

Összeesküvés elméletek sorozat 13.

Globális felmelegedés-ipar

Angyali Menedék Kiadó © 2017

Írta: Köröstyös György © 2017

Angyali Menedék © 2017

Angyali Menedék Kiadó

1126 Budapest, Márvány utca 48.

Tel: 06-1-213-70-57

www.angyalimenedek.hu

www.magyarimenedek.com

Kedves Olvasónk! Hálás szívvel köszönjük Neked, hogy az anyagi és fizikai áldozatainkért Te is anyagi és fizikai áldozatot hoztál, és megvásároltad a könyvünket. Ezzel segítetted a munkánkat és hozzájárultál még több, ehhez hasonló kiadvány megjelenítéséhez. Sem a földi, sem a mennyei értékrendbe nem fér bele ennek a műnek bármilyen (elektronikus vagy mechanikus módon, nyilvános előadáson vagy tanfolyamon, hangoskönyvként vagy honlapi információként, fénymásolatként vagy bármely más adatként) a szerző és a kiadó engedélye nélküli közlése. Köszönjük, hogy ezt a könyvet nem próbálsd meg a jelenlegi hatályos törvények értelmében véve bármilyen formában illegálisan terjeszteni. Tudatos elmével lehet a sötétségből a Fényhez jutni. Köszönjük, hogy Téged is a népes olvasótáborunkban tudhatunk, kérjük ajánld könyveinket másoknak is! Köszönjük!

ISBN 9786155647376

ISSN 2559-9038

Nyomdai kivitelezés: Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen

Felélős vezető: György Géza vezérigazgató

Borítóterv: Angyali Menedék Kiadó©2017

magyar
nyomdatermék
NYOMDA- ÉS PAPIRPARI SZÖVETSÉG

Tartalomjegyzék

Fejezetcím

Oldalszám

Előszó	7
Melegsik a helyzet! Vagy mégsem?	13
A tagadhatatlan tények	25
A Nagy Olvadás kora	38
A karbonbiznisz	46
Klímaválság – vízválság	55
Mégsem a CO ₂ tehet erről az egésről!	61
Ez a világ rendje...	67
Gyilkos Nap	70
Sötétzöld környezetvédők a civilizáció ellen	84
Ki szelet vet...	104
Klímaexodus	115
Mini-Atlantiszok tragédiái	124
A klímafegyver-összeesküvés	129
Utószó	139

Előszó

Megbolondult az időjárás! Egyre gyakrabban és riadtabban mondogatják ezt az emberek, még hozzá világszerte. Nincs ebben semmi meglepő, hiszen amikor március közepén rászakad az országra egy masszív hóréteg, amikor Kaliforniában a hónapokon át tartó aszály és gyilkos hőség következtében kiszáradnak, elapadnak a víztározók, a kisebb tavak és folyók, vagy amikor a Közel-Keleten, esetleg Ausztráliában a nyár közepén elkezd havazni, akkor tényleg joggal gondolhatjuk úgy, hogy itt valami mostanában nagyon nincs rendben. Jó néhány éve folyik a vita arról, hogy mi folyik a világban ezen a téren. Klímaváltozás? Globális felmelegedés? Vagy az egész csak egy nagy humbug, ami semmi másra nem jó, csak arra, hogy iparszerű módon termelje a dollármilliókat és hogy egy maroknyi csoport világuralomra tegyen szert? És ha ez valóban egy létező, mérhető, megtapasztalható folyamat, akkor vajon mi közünk lehet ehhez nekünk, emberekhez, az általunk felépített, kialakított civilizációhoz?

Tényleg azoknak van igaza, akik azt mondogatják, bizonygatják, hogy az egyre szélsőséesebb meteorológiai jelenségekért mi magunk vagyunk a felelősek, azért, mert meggondolatlan és trehány módon teleszórtuk nem csupán a földjeinket és vizeinket mindenféle mérgező anyaggal, de mostanra a légkört is sikerült végzetes módon megmérgeznünk? A globális felmelegedés-ipar szószólói szerint egyér-

telmű, hogy az ember, elsősorban az ipari és mezőgazdasági jellegű tevékenység az, ami végzetes hatást gyakorolhat a környezetünkre, és a félelmetes mértékű károsanyag-kibocsátásunk az, ami a klímakatasztrófát indukálja.

Az elmélet támogatóit néhol csak sötétzöldeknek nevezik, mert mind ideológiájukat, mind tevékenységeiket tekintve néhol egészen szélsőségesnek számítanak. Hiszen egyebek mellett meggyőződésük, hogy az emberi populációt radikálisan csökkenteni kellene ahhoz, hogy legalább valamelyest javítsunk az egyre áldatlanabbá váló állapotokon! Akárhogy szépítik, csomagolják, fogalmazzák meg ez irányú mondanivalójukat, végeredményben azt szorgalmazzák, hogy mielőbb szabaduljunk meg néhány milliárd embertársunktól, a többiek pedig rendkívül szigorú reguláknak kell alávetni azért, hogy a lehetséges minimumra szorítsuk vissza a környezetszeny-

nyezés mértékét. Egyesek egyenesen ökofasisztáknak nevezik őket, és meggyőződésük, hogy valójában egy emberellenes eszme érdekében ténykednek, vagyis végső soron azoknak a háttérhatalmi erőknak a szekerét tolják, akik egy Új Világrendben, egy új típusú civilizációban, a megtizedelt emberiség totális elnyomásában érdekeltek, és ennek az örültnek tűnő célnak a megvalósításában ügyködnek – immár legalább és minimum 150-200 éve.

A másik oldal azonban inkább egyfajta önfelmentő verziót épített fel az állítólagos globális felmelegedés teóriájával kapcsolatban. Vagyis azt vallják, hogy az emberi tevékenységnek semmi köze nincs a napjainkban és évtizedek óta tapasztalható klímaváltozáshoz - aminek egyébként kétségtelenül van egy egészen katasztrofális jellege. De erről összességében sem az emberek, sem pedig maga a civilizáció nem tehet.

Érdekes és kevésbé ismert tény, hogy a tudósok körében azok vannak többségben, akik ezt az álláspontot tették magukévá, azonban a fővonalas média előnyben részesíti azoknak a véleményeknek a publikálását és népszerűsítését, amik megpróbálnak bennünk büntudatot ébreszteni a megbolondult időjárás okán. Persze ez nem csak ideológiai vagy hitkérdés. Kőkemény üzlet is, hiszen a globális felmelegedésre hivatkozva nagyon súlyos összegeket lehet kaszálni, sőt, a jövőben (amennyiben ennek a csoportnak az agresszív lobbitevékenysége célt ér) ez egy olyan gigászi üzletággá válhat, ami által a főbb piaci szereplők globális és vezető pozíciókra tehetnek szert.

No és persze van egy harmadik vonulat is, amit érdekes módon mindkét, előbb említett tábor elutasít és persze gúny tárgyává tesz. Ők az úgynevezett *összeesküvés-hívők* (szerintem már a megnevezés is hibás, sokkal inkább illik rájuk az igazságkereső kifejezés), akiknek valóban egészen egzotikus, egyedülálló elméleteik vannak azzal kapcsolatban, hogy vajon miért bolondult meg az időjárás. Szerintük ez koránt sem a véletlen, vagy a civilizációs hatás számlájára írandó, hanem egy tudatos, előre eltervezett és profin kivitelezett projekt eredménye, amit egy titokzatos háttérhatalom irányít.

A teória szerint az általunk ismert csúcstechnológiát is meghaladó eszközökkel befolyásolják a légkört, annak tulajdonságait, meteorológiai folyamatokat indukálnak vagy éppenséggel szüntetnek meg, kedvük szerint hoznak létre a Föld tetszőleges pont-

ján vagy akár globálisan előre meghatározott eseményeket, mint például áradások, aszályok, földrengések, szuperviharok, stb. Mindez egyetlen célt szolgál: Bizonyos térségeket lakhatatlanná tesznek, ezzel klímamenekültek tízmillióit produkálva, amely tömeg aztán a puszta megjelenésével destabilizálhat egész földrészeket. Láthatatlan klímaháborút vívhatnak olyan országok ellen, amiknek vezetői ellenállnak akaratuknak, üzleti érdekeiknek. De vannak olyanok is, akiknek meggyőződésük, hogy a klímakatasztrófa mérnökei így akarják elérni a populáció jelentős mértékű megcsappanását, és végül egy időre szinte tökéletesen lakhatatlanná fogják tenni az egész bolygó felszínét. Ők pedig a jó előre kényelmesen kialakított superbunkerekben vészelik át az általuk generált apokalipszist.

Vajon mi lehet az igazság? Egyáltalán, tényleg van egy jól kimutatható, egymással összefüggő események láncolatából álló, egyre erőteljesebben megmutatkozó folyamat, amit globális felmelege-

désnek vagy klímaváltozásnak nevezünk? Ha létezik ilyesmi, akkor ez mennyire függ tőlünk, emberektől és az általunk létrehozott, működtetett civilizációtól? Vagy tényleg azoknak van igaza, akik azt vallják, hogy szó sincs semmiféle trendről, csupán az a helyzet, hogy átmenetileg megszorodtak a lokális klímakatasztrófák és ezeket egyesek önkényesen összekapcsolva hívtak életre egy gigászi pénznyelő és pénznyerő gépezetet? Tényleg megbolondult az időjárás? Vagy csak arról van szó, hogy az informatika korában a világban történt legcsekélyebb eseményekről is szinte azonnal tudomást szerezve egy illúzió rabjai lettünk, és a mérhetetlen mennyiségű információk fals képet adnak a világunkban zajló meteorológiai folyamatokról?

Sokan gondolják úgy, hogy sokkal régebben éppen ennyi rendkívüli esemény történhetett szerte a

világon, ez azonban azért nem okozott általános jellegű félelmet, szorongást, pánikot, mert az emberek egészen egyszerűen tudomást sem tudtak szerezni az ilyesféle fejleményekről. És lám, a világ még mindig itt van, köszöni szépen, a számos borús esemény ellenére is jól van. Egyszer talán felismerjük, hogy csak azért, mert mindenféle, egymástól egyébként teljesen független eseményről valós időben szerzünk tudomást, az nem jelenti azt, hogy egy rendkívül összetett és egyre fenyegetőbb jellegű globális folyamat alakult ki.

Sajnos a tudomány jeles képviselői, klímaszakértők, meteorológusok is rendkívül megosztottak ebben a kérdéskörben, így nagyon nehéz igazságot tenni. Mi nem is erre vállalkozunk jelen kötetünk keretein belül. Inkább megpróbáljuk bemutatni a globális felmelegedés minden fontosabb aspektusát, pro és kontra érveket ütköztetünk, végül pedig a kedves olvasóra bízunk, hogy mire jut, mit súgnak az ösztönei mindezzel kapcsolatban.

Melegsik a helyzet! Vagy mégsem?

A történet úgy húsz évvel ezelőtt vette kezdetét, amikor néhány tudós falfehér arccal kiállt a nyilvánosság elé és közölték az emberiséggel, hogy amennyiben továbbra is súlyosan szennyező, mérgező anyagokat juttatunk a légkörbe, úgy hamarosan irdatlan katasztrófa elé nézünk. A média azonnal felkapta a globális felmelegedés, a klímaváltozás

elméletét, hamarosan megismerkedhettünk az üvegházhatású gázok fogalmával és retteghettünk attól, hogy mi fog történni, ha folyamatosan tele pöfékeljük a légkört széndioxiddal.

A teória egyik legfontosabb alapvetése az, hogy az iparosodás óta döbbenetes mértékben okádjuk tele a Föld légkörét mindenféle szörnyű anyaggal, de legfőképpen széndioxiddal. Ez egy olyan gáz, ami üvegházhatást idéz elő, vagyis, ha megfelelő mennyiség szabadul fel belőle, képes felmelegíteni az egész bolygót. A következmények leírhatatlanok. A sarki jégsapkák szép lassan elolvadnak, az édesvíz belekerül az óceánokba, ennek mellékhatásaként leáll a Golf-áramlat, ami a meleg levegőt szállítja Európa felé, így az északi féltekén jégkorszak alakulhat ki. A légkör megbolondul, kiszámíthatatlanná és szélsőségesse válik az időjárás. Egész állatfajok halnak ki. Tömeges mértékben.

Ennek nyomán az eddigieknél sokkal több helyen üti fel a fejét az éhezés és a nyomor. Lassan de biztosan rendkívül nehézé válik az élet a Földön. Egyre több légúti betegséget regisztrálnak, a hatalmas szmog felhők egész országrészeket fojtogatnak és tömegeket gyilkolnak. Ez tehát a globális felmelegedés meglehetősen kivonatos rémálom forgatókönyve. 20 éven keresztül csaknem az egész világ elhitte, hogy ez maga a megfellebbezhetetlen igazság, és csak mostanában kezdik felismerni néhányan, hogy itt bizony nem minden stimmel és a teória több sebből vérzik. Mert megeshet, hogy a klímaváltozás valóban létező, ámde minden valószínűség szerint természetes folyamatát kihasználva egyesek megpróbálnak egyrészt elképesztő mértékben meggazdagodni, másrészt a rettegést kihasználva erősítik a Világkormány megalakulásának szükségességét.

Tehát ez az egész nem szól másról, mint pénzről és hatalomról. Legalábbis ezt hangoztatják azok, akik a témához alapvetően szkeptikus megközelítéssel viseltetnek.

Minden esetre a rendkívül borús jövőt tagláló prognózisok megtették a hatásukat. Annak érdekében, hogy a fentebb vázolt következményeket elkerülhessük, de legalábbis hatásaikat csökkentjük, azonnali cselekvést sürgettek. A tudományos világ pedig nem volt rest szinte egy emberként felállni, és hallatlan összefogásról tanúbizonyságot téve nekiláttak a kármentésnek. Egymást érték a különböző klímakonferenciák, szakértői csúcstalálkozók és végül a globális klímaváltozás kérdése politikai-gazdasági fontosságú témává vált. A zöldek mozgalma új erőre és nagymértékű befolyásra tett szert, az ENSZ is bekapcsolódott a játszmába és onnantól kezdve egyre radikálisabb javaslatok láttak napvilágot, amik azt szorgalmazták, hogy egy átfogó jellegű törvényi szabályozással vessenek gátat a károsanyag-kibocsátásnak.

Az ENSZ máig tartó törekvései közé tartozik, hogy elvetve a nemzetállamok önrendelkezését, központi jelleggel szólhasson bele mindenbe, ami a klímaváltozással kapcsolatos. Termelés, fogyasztás, vagyis ez által az egész világgazdaságot egyetlen testület kezébe helyeznék, akik korlátlan hatalommal rendelkeznének.

Csakhamar született egy egyezség, aminek kerekein belül a nemzetek megegyeztek egy úgynevezett szén-dioxid kvótarendszer bevezetésében, ami reményeik szerint féken tartja a mérgező anyagok légkörbe juttatásának mértékét.

Úgy tűnt, hogy ezzel a problémát megoldottnak tekintették, mindenki kényelmesen hátradőlt a karosszékében, időnként el-elengedtek egy-egy vészjósló figyelmeztetést a dezodorok féktelen használatával és annak következményeivel kapcsolatban, sürgették az emberiséget a környezetbarát (és mérgezdrga) technológiák használatára, de ennél több nem igazán történt. Azonban a közvélekedéssel – amit persze a média alakít ki – ellentétben a tudósok között egyáltalán nincs teljes egyetértés azzal kapcsolatban, hogy a globális felmelegedés egy valós probléma, létező jelenség. Az igen erősen eltorzított képet úgy alakítják ki, hogy a jelentősebb tévécsatornákon, nagyobb példányszámú lapokban nem adnak teret a kételkedőknek, vagyis ezúttal éppenséggel a szkeptikusok maradnak partvonalon kívül a saját, adatokkal, mérésekkel alátámasztott véleményükkel.

A tagadók táborát az a vallás, hogy a Föld történetében megfigyelhető egyfajta ciklikusság. Hol emelkedik, hol csökken a bolygó átlaghőmérséklete, és a megfigyelések szerint ez nagyjában függ például a naptevékenység erősségétől. Mindent egybevetve szó nincs semmiféle civilizációs ártalomról, az egy természetes folyamat, amibe aligha tudunk beleszólni, alakítani, szabályozni végképp lehetetlen.

Na, ez nagyon nem tetszett azoknak a tudósoknak és hölgyeknek, akiket ekkorra foglyul ejtett a globális-felmelegedés lobbija és csakhamar kőkemény vita alakult ki a két tábor között. A szkeptikusok egyik zászlóvivője, Dr. Richard Linzen fizikus szerint a korábban jóslott, állandó hőmérsékletemelkedés máris megtorpanni látszik és ez önmagában elég ahhoz, hogy a teória bizonyos aspektusát (például hogy a felmelegedést az emberi tevékenység okozza) nevetségessé tegye. A helyzet ugyanis az, hogy

az utóbbi néhány év során sem állt meg a fejlődésnek nevezett folyamat, nagy iramban zajlik az iparosodás, egyre több jármű kerül az utakra és a légterbe, tehát ezzel együtt egyre nagyobb a károsanyag-kibocsátás. Ennek fényében igen ésszerűtlen fejleménynek tűnik a hőmérsékletemelkedés mértékének csökkenése.

dr. Richard Linzen

Ráadásul olyan események is rossz fényt vetnek a mindig hitelesnek beállított tudósok által prezentált állásfoglalásokra, mint amikor például közönséges csalással próbálták megvezetni a közvéleményt. Független klímatudósok egy csoportja korábban méréseket végzett, és az ezzel kapcsolatos tapasztalataikat egy átfogó jellegű tanulmányban írták le. Ezt a dokumentumot eljuttatták a Klímaváltozást Vizsgáló Kormányközi Bizottsághoz, ahol egy neves

szakember, Dr. Benjamin Santer foglalkozott az ügyel. Hamarosan nyilvánosságra hozta munkatársai jelentését, csak hogy mint később kiderült, egy sor adatot vagy teljes egészében kitörölt, vagy megváltoztatta azokat úgy, hogy azok a bizottság álláspontjához igazodjanak. Természetesen ebből komoly botrány kerekedett, hiszen a klimatológusok közösségének végső megállapítása homlokegyenest ellenkező volt, nevezetesen az, hogy a globális felmelegedés jelensége nem hozható semmilyen összefüggésbe az emberi tevékenységekkel.

dr. Benjamin Santer

A leginkább megdöbbenő ebben a történetben az, hogy a klimatológusokat végül elhallgattatták és a Klímaváltozást Vizsgáló Kormányközi Bizottság

az ENSZ-nél gyakorlatilag átvette a módosított, eredeti végkövetkeztetéseitől teljesen megfosztott jelentést, ami így, teljesen elferdítve azóta is a szervezet hivatalos álláspontja. Még egyszer leírom, mert nagyon fontos: Ennek értelmében az ENSZ egy alapvetően meghamisított tudományos vizsgálat szerint foglalt állást és vallja azt mostanáig, hogy a klímaváltozásért az emberi tevékenység a felelős.

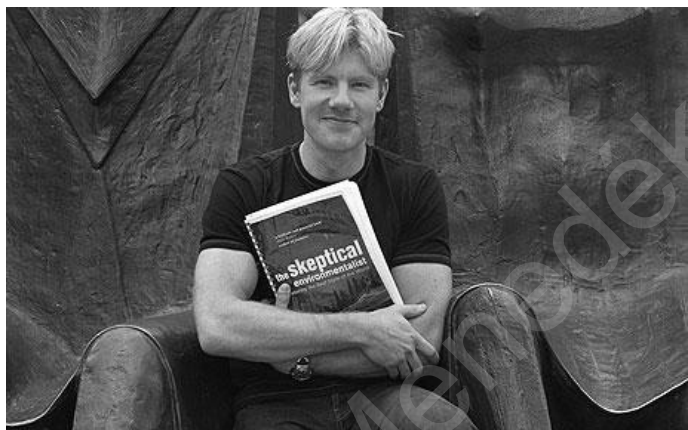

Nem csoda hát, hogy hosszú évek óta hatalmas vitákat generál a globális felmelegedés kérdésköre. Az egyik oldal szerint a folyamat (már ha egyáltalán létezik), természetes eredetű és feltehetően összefügg a naptevékenységgel (erre a későbbiekben még részletesebben is kitérünk), így nem igazán tudunk ellene mit tenni – hacsak nem áll rendelkezésre olyan technológia, amivel központi égitestünk működését befolyásolhatnánk. Mi nem tudunk ilyenről... A másik oldal viszont bulldog módjára ragaszkodik ahhoz az alapvetéséhez, hogy a globális felmelegedésért, mi, emberek vagyunk a felelősek,

elsősorban azért, mert olyan berendezéseket, technológiákat használunk, aminek a károsanyag-kibocsátása túl nagy. Ezek a bizonyos káros anyagok pedig mostanra igen jelentős mértékben felhalmozódtak a légkörben.

Akadnak azonban olyanok, akik szerint a helyzet korántsem olyan drámai, mint ahogyan azt a Greenpeace és a hasonló szervezetek a szenzációra mindig éhes világmédia segítségével lefestik nekünk. Bjorn Lomborg egykoron maga is igen aktív környezetvédő volt, aki a ma már globális befolyással rendelkező, amolyan környezetvédelmi multivá dagadt Greenpeace lelkes tagja volt, és mindent megtett annak érdekében, hogy keresztbe tegyen a lelketlen óriásvállalatok felelőtlen, környezetpusztító tevékenységének. A lehetőségek egy szimpla aktivista számára meglehetősen korlátozottak, Lomborg pedig hamarosan megunta a tüntetésekre járást, és az egyéb, igen jelentéktelen, erőtlen próbálkozásokat. A kiábrándult statisztika professzor azonban néhány év alatt elég jól megismerte a környezetvédők belső felépítését, lélektanát és úgy gondolja, hogy meglátta a háttérben húzódó valódi indokokat, okokat, a zöldek valóságos mozgatórugóit, amelyek bizony nem valamiféle fennkölt eszme érdekében irányítják az egész – szigorúan füstmentes... – gépezetet. *A szkeptikus környezetvédő (The Sceptical Environmentalist)* című botránykönyvében lerántja a leplet a zöldek világmozgalmának legtetején csücsülő legfőbb környezetvédőkről, arról az elitről, amely kizárólag önös érdekektől vezérelve, emberek milliárdja-

it becsapva próbál hasznot húzni, egyebek mellett a globális felmelegedés fenyegető rémképével.

Bjorn Lomborg

A gond az, hogy Lomborg azt állítja, nem csupán arról van szó, hogy néhányan kihasználják a pánik-hangulatot, és így szereznek maguknak nagy vagyont, hanem az, hogy szerinte a zöldek valójában nem, vagy csak alig mérhető változásokat „fújnak fel”, és azokat „adják el” a közvéleménynek úgy, mintha hamarosan bekövetkezne a világvége. Szerinte ugyanis az egész globális felmelegedés egy nagy kacska, vagy inkább aranytojást tojó tyúk, amely minden nap agyament hazugságokkal kukorékolja tele a környéket, jól megijesztve ezzel a szomszédokat. De lássuk, miket állít a dán professzor!

Először is, nincs globális felmelegedés, vagy ha mégis létezik ehhez hasonló jelenség, az pusztán természetes folyamat, amolyan pillanatnyi zavar a

Föld klímájának működésében, de igazából nincs benne semmi különös. Lomborg szerint ugyanis a manapság egyre gyakrabban észlelt időjárási kilengések, egyre szélsőségesebb természeti katasztrófák növekvő száma két igen prózai oknak tudhatók be. Az egyik az, hogy ilyen események a Föld történetében, az emberiség felelőtlen ténykedésétől teljesen független módon is előfordultak már, de egyik sem torkollt oly mértékű kataklizmába, amely végképp eltörölte volna az életet a bolygónk felszínéről. A másik ok az információs társadalom, a világfalu kialakulása, amelyben túlzás nélkül akár másodpercek alatt megtudhatunk mindent arról, hogy mi történt a Föld másik féltekéjén. Ezáltal nagyságrendekkel több információhoz juthat az ember, mint akár 10-20 évvel ezelőtt, így könnyen úgy érezhetjük, hogy a katasztrofális események valóban egyre sűrűbben fordulnak elő, mint korábban. Holott pusztán arról van szó, hogy a hírek sokkal könnyebben, gyorsabban jutnak el hozzánk.

A mára csaknem állandósuló világvégéhangulathoz tehát nagyban hozzájárulhat az, hogy az emberek a világmediának köszönhetően mindenről szó szerint azonnal tudomást szerezhetnek (néha a CNN élőben közvetít egy-egy lokális katasztrófát...), ellentétben mondjuk egy száz évvel ezelőtt élt emberrel, akinek esetében akár hetekig is eltartott, míg egy-egy hír eljutott hozzá. Ha egyáltalán...

Lomborg statisztikusi mivoltában is bizonyítani kívánta elméletét, és számításokkal igazolta, hogy feltételezése megáll a saját lábán. Eredményei sze-

rint az emberiség több ezer éves írásos történelme során legalább oly gyakorisággal történtek természeti katasztrófák, mint manapság, csak korábban jóval nehezebben értesülhettünk ezekről az eseményekről, ha értesültünk mindegyikről egyáltalán.

A tudós szerint tehát szó sincs egyre növekvő ütemben elharapózó időjárási kilengésekről, amelyek pedig természetszerűen bekövetkeznek, azok bizonyos körök számára kitűnő alapot adnak ahhoz, hogy zsíros, jól jövedelmező üzletet csináljanak azokból... De előbb nézzük meg, hogy áll most a helyzet és miért hisznek olyan sokan abban, hogy a klímaváltozás akár egy végső katasztrófába torkollhat és ennek bizony mi magunk leszünk az okai. Vagyis tulajdonképpen csak azt fogjuk kapni, amit megérdemlünk!

A tagadhatatlan tények

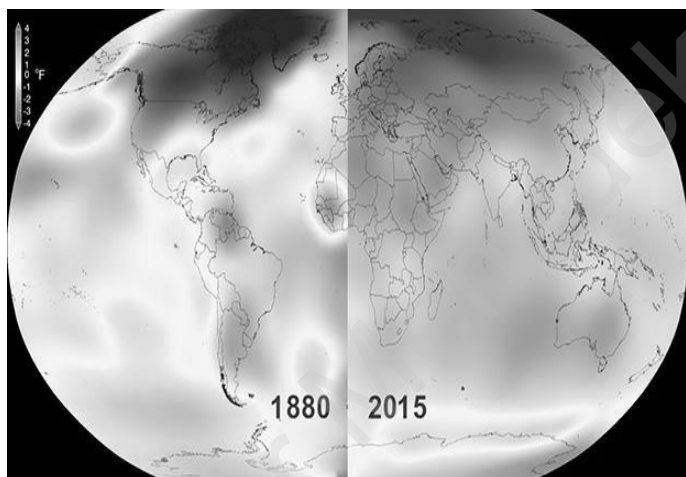
Napjainkban olyanféle illúziónk támadhat, mint- ha eldőlt volna a vita azzal kapcsolatban, hogy van-e globális felmelegedés vagy nincs. Hát nem különös? Pedig épp az imént írtunk arról, hogy ennek a teóriának van egy meglehetősen masszív ellentábor, akik úton-útfélen arról gyözködik az embereket, hogy a globális felmelegedés-ipar zsoldosai meg akarják őket téveszteni. Hangjuk azonban kevesekhez jut el. Sajnos a világmédia hathatós segítségével sikerült azt a hamis tévképzetet kialakítani az emberekben, hogy immár tudományos tény, megtámadha-

tatlan és vitathatatlan valóság az, hogy legkésőbb az 1900-as évek eleje óta egy folyamatosan erősödő, az egész glóbuszra hatással levő felmelegedés korát éljük, mégpedig azért, mert az ipari forradalom kezdetétől fogva az emberiség számottevő mértékben károsítja a környezetét, így a légkört is. A vita azonban távolról sem tekinthető befejezettnek csupán azért, mert a hivatalos dogmát megkérdőjelező szakembereket marginalizálják, ellehetetlenítik, mégpedig jól körül írható politikai és gazdasági érdekekből kifolyólag.

Minden esetre az uralkodó trend szerint nem csak hogy létezik a globális felmelegedés, de nagyon úgy néz ki, hogy ha sürgősen nem teszünk valamit, akkor bizony egy szörnyű klímakatasztrófa fog ránk köszönteni – méghozzá nagyon is belátható időn belül. A fenyegetés minden egyes emberi lényre kiterjed, mindenki érintett abban, így közös feladatunk, hogy ha egyáltalán még van mód erre, megállítsuk a felmelegedés folyamatát, vagy ha ez már nem lehetséges, legalább megpróbáljuk minimalizálni annak várható negatív hatásait.

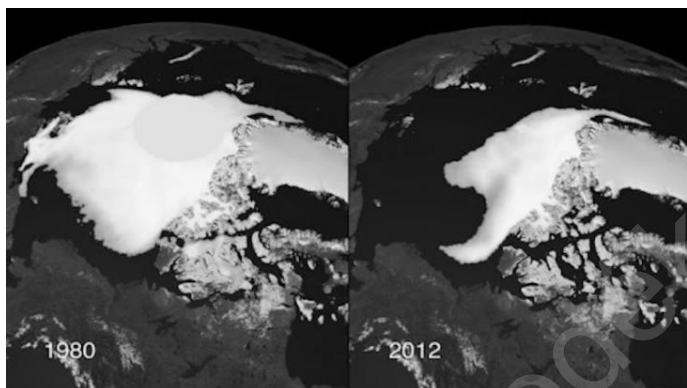
A nagy kérdés tehát most már nem az, hogy tényleg baj van-e, hanem az, hogy mikor valósulhatnak meg az egyébként igen apokaliptikus jóslatok. A tudományos világ jeles képviselői ugyanis biztosak abban, hogy a klímarendszer immár olyannyira sérült, oly mértékben veszítette el eredeti egyensúlyát, hogy egyszer mindenképpen borul a bili és világszerte egészen szörnyű, meteorológiai jellegű katasztrófák várhatók. Nem tudjuk, nem tudhatjuk,

hogy ezek a figyelmeztetések mennyire vehetők komolyan, de ha hallgatunk a jövő sírásóira, akkor bizony okkal tarthatunk attól, hogy mit hoz a holnapután...

Szóval mennyi időnk van még hátra, és pontosan mi fog történni, amikor a klíma végképp összeomlik, összezavarodik és egészen szélsőséges jelleget ölt szerte a bolygón?

Nos, az optimista előrejelzések szerint 2100-ig bezárólag legfeljebb még 1 fokkal emelkedhet az átlagos hőmérséklet, ami ugyan nem tűnik soknak, de ahhoz éppen elég, hogy egyes helyeken valódi apokalipszis alakuljon ki. Példának okáért 2100-ra szinte minden gleccsernek nyoma veszhet, jelentősen csökkenhet az Északi-sarkon található jégsapka, ami aztán egészen brutális láncreakciókat indíthat el.

Az olvadás során az óceánokba jutó édesvíz egyrészt savasodást indukál, ami a tengeri élőlények tömeges pusztulását eredményezheti. Egyes kutatók szerint nem csupán az édesvíz, de a légkörben egyre nagyobb koncentrációban megjelenő szén-dioxid is jelentős szerepet játszhat az óceánok és tengerek savasodásában. Mindezen túl további katalizátorként hathat a légkör felmelegedésére is, hiszen egyes számítások szerint a tengerekben élő apró növények, az úgynevezett fitoplanktonok a savasodás hatására dimetil-szulfidot állítanak elő, és ez a kémiai anyag a levegőbe kerül. Mivel ez erős fényvisszaverő tulajdonsággal rendelkezik, az így visszasugárzott hőt a légkörbe sugározza, ahol az megreked és ezen a módon legalább 0,28 fokkal járulhat hozzá ez a folyamat a felmelegedéshez. Ez a tudósok szerint egy elképesztően nagy szám, de akadnak olyanok, akik szerint akár ennek a duplája is elképzelhető.

A légkörben megtalálható, egyre nagyobb mennyiségű szén-dioxidot a víz feloldja (óceáni mére-

tekben gondolkozzanak most) és egyebek mellett szénsav képződik. Még hozzá brutális mennyiségben és folyamatosan. Ezzel jelentősen veszélybe sodródhatnak olyan fajok, amik úgynevezett mészképző tulajdonsággal bírnak, mivel a szénsav mondhatni blokkolja ennek az anyagnak a létrejöttét. Ilyen fajok az algák, kagylók, rákok, csigák, korallok, vagyis csupa olyan élőlény, amik alapvető táplálékforrásnak számítanak a halak számára – de néha még mi, emberek is szeretünk csipegetni belőlük. Amennyiben ennek a forrásnak a mennyisége drasztikusan csökken, sokkal kevesebb hal számára marad táplálék és ezzel elindulhat egy többretegű kihalási hullám, aminek a végére az óceánok és tengerek flórája és faunája szó szerint megtizedelődik.

Talán mondani sem kell, hogy ez ránk, emberekre is pusztító hatást gyakorolhat, hiszen számos országban fontos élelmiszernek számítanak a halak és a tenger gyümölcsei, de a nemzetközi kereskede-

lebenben is jelentős áruforgalmat bonyolítanak le ezekkel. Ha ez a bevételi forrás elapad, az alapjaiban rázhatja meg az exportáló országok (p. Izland, Norvégia, Japán) pénzügyi stabilitását, ami már rövid távon is komoly és globális gazdasági krízist okozhat.

Emlékeznek még? Mindez azzal indul, hogy a levegőben található szén-dioxid molekulákat nagyobb számban dolgozza fel a Földünk felületének kétharmadát borító víz, végül pedig eljutottunk odáig, hogy egész térségek süllyednek pénzügyi és élelmezési válságba. Ez a pillangó-hatás teória egyik érdekes és félelmetes igazolása is lehetne...

Amennyiben igaz az a tétel, miszerint az üvegház-hatást a civilizációnk pusztá működése, károsanyag-kibocsátása indukálja és egyre fokozza, számíthatunk arra, hogy a következő évszázad elejére drasztikusan emelkedhet a Föld átlaghőmérséklete. Az IPCC (amiről korábban már ejtettünk néhány szót) prognózisai szerint ennek a hőmérséklet növekedésnek a leglényegesebb függvénye az, hogy milyen mennyiségű lesz a széndioxid, illetve egyéb, üvegházhatású gázok kibocsátása. Talán mondani sem kellene (hiszen olyannyira magától értetődik), hogy a legoptimistább előrejelzés azon a feltételezésen alapszik, hogy az emberiség végre felismeri a rá leselkedő veszélyt és ennek megfelelően cselekedve nagymértékben csökkenti a károsanyag kiszórását a környezetbe. Ezzel azonban a már zajló folyamatot csupán szelídíteni lehetséges, megszüntetni semmiképpen, mindenesetre, ha az egész bolygón nagyon

szigorú szabályozásokat vezetnek be és azokat sikeresül betartatni (erre egyébként hozzávetőleg zéró esély van jelen pillanatban), akkor „csak” 1,4 fokos hőmérséklet emelkedésre számíthatunk.

Ne legyenek hiábavaló ábrándjaink: Ez is katasztrofákat fog okozni, de nem végzetes jellegűeket. Így úszhatnánk meg legolcsóbban ezt az egész problémát, de létezik egy másik változat (ami jóval reálisabban méri fel a jelenlegi szituációt), ami sajnos sokkal ijesztőbb... Ez szerint azok az országok, amik vagy fenn kívánják tartani a gazdasági fejlődésük jelenlegi ütemét, vagy azt még inkább fel kívánják gyorsítani, legfeljebb minimális, vagy még inkább semmiféle érdemi megszorítást nem fogadnak el, így aztán tovább fogják hányni a légkörbe az üvegházhatású gázokat. Ha ez így lesz, akkor az évszázad végére akár az egészen brutális, 5,8 fokos hőmérséklet emelkedés sem kizárható.

Hogy ez mit jelent a gyakorlatban, a mi életünkben? Nos, azt, hogy elsősorban az Északi féltekén egyre hosszabbá válnak a perzselő, forró nyarak, egymást érik a hőhullámok, amik már önmagukban is több tízezer ember halálához vezethetnek. A napjainkban tapasztalható hőhullámok csak Európában ezerszámra szedik az áldozataikat, pedig a hőmérő higanyszála ilyen esetekben alig lépi át a 40-42 fokos értéket. Képzeljék el azt, mi fog történni akkor, ha a legmelegebb napokban 44-46 fokok lesznek jellemzők, még hozzá a mostani 4-6 napok periódusok helyett akár 12-18 napon keresztül! A nagyvárosok tömeggyilkos hőkatlanokká válhatnak, hiszen ezeken a helyeken a hőmérséklet emelkedéshez jelentősen hozzájárul a beton- és aszfalttenger, a légkondicionálókból egyenesen az utcákra kivezetett forró levegő, a különböző, hőtermelő tevékenységek, a hűsítő hatással bíró növényzet szinte teljes hiánya.

Egy másik, rendkívül fontos és veszélyes fejlemény lehet az óceánok és tengerek vízszintjének emelkedése. Alig négy évtizeddel ezelőtt még alig 1-2 mm volt az, amivel számolnunk kellett, de azóta ez a trend egyre ijesztőbb mértéket öltött. Tíz évvel ezelőtti mérések szerint a vízszint emelkedés immár 4-6 mm volt, 2100-ra pedig az egészen brutális 10-90 mm-es értéket is elérheti! Hogy ezt mi okozza? Nos, a válasz első fele egészen kézenfekvő, nem kell hozzá különösebb szakértelem. A jégsapkák illetve gleccserek gyors ütemű olvadása jelentősen hozzájárulhat ehhez a folyamathoz, azonban számolni kell

egy jóval kevesebb alkalommal ismertetett tényezővel, a víz hőtágulásával is! Minél melegebbé válnak az óceánok és tengerek, annál nagyobb lesz ezeknek a vizeknek a térfogata, ami végső soron és értelemszerűen vízszint emelkedéshez, áradáshoz vezet. Ráadásul a víz hőtágulási tulajdonsága nem lineáris, hanem exponenciális, vagyis minél nagyobb a víz hőmérséklete, annál nagyobb mértékben növekszik a térfogata.

Az általános vízszint emelkedés elsősorban az olyan országokra és városokra jelenthet veszélyt, amelyek alacsony fekvésű földterületeken foglalnak helyet, ilyen például Hollandia, vagy a Csendes-óceáni szigetvilág legtöbb gyöngyszeme (ezekről hamarosan részletesen is szót ejtünk), de jelentős területeket veszíthet el az összes földrész. Egy ilyen tengerszint emelkedés alapvetően rajzolhatja át a

Föld arculatát, és sajnos ez azzal jár, hogy jóval kevesebb termőföld áll majd rendelkezésünkre ahhoz, hogy biztosítsuk az emberiség élelmiszer szükségleteit, illetve a haszonállataink legelési lehetőségeit. Ez – akárcsak a tengerek és óceánok savasodása esetében – megint csak hozzájárulhat egy globális szintű élelmiszerhiányhoz, ami számos régióban olyan éhezéshöz vezethet, amik során milliók veszíthetik el az életüket. Mindehhez hozzá kell még számolnunk az ivóvíz készletek szintén jelentős csökkenését. Hiszen a sós tengeri és óceáni víz terjedésével fennáll a lehetősége annak, hogy veszélybe kerülnek a természetes ivóvíz-készletek s annak az utánpótló mechanizmusa!

A növényföldrajzi övezetek várhatóan eltolódnak a felmelegedés következtében. A módosuló éghajlati feltételek miatt bizonyos fajok eltűnhetnek, más, ellenállóbb fajok elszaporodhatnak, módosulhatnak a jelenlegi ökoszisztémák. A klímaváltozás következtében a korábbiakhoz képest átrendeződő évszakok közvetlenül befolyásolják az élőlények élettevékenységét, ami fokozza az élővilág átalakulásának lehetőségét. Ez megnyilvánulhat az élőlény morfológiájában, méretében, élettani folyamataiban, szaporodásában, elterjedésében, és nem utolsósorban alkalmazkodási képességében. A klímaváltozás hatására eddig ismeretlen kártevők, majd annak betegségei is felszaporodhatnak. Gondot ez abban a tekintetben okoz, hogy nem ismerjük a megfelelő védekezési módot ellenük, ezért kártételük nagy lehet (pl. kukoricabogár megjelenése hazánkban).

A felmelegedés hatásaként megváltozhat a tenyészidőszak, vagyis a mesterséges növénytermesztés időszakának hossza, módosulhatnak a termelés időjárási feltételei is. Ez alapján a felmelegedésnek várhatóan lesznek nyertesei és vesztesei. A nyertesek az 50° szélességi fok felett elhelyezkedő területek lehetnek, itt várhatóan a hőmérséklet emelkedéséhez csapadékmennyiség növekedés társul majd. A mérsékelt égöv (30° - 50° szélességi fok közötti területek) lesz a felmelegedés vesztese, mert itt a hőmérséklet emelkedése csapadékcsökkenéssel párosulhat. A trópusi területeken a hőmérséklet emelkedése mellett igen mérsékelt csapadéknövekedés várható, de ez a mezőgazdasági termelést nem fogja számosan befolyásolni.

A szélsőségek, rekordok száma megszaporodhat a klímaváltozás következményeként, annak ellenére, hogy az átlag akár változatlan maradhat.

Gyakoribbakká válhatnak a szélsőséges időjárási jelenségek, pl. viharos erejű szél, jégeső. Igen valószínű, hogy a szárazföldi területeken nő a forró napok és csökken a fagyos napok száma, továbbá a napi hőmérsékleti ingás is mérséklődhet. A meteorológiai elemek átlagai mellett többen foglalkoztak a szélsőséges időjárási jelenségek globális klímaváltozásnál bekövetkező gyakoribb megjelenésével, bár van, aki szerint ezek előrejelzése jelenleg kellő megbízhatósággal még nem valósítható meg. Az IPCC kutatói szerint igen valószínű, hogy a forró extrémítások, a hőhullámok és a nagy csapadékok száma meg fog növekedni. Európa egész területén várhatóan emelkedni fog a hőhullámok gyakorisága, intenzitása és időtartama is, míg a téli szélsőségek (hideg és fagyos napok száma) előfordulása várhatóan csökkenni fog. Az üvegházhatású gázok kibocsátási forgatókönyveinek tanúsága szerint a XXI. században a légköri páratartalom növekedésére számíthatunk. Valószínű, hogy a XXI. század második felére a mérsékelt és magas szélességeken, valamint az Antarktisz térségében a téli csapadékhozamok növekedni fognak. Az IPCC 2007-es jelentése szerint a magas szélességi övekben a csapadékösszeg növekedése nagyon valószínű, míg a legtöbb szubtrópusi szárazföldi régióban inkább a csökkenése valószínű.

Az északi félgömbön a hótakaró és a tengeri jég kiterjedése minden bizonnyal továbbra is csökkenni fog, a gleccserek visszahúzódása és a grönlandi jég-takaró kiterjedésének apadása szintén folytatódik.

Bizonyos klimatikus modellezési eredmények szerint a XXI. század végére a nyári időszakban az Északi-sark térsége jégmentes lehet. Ugyanakkor elképzelhető, hogy az Antarktisz jégmezői egyfajta utánpótlást kapnak, ugyanis itt várhatóan számottevően nőhet a csapadék mennyisége. A legtöbb szimuláció a szél, a vízhőmérséklet és a sókoncentráció által működtetett globális óceáni vízkörzés gyengülését vetíti előre, aminek következményeként az északi félgömbön a délről északra tartó hőáramlás mérséklődik. A jelenlegi szimulációk nem támasztják alá az óceáni vízkörzés teljes leállását, legalábbis 2100-ig. Az viszont kétségtelen, hogy az Atlanti óceán körforgása hamarosan jelentősen le fog lassulni.

Az elmélet szerint az emelkedő hőmérséklet miatt a poláris jégsapkák megolvadnak, aminek következtében nagyobb mennyiségű édesvíz kerül az óceánokba. Ez megváltoztatja az óceánok sókoncentrációját. Mivel az óceáni szállítószalag működését a sókoncentráció szabályozza, a koncentráció csökkenése egy adott határértéket elérve leállíthatja a szállítószalag működését. Ha ez bekövetkezik, akkor az Északi-félteke „meleg-ellátása” megszűnik, hőmérséklete lecsökken, eljegesedik. Ezután az édesvíz hozzáadás csökken, a szállítószalag újra indul, a hőmérséklet újra emelkedik. De maradjunk egy kicsit ennél a bizonyos olvadásnál...

A Nagy Olvadás kora

Nem is olyan régen, még 2016 nyarának elején egy meglehetősen riasztó cikket közölt le a The Independent, amiben Peter Wadhams kutató, a térség szakértője azt jósolja, hogy az év során teljes egészében eltűnhet a jégtakaró az Északi-sarkról.

A publikált adatok valóban félelmetesek. Az elmúlt 30 év mérései során viszonylag állandónak volt mondható a legkisebb, jég által beborított terület kiterjedése (12,7 millió négyzetkilométeres átlaggal), azonban mostanra a helyzet drasztikusan megváltozott. A június eleji mérések szerint már csak 11,5 millió négyzetkilométert fed le fagyott víz, vagyis nagyjából 6 Egyesült Királyság méretű jég egyszerűen végleg elolvadt! Wadhams már évekkel

ezelőtt figyelmeztette tudós társait és a világ közvéleményét arra, hogy hamarosan tényleg eltűnhet a jég az Északi-sarkról, ám a legtöbben csak legyintettek rá, nem foglalkoztak a szerintük csupán teoretikus problémával. Most azonban szembesülünk azzal, hogy mindez a valóság részévé válik, ami meglehetősen komoly következményekkel járhat az egész civilizáció életére.

Sajnos az utóbbi évtizedekben egyfajta globális olvadás korát éljük, ezt nehéz nem észrevenni vagy éppenséggel tagadni. Gleccserek, gigantikus jégtáblák tűnnek el, a sarki jég mind inkább visszahúzódik, feltöredezik. Ez kétségtelen, vitathatatlan tény. Az okokról már annál inkább megoszlanak a vélemények. A leginkább elfogadott nézet szerint ez a globális felmelegedés egyik egyértelmű bizonyítéka és következménye, mások azonban úgy gondolják, hogy mivel nem beszélhetünk tényleges klímaváltozásról, így máshol kell keresni a kiváltó okokat. Igazából teljesen mindegy, hogy kinek van igaza, hiszen a helyzet adott, és jól érzékelhető módon egy világjelenségről van szó.

Nem csak a sarki jég húzódik vissza egyre nagyobb mértékben, hanem hatalmas gleccserek tűnnek el, olyanok, amik egyébként évezredek óta a helyükön voltak. Tényleg a Nagy Olvadás korát éljük – a következmények pedig legalábbis borúsak az emberiségre nézve.

Az ENSZ klímaszakemberekből álló bizottsága 2013-ban egy jelentést tett közzé, amiben a manapság tapasztalható, egyre gyorsabb mértékű olvadás

közvetlen hatásait vázolták fel. Szerintük, ha továbbra sem teszünk semmit a globális felmelegedés ellen – legyen az mesterséges vagy természetes eredetű, ez most teljesen lényegtelen -, akkor a század végére akár 82 centiméterrel is megemelkedhet a tengerek és óceánok vízszintje. Ez talán nem hangzik olyan félelmetesen, de számítógépeken lefuttatott szimulációk eredménye szerint ez esetben búcsút vehetünk olyan városoktól, mint New York, Peking, eltűnhet Hollandia, illetve szinte az egész floridai térség. Ez óriási népvándorlási hullámokat idézhet elő, és természetesen a világgazdaságra is súlyosan káros hatást gyakorolhat.

Ráadásul a sarki jég édesvíz formájában összekeveredik az óceánok sós vizével, ez a kölcsönhatás pedig az áramlatok lassulását, illetve teljes megszűnését eredményezheti. Hogy ez miért fontos? Nos, a nagy áramlatok a felelősek az időjárás milyenségért. Európa meteorológiai jellemzőit például a Golf-áramlat szabja meg igen nagy mértékben, mivel ez szállítja kontinensünkhöz a melegebb légtömegeket. Amennyiben ez megszűnik, Európára nagy eséllyel egy új jégkorszak fog ráköszönteni, ami rövidebb távon egyértelmű módon akár a középkor előtti állapotokat idézhet elő, középtávon pedig teljességgel lakhatatlanná teheti a térséget.

Az olvadásnak más, egészen elképesztő hatásai is vannak, olyanok, amikre korábban talán senki nem gondolt. A kilencvenes évek elejéig gyakorlatilag különösebb szabályozás, tiltás nélkül lehetett használni a mezőgazdaságban olyan vegyi anyagokat,

amikről később kiderültek, hogy súlyosan rákkeltő hatással rendelkeznek. Ilyen a DDT növényvédő szer, a PCB ipari vegyi anyag és a gombaölő szerként ismert hexachlorbenzine (HCB). Ezeknek a forgalmazását és használatát azóta ugyan betiltották, de ezt megelőzően elképesztő mennyiséget szórtak szét belőlük világszerte. Ezek az anyagok rendkívül lassan bomlanak le a környezetben, akár több évtizedig fennmaradnak ilyen-olyan formában. A különböző légköri áramlatok ide-oda szállítják, és a kutatók egybehangzó állítása szerint az Északsarkon különösen nagy mennyiség maradt meg a jégbe fagyva. Hayley Hung kanadai tudós már 2004-ben megkongatta a vészharangot, amikor csapatával – mely a levegő tisztaságát ellenőrizte a sarkkörön – kimutatta, hogy az olvadások alkalmával döbbenetes mennyiségben kerül vissza a levegőbe DDT, és az a légáramlatok segítségével gyakorlatilag visszacsapódik ránk. A 2004-es jelentésben hangsúlyozták, hogy ez rendkívül egészségügyi kockázatokkal járhat, és ennek a folyamatnak nyomán drasztikusan megnőhet a rákbetegek száma.

Azóta az oladás mértéke jelentősen megnőtt, így még több rákkeltő anyag hullik vissza a fejünkre. Az említett mezőgazdasági növényvédő és gombaölő szerek nem csak a szelekkel, de a csapadékkal is keveredhetnek, így nagy esély van arra, hogy lakott települések, szántóföldek felett DDT és PCB-eső fog esni. Ugye nem kell ennek következményeit különösebben ecsetelni... Olyan ez, mintha a környezet

kegyetlen bosszút állna korábbi, felelőtlen cselekedetinkért...

Oroszországban különösen nagy károkat okozhat az olvadás, hiszen az ország területének kétharmadát teszi ki az úgynevezett permafroszt réteg, ami nem más, mint egy hatalmas kiterjedésű, szinte kővé fagyott terület. Ezeken a vidékeken egész egyszerűen lehetetlen 1-1,5 méternél mélyebbre ásni, így számos település, ipari létesítmény épült erre a jeges, de eddig stabilnak tűnő földre. A gond az, hogy például Szibériában már most 1-5 fokos melegedést mérnek a kutatók, ráadásul a jelenség nem esetleges, hanem folyamatos. Ennek következtében a permafroszt réteg meglazul, így várható, hogy belátható időn belül egész városok rogyyannak meg, válnak lakhatatlanná.

Ráadásul a híres transz-szibériai vasút vonalának jelentős része is a veszélyeztetett térségen keresztül halad, így elképzelhető, hogy hamarosan ez az igen nagy jelentőséggel bíró szállítmányozási vonal használhatatlanná válik. A permafroszt olvadása sárlavinákat indíthat el, és teljességgel kiszámíthatatlanná teheti a legfelső földréteg viselkedését. Képzeljék csak el, ahogy a gigászi gáz- és vízvezeték rendszerek egyszer csak összecsuklanak, és ezek a szolgáltatások immár sehová nem jutnak el a térségben. Ez önmagában hatalmas katasztrófákhoz vezethet. Mindezen felül Szibéria egyes részei az elmúlt évtizedek során valóságos szemétkukák helyekké váltak, ahol a legkülönbözőbb hulladékokat tárolták a permafroszt felszínén. Az olvadással ezek a sokszor veszélyes anyagok a földbe jutnak, átítatják a talajvizet, ami részben a folyókat táplálja, ez pedig elmondhatatlan ökológiai jellegű vészhelyezetbe vezethet.

A Szibériában tapasztalható drasztikus felmelegedés – ne feledjük, 1-5 fokról van szó! – egy másik, meglehetősen komoly, és immár globális veszélyforrást is magában hordoz. A földrétegek mélyén óriási gázkészletek találhatók, többek között olyanok, mint a metán, ami a levegőbe, légkörbe kerülve sajátos tulajdonságai okán még tovább fokozza a globális felmelegedés mértékét. Egyes tudósok az egyik legnagyobb veszélyt ebben a folyamatban látják. Szerintük akár több milliárd köbméternyi metángáz is a légkörbe szökhet az olvadás következtében, ami csökkenti annak minőségét (a metán súlyosan mérgező és gyúlékony elegy), illetve jelentősen felgyorsíthatja a felmelegedést. Akár több fokkal is megfejelheti az indító folyamatot, aminek következtében egészen rövid időn belül egészen elviselhetetlenné válhatnak a körülmények az emberek számára.

Ilyen mennyiségű metán légkörbe jutása olyan, mintha az extrém hőséget kedvelő idegen lények kezdték volna el terraformálni a bolygót a mi rovásunkra. Az ember számára ugyanis csakhamar élhetetlenné válhat a Föld ezzel a metánnal dúsított légkörrel – szó szerint megfulladhatunk mindannyian. David Vinter, a Kelet-Angliai Egyetem Éghajlatkutató Egységének vezetője szerint a metán hatásával nem számolva valószínűsíthető, hogy 2100-ig akár 5,8 fokkal is megnőhet a globális átlaghőmérséklet. Szerinte, ha a szibériai metánmezők felszabadulnak, akkor ezt a számot akár meg is duplázhadjuk. A végeredmény katasztrofális, a legtöbb, ma élő faj egyszerűen kihalna. Az ember is.

Egy másik, eddig nem várt hatása lehet az olvadásnak a Föld forgásának lassulása. A Harvard Egyetem geofizikusa, Jerry Mitrovica szerint a hatalmas jégmezők elhelyezkedésükből adódóan is valamiféle egyensúlyt biztosítottak a bolygó jellemző mozgását illetően, ami megszűnhet ezek eltűntével, sőt, a megemelkedő tengerszint felboríthatja az eddigi dinamikát. A Föld forgásának lassulása egyelőre csupán olyan csekély mértékű, amit csak érzékeny műszerekkel lehet kimutatni, azonban kétségtelen tény, hogy egy rendkívül összetett szerkezet esetében, mint bolygónk és annak bioszférája, már egy ilyen minimális változás is következményekkel fog járni. Például megbolondulhat az időjárás, de a kutatók szerint indikátora lehet egy lassú pólusváltásnak is. (Állítólag ez utóbbi már a valóságunk része, hiszen a mérések szerint a forgástengely, vagyis a földrajzi északi-sarkpont helye évente kevesebb, mint egy centiméterrel vándorolt arrébb.)

Amennyiben a Föld forgásának lassulása a jégretegek eltűnésével drasztikusabbá válik, úgy a pólusváltás folyamata is jelentősen felgyorsulhat, ez pedig sosem látott állapotokat eredményezhet világszerte. A ma ismert civilizáció fenntartása lehetetlenné válik. Szuperviharok, gigászi földrengések, cunamik, áradások sorozata pusztíthat el egész földrésznyi térségeket. A mezőgazdaság és az ipar szinte teljesen megszűnik, százmilliók, milliárdok kénytelenek útra kelni, hogy új otthonra találjanak olyan helyeken, ahol még mérsékeltőbbek a természeti viszonyok. Mindez azért, mert alig néhány fokot megemelkedett a Föld átlaghőmérséklete...

A karbonbiznisz

A globális felmelegedés vagy klímaváltozás (és ezzel együtt a fentebb tárgyalt globális olvadás) egyik fő bűnöseként többnyire a károsanyag-kibocsátást szokták megnevezni, ezen belül is az üvegház hatású gázok keletkezését, ami elválaszthatatlan mellékhatása az ipar működésének, és természetesen a modern tömegközlekedés is jelentősen hozzájárul ezeknek az elemeknek az egyre nagyobb koncentrációjához a légkörben. A legnagyobb gonosznak a szén-dioxidot tartják, ami állítólag rendelkezik egy roppant kellemetlen tulajdonsággal: A légkörbe kerülő, a látható fény tartományába eső napsugárzást nem nyeli el, ellenben a felszínről visszaverődő infravörös sugárzást viszont igen. Az

eredmény pusztá logikával kikövetkeztethető, ez pedig az, hogy a csúf szén-dioxid minél nagyobb mértékben, koncentrációban van jelen a légkörben, annál nagyobb mértékben blokkolja a „felesleges” energia kisugárzását az űrbe. Így az felhalmozódik az alsóbb légrétegekben, ezt tovább melegíti a napfény és hoppá, máris elindul a felmelegedés folyamata.

De hogyan jutottak a tudós elmék arra a következtetésre, hogy éppen a szén-dioxid a felelős a napjainkra egyre inkább kiteljesedő klímakatasztrófáért? Nos, rengeteg adat áll rendelkezésre arról, hogy a Föld légköre bizonyos földtörténeti korokban milyen összetevőkből állt és ezek az elemek mekkora mértékben voltak jelen. A szén-dioxiddal kapcsolatban tudjuk, hogy a bolygónk története során jelenleg messze a legmagasabb a koncentrációja a levegőben, és azt is egyértelműen kimutatták, hogy az üvegházhatású gáz egyre nagyobb mértékű koncentrációja az ipari forradalom után kezdett el drasztikus mérték-

ben növekedni. De lássunk ezzel kapcsolatban néhány hivatalos adatot!

A 18. század közepén, tehát akkor, amikor a technológiai fejlődés igazán beindult és elkezdtük megalapozni a jelenlegi technikai civilizációnkat, a CO₂ koncentrációja csupán 280 ppm volt. Azonban az iparosodás kezdete és kiteljesedése során ez a szám folyamatosan emelkedett, az utóbbi ötven év alatt pedig már kétharmados mértékben növekedett. Ebből az a következtetés vonható le, hogy az utóbbi 180 év során tapasztalt CO₂ koncentráció nagy léptékű emelkedéséért egyértelműen az emberi tevékenység okolható, hiszen mi voltunk azok, akik gyakorlatilag telefüstöltük a légkört a különböző gépekkel, járművekkel, dezodorokkal, stb.

A CO₂ szint drasztikus növekedéséhez hozzájárultak a nagyarányú erdőirtások, hiszen az őrületes mértékű fakitermeléssel egyre kevesebb és kevesebb zöld terület áll rendelkezésre ahhoz, hogy ezt a gázt természetes úton ritkítsuk meg. Mivel ez egy öngerjesztő folyamat, egyáltalán nem csoda, ha a széndioxid koncentráció a károsanyag-kibocsátás növekedésével és a zöld területek eltűnésével egyre nagyobbá válik. 2016 vége felé immár ott tartottunk, hogy világszerte 400 ppm feletti értékeket mértek, és a vészjósló tendencia egyre csak növekszik. A szakértők szerint a legeslegutolsó, még elfogadható, biztonságos határérték a 350 ppm, ezt azonban mostanra bőven túlléptük és (elsősorban az emberi ostobaság miatt) közelében nem vagyunk annak, hogy a folyamatot legalább lelassítsuk. Miközben a világ

nagyhatalmai, a legtöbb káros anyag kibocsátó országok évről évre nagyszabású konferenciákat, váltság tanácskozásokat tartanak és minden alkalommal mélységesen egyetértenek abban, hogy sürgősen érdemi lépéseket kell tenni a CO₂ levegőbe eregetése ellenében, de valójában alig-alig történik bármilyen gyakorlati intézkedés. És aztán egyetértenek abban, hogy a következő évben is tartanak egy nagyszabású találkozót, ahol megint testületileg fognak mindenféle impotens határozatot elfogadni...

A helyzetre és világunkra nagyon jellemző, hogy az ilyen össznépi gyülekezők egyik legfontosabb vívmány az úgynevezett karbon kvóta globális szintű bevezetése volt. Ez még 1997-ben történt a sok más kérdéskörben is a tehetetlen bohóc szerepét eljátszó ENSZ égisze alatt az úgynevezett Kiotói egyezmény keretében. A karbonkvóta vagy karbonkredit tulajdonképpen meghatározta (és szabályozná...) a világ szén-dioxid kibocsátásának keretszámait. Az egyezményt a Föld szinte minden országa elfogadta, így kötelezték magukat arra, hogy csupán annyi CO₂-ot engednek a légkörbe, amennyit előre definiáltak számukra. Ez egy ideális forgatókönyv szerint jellemzően 10-15%-os csökkentést eredményezett volna, azonban mint minden rendelkezésnek, ennek is megvoltak a maga kiskapui, amit a mindig profitéhes vállalkozások kihasználhattak. Ezek a kvóták részvényként működnek. A korlátot el nem érő vállalatok a fennmaradó részüket eladhatják nagyobb cégeknek, akik megvásárolják a nagyobb mértékű környezetszennyezés lehetőségét. Érdekes

módon ebben a megoldásban cseppet sem játszik szerepet a károsanyag-kibocsátás nagymértékű csökkentésének a szerepe, hiszen ezzel az adok-veszek művelettel csak a rendelkezésre álló pénzesz-szeg határozza meg a környezet mérgezésének nagyságrendjét.

Ez tehát egy nagy üzlet, sőt, hatalmas piaci lehetőség, ahová dollár százmilliárdokat áramoltatnak a befektetők. A nagyvállalatok továbbra sem lesznek

rákényszerítve arra, hogy környezetbarát technológiákat használjanak, hiszen megfizetik a bolygó pusztításának árát. Pénzben. Az egész globális felmelegedés mozgalomnak tehát egyáltalán nem célja a környezet védelme, sokkal inkább az hajtja őket, hogy a rettegést lenyomva a világ torkán hatalmas vagyonra tegyenek szert.

A szén-dioxid kvótarendszer szerint tehát kizárólag az adott és meghatározott mennyiségű szén-dioxidot lehet a légkörbe juttatni. Az egyezmény betartását az ENSZ erre szakosodott alszervezete ellenőrzi. Azonban van itt egy kis probléma. Ugyanis – ahogy arra már röviden utaltunk - akadnak olyan országok, amelyek nem használják fel a teljes kvótájukat, bőven a limiten belül maradnak, míg más országok a felfokozott ipari tevékenység miatt messze túllépik a határértéket. (Ilyen az Egyesült Államok, Kína, vagy India.) Amennyiben a határértéket bármilyen szinten áthágja egy ország, annak az egyezmény értelmében büntetést kellene fizetnie, vagyis minden egyes levegőbe eregetett, tonnányi egység után mehet az ENSZ pénztárához és beadhatja a közösbe az előre kialkudott összeget.

A helyzet az, hogy ez már önmagában sem jelent semmiféle megoldást, hiszen azok, akik jócskán túllépik a kvótájukat, már jó előre beárazzák a büntetés összegét, és ennek megfelelően fogják a termékeiket, szolgáltatásaikat árulni. Eközben pedig továbbra is pontosan ugyanúgy ömlenek az üvegház hatású gázok a légkörbe, mint a Kiotói Egyezmény előtt... Vajon mit érünk el ezzel? Ha az ENSZ akár

dollármilliárdokat vasal be a renitens államoktól, attól jobb lesz a helyzetünk? Az optimisták szerint igen, mivel az így összegyűjtött pénzt környezetbarát, zöld megoldások kutatására és fejlesztésére fordíthatjuk, vagyis olyan, merőben új technológiákra tehetnénk szert, amik alkalmasak lehetnek arra, hogy kiválthassák a jelenlegi, súlyos környezetszennyező eszközeinket. Csakhogy mindebből eddig vajmi kevés valósult meg. Az ENSZ a befolyt összegek csak kis részét fordítja ezekre a K+F programokra, azok pedig egyelőre nem tudtak olyan megoldásokat felmutatni, amik érdemben megváltoztatnák iparosodott civilizációnk arculatát, működési jellegét, így nagyjából minden maradt a régiben. Vagyis a légkör súlyos szennyezése még nagyobb ütemben folyik tovább.

Eközben a különböző országok közötti kvóta-egyenlőtlenség okán szinte természetes úton alakult ki egyfajta kvóta-kereskedelem, aminek keretein belül a résztvevő országok úgy adják-veszik a kvótákat, ahogyan a hagyományos tőzsdéken a részvényt papírokat. Az olyan országok, amik mondjuk csak 80-90%-át használják el a rájuk kirótt limitnek, a megmaradt részt piacra bocsátják, és jó pénzért eladják olyanoknak, amelyek viszont rendre túllépik a saját határaikat. Ezzel az üvegház hatású gázok akár 120-130%-os túltermelése is lehetővé válik, tehát a végeredmény az lett, hogy a kibocsátás mértéke nem hogy csökkenne, de még mindig egyre fokozódik.

A kvótarendszer jelenlegi, mindenféle megszorító, komolyan büntető elemek nélkülözésével tulajdonképpen semmire sem jelent megoldást, azonban egy kiváló eszköz ahhoz, hogy bizonyos, tőkeerős

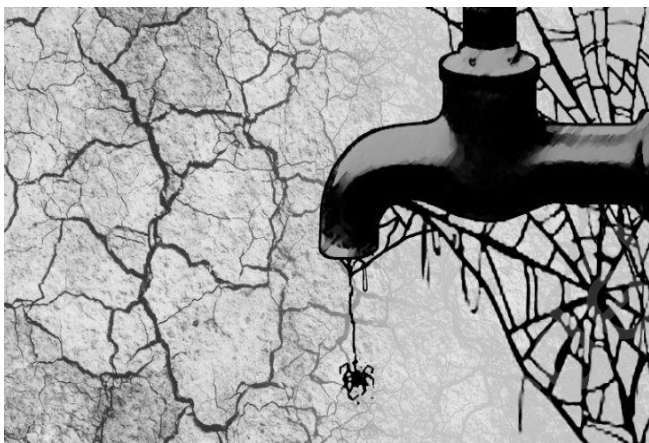
csoportok hatalmas összegeket befektetve, a limitekkel, a CO₂-részvényekkel ügyesen játszadoxva gigászi összegeket markoljanak fel. A szakértők szerint a kvóta-biznisz a jövő nagy lehetősége, és egy olyan pénzcsapot jelent, amihez képest még a hagyományos tőzsde, avagy az informatikai szektor bevételei is eltörpülhetnek. Vélhetően éppen ezért hozták létre, és távolról sem az volt a cél, amit eleinte hangoztattak. Vagyis eszük ágában nem volt semmiféle érdemi intézkedést hozni a CO₂ kibocsátás csökkentése érdekében, inkább megalkottak egy merőben újszerű piacot, ahol kedvükre hasíthatnak el egészen elképesztő összegeket. És miközben ők gazdagodnak, civilizációnk egyre nehezebb helyzetbe kerül, hiszen a légkör szép lassan egyre inkább telítődik a szén-dioxiddal és más, üvegház-hatású gázokkal, vagyis a globális felmelegedés folyamata egyre csak gyorsul, ami egyre közelebb vihet minket egy világhatásztrófához.

Márpedig ha valami jó üzletnek bizonyul, akkor az abban érdekelt körök nem fognak egykönnyen lemondani arról. A mérések szerint az emberiség összesített CO₂ kibocsátása immár 25 milliárd tonnára rúg, a kvóta-piacon pedig egyetlen tonnányi szén-dioxid az aktuális kereslet-kínálat mértékétől és egymáshoz való viszonyulásától függően 5-25 eurót ér. Egyszerű középérték használattal és annak megfelelő szorzásával szembesülhetünk azzal, hogy mi csoda, szinte elképzelhetetlen összegek keringenek ebben a rendszerben. Abszurd módon a kvótabiznisz fő részvényeseinek az az elemi érdeke, hogy minél

több olyan ország legyen, ami nem képes (vagy egyszerűen nem akar) a rá kirótt kvótalímiten belül maradni, hiszen így még több részvénnyel lehet kereskedni-ügyeskedni. De nem csak a szén-dioxiddal való üzletelés hozhat hatalmas pénzeket a közeljövő kissé kaotikus világában, hanem például az élethez legfontosabb elem, a víz is...

Klí maválság - vízválság

Éghajlatkutatók szerint kevesebb, mint 50 éven belül rendkívül komollyá válik a helyzet és előfordulhat, hogy egész országok, szélsőségesebb esetekben földrészek maradhatnak természetes víz utánpótlás nélkül. Amennyiben ez megtörténik, könnyen megeshet, hogy az aszály sújtotta területek lakossága víz-importra fog szorulni, ami nagyszerű gazdasági zsarolási eszköz lehet azok kezében, akik nagy mennyiségben rendelkezhetnek az éltető elemmel – mert korábban szépen bevásároltak belőle a privatizáció eszközeivel élve. Már most különböző stratégiák, válságforgatókönyvek születnek az ilyen helyzetekre vonatkozólag, és meglepő módon nem csupán országok készülnek egy komoly víz-válságra, hanem világcégek is mindent megtesznek azért, hogy nyerő helyzetbe kerüljenek, amennyiben valóban bekövetkezik az elképzelhetetlen, és a víz egyfajta luxuscikké válik.

Ami azt illeti, a világ egyik legnagyobb élelmiszeripari cége - ami elsősorban édességeiről és üdítő italairól lett híres -, mostanság azon van, hogy megszerezze a világ vízkészletének jelentős része felett az uralmat és mindörökké megsemmisítse azt a fel fogást, hogy bárki hozzájuthat, mindenféle különösebb ellenszolgáltatás, vagyis fizetés nélkül. Persze ha kicsit jobban belegondolunk, rájöhetünk arra, hogy már ma sincs ingyen az éltető nedű. Hiszen azért a vízért is fizetünk, ami a csapból folyik, a palackozott, állítólag egészséges ásványvizek sincsenek ingyen. Ellenszolgáltatás nélkül már csak úgy juthatunk hozzá, ha gyűjtőedényeket helyezünk el a kertünkben, mert az esőt egyelőre még nem privatizálták – bár erre is volt kísérlet korábban, ami szerencsére csúfos kudarcot vallott. Egy másik megoldás lehet, a kútfúrás, azonban ez a lehetőség szintén csak a kerttulajdonosoknak adatik meg és a legfris-

sebb fejlemények szerint az Európai Unió tervezi egy kútadó bevezetését. Minden abba az irányba mutat, hogy elérjék: a hétköznapi embernek egyszerűen semmiféle lehetősége ne legyen arra, hogy ingyen vízhez jusson. De még ha csak ez lenne a legfőbb szándék, még legyinhetnék is az egészre, hiszen ehhez azért valamilyen szinten már hozzászoktunk. Azonban egyes cégek sokkal brutálisabb elképzeléseket szeretnének megvalósítani! A korábban már említett világvállalat komoly terjeszkedésbe fogott, egyelőre szinte láthatatlan módon. Az egyik kísérleti labor Pakisztán, ahol a vállalat 2000 után gyakorlatilag a teljes, föld alatt rejtőző forrásvíz-készletet felvásárolta, és azt palackozva kezdte el árulni. Ugyanekkor igen rejtélyes módon egyre pocsékabbá vált a vezetékes víz minősége és csakhamar előállt az az állapot, amikor a csapvízivás egyet jelentett a megbetegedéssel, így – kis túlzással élve – az öngyilkos jelölteken kívül nem sokan vették észre, hogy ezzel a lehetőséggel éljenek. Az egyik kisváros polgármestere szerint amióta a világ-cég betette a lábát az országba és szabályosan rátenyerelt a vízkészletekre, feltűnő módon megugrott a vezetékes vizet ivók körében az elhalálozási ráta. Persze lehet mondani, hogy a vízminőség tudatában felelőtlenség azt fogyasztani, így az áldozatok maguknak keresték a bajt, de nem árt, ha észben tartjuk azt a tényt, hogy a palackozott nedű jelentős haszonnal terhelt árát elképesztően kevesen képesek megfizetni.

Peter Brabeck-Letmathe

De pontosan ez a vállalat üzletstratégiája. Peter Brabeck-Letmathe, az élelmiszergyártó mamutcég elnöke frappánsan megfogalmazta az irányadó felfogást, amikor kijelentette, hogy „a Föld összes vízkészletét privatizálni kell, és csak az kaphasson belőle, aki képes azt megfizetni.” Az elnök úr ezzel a mondatával több milliárd embert húzott ki az élet egyenletéből és máris megoldotta a túlnépesedési és az ezzel járó, globális jellegű problémákat. Tessék szépen szomjan halni! Tessék fertőzött vizet inni és szép csendben elhalálozni!

Ugyanez a cég az, amelyik az egyelőre még fizetőképes nyugati középosztálynak szánt hirdetéseiben aranyos, szőke kisgyerekekkel népszerűsíti édesnél édesebb termékeit, és arra biztat minket, hogy az egészséges életmód jegyében vásároljunk ezekből a termékeikből. Miközben éppen ők azok, akik min-

denféle kertelés nélkül szomjhalálra ítélnék a népesség nagyobb részét.

Brabeck-Letmathe különös, mondhatni kissé pszichotikusnak tűnő állásfoglalásokra képes, minden, egy kicsit jóérzésű ember elborzadna következő mondatait olvasva: „A víz természetesen a legfontosabb nyersanyag ma a világon. Az a kérdés, hogy privatizálni kell-e a lakosság normál vízellátását. Két különböző vélemény létezik az ügyben. Az egyik vélemény, ami szerintem extrém, és a civil szervezetek véleményét képviseli, akik bumm, rögtön kijelentik, hogy a víz a köz joga. Ez azt jelenti, hogy minden emberi lénynek joga van a vízhez. Ez egy extrém megoldás. A másik nézet szerint a víz olyan élelmiszer, mint a többi, és mint minden más élelmiszernek, ennek is kell egy piaci értéket adni. Szerény véleményem úgy vélem, hogy jobb, ha élelmiszer kategóriába tartozó dolgoknak értéket adunk, így mindannyian tudjuk, hogy annak megvan a maga ára és akkor egyedi intézkedéseket kell a lakosság azon részének hoznia, akiknek nincs hozzáférésük a vízhez...”

Tehát a vízhez jutás nem magától értetődő emberi jog az alapvető szükség jegyében, hanem egy olyan árucikk, amit márpedig keményen meg kell fizetni. Hogy mennyire, nos, erre is van már működő, intő példa. A helyszín ezúttal nem Ázsia, és nem a saját lelkiismeretünk érdekében jóformán teljesen elfeledett Afrika, hanem az Amerikai Egyesült Államok, pontosabban Maine állam, ahol ugyanez a világválság elképesztő mennyiségű földterületet vásárol fel

annak érdekében, hogy az azok alatt található vízkészleteket megkaparinthassa. Már most, a projekt kezdetén komoly lakossági ellenkezést váltott ki a cég üzletpolitikája, ami nem csoda. Ugyanis minden egymillió liter ásványvízért mindössze 3,75 dollárt kell fizetnie a cégnek, a palackozott formában való kereskedelemmel azonban ugyanezt a mennyiséget kétfélmillió dollárért adják tovább a lakosságnak. Ez egyébként mintegy 57 millió százalékos haszonkulcs...

Ezzel párhuzamosan rendkívül érdekes módon ahová ez a vállalat beteszi a lábát, ott a vezetékes víz minősége mindenütt drámaian romlani kezd, illetve olyan önkormányzati rendelkezések születnek, amik megtiltják a kútúrát, és lehetetlenné teszik a legális módon történő vízhez jutást. Ráadásul nagyon úgy néz ki, hogy ez egy egész világot bekebelezni kívánó tendencia, hiszen az említettek mellett az USA több államában, Etiópiában, Kelet-Európában, Kanadában pontosan ez a gyakorlat érvényesül.

Mire számíthatunk, miféle jövőképünk lehet így? Egyelőre úgy néz ki, hogy semmi jó nem kerekedhet ki ebből az egészből. A korrump kormányok segítségével megavállalatok ragadják magukhoz a Föld vízkészletét, ami szinte ingyen az ölükbe pottyán, majd azt elképesztő árrés képzése mellett továbbítják azok felé, akik képesek azt megfizetni. A többiek számára - ez a túlnyomó többség - marad az egyre silányabb minőségű, az egészségre egyre ártalmasabb vezetékes víz, az élelmesebbek pedig megpróbálkozhatnak illegális gyűjtők használatával csillapítani szomjukat – adott esetben a szabadságukat kockáztatva, a börtönbüntetés rémével a fejük felett, egyre rosszabb minőségű levegőt lélegezve be. Nem túl vonzó jövőkép, igaz? Kérem, nyugodjanak meg. Ugyanis lehet, hogy például a CO₂-hisztiből egy szó sem igaz...

Mégsem a CO₂ tehet erről az egészről!

Ugyanis szép számmal akadnak olyanok, akik azt állítják, hogy az egész CO₂-globális felmelegedés elmélet egy ócska hazugság, és a szén-dioxidnak egyáltalán semmilyen komolyabb szerepe nincs a napjainkban egyre keményebben meg tapasztalható klímaváltozás kérdésében...

Azok, akik tagadják, hogy a CO₂ egyébként egyértelműen, jól mérhető módon megnövekedett lég-

köri koncentrációja lenne a globális felmelegedésnek, többnyire úgy tartják, hogy egy teljesen természetes jelenségről van szó, ami már nagyon sokszor előfordult a Föld története során. Ezzel a kitéttel egyébként a hozzáértők, vagyis a klimatológusok és geológusok sem vitatkoznak. Tudományos tényről van szó. Az azonban már annál vitatottabb (legalábbis a CO₂ ennyire ártalmas hatásait tagadók szerint), hogy a szén-dioxid ilyen nagy ellenségünk lenne.

Hivatkozási alapjuk újabban egy egyenesen a NASA által üzemeltetett tudományos csoport, a Langley Kutatóközpont által közzétett adatok, amelyek minden eddigi és tudományos körökben legalább 95%-os mértékben elfogadottnak tekinthető tényállást teszik semmissé. Ugyanis a különböző számításokból és mérésekből azt hozták ki, hogy a szén-dioxid valójában nem fűti, hanem... - hűti a légkört és a föld felszínét!

A projekt vezetője, egy bizonyos Martin Mlynczak a kollégái hathatós segítségével szorgalmasan méregették a Föld felső légkörében végbemű infravörös kisugárzásokat, és arra jutottak, hogy például egy napkitörés során felszabaduló hatalmas energia az űrbe távozott és nem halmozódott fel a légkör alsó rétegeiben. Ezzel pedig egy hűtő hatás jön létre, ami egyébként teljességgel ellentmondani látszik mindennek, amit ezzel a témakörrel kapcsolatban eddig halálbiztosan állítottak.

Az összegyűjtött adatok alapján a szén-dioxid és a nitrogén-oxid üvegházhatású gázok, amelyek a

Föld felső légkörében nagy mennyiségben vannak jelen, visszatükrözik a meleget okozó energiát ahelyett, hogy elnyelnék azt. „A szén-dioxid és a nitrogén-oxid természetes termosztátok”- mondja James Russell a Hampton Egyetemről.

Martin Mlyneczek

„Amikor a felső légkör (vagy termoszféra) felmelegszik, ezek a molekulák olyan keményen próbálnak megszabadulni a rájuk sugárzott hőtől ahogy csak tudnak.” A CO_2 szinte minden, a Napból származó, fűtő jellegű sugárzás alsó légkörbe való bejutását blokkolja. Az adatok szerint a napsugárzás akár 95 százalékát is semlegesítheti a felső légkörbe kerülő CO_2 . Ha ez nem így történne, akkor a szűrés nélkül olyan gigászi mennyiségű napenergia érkezne a Földre, ami rövid időn belül elolvasztaná a jégsapkákat és elpusztíthatná a teljes bolygó élővilágát.”

Ez az állásfoglalás élesen ellentmond az úgynevezett üvegházhatást okozó gázok alapelméletének, amely ugyebár azt állítja, hogy több CO₂ több felmelegedést jelent a bolygónk számára! Vajon ki gondolta volna, hogy éppen egy NASA által működtetett tudományos részleg fog komoly cáfolatot kiadni a CO₂ felelősségével kapcsolatban a globális felmelegedést illetően? Hiszen mindeddig éppenséggel a NASA is ahhoz a keményvonalas csoporthoz tartozott, aminek tagjai tüzzel-vassal hirdették és hirdetik továbbra is, hogy a klímakatasztrófa elsődleges oka az általunk, az emberiség által a légkörbe pumpált CO₂!

Érdekes következménye is lett az ügynnek. Miután a kutatócsoport kiadta állásfoglalását, többeket is egészen egyszerűen nyugdíjaztak, a jelentést pedig azóta is agyonhallgatják, a fővonalas médiában például egyetlen egyszer sem említették meg a pusztá létezését sem.

Tehát ott tartunk, hogy a tagadók tábora immár tudományos jellegű bizonyítékokra hivatkozva han-

goztathatja azt, hogy a CO₂ negatív hatásai, illetve az emberi tevékenység önmagában messze nem elegendők ahhoz, hogy egy globális mértékű klímaváltozást indukáljanak. Szerintük az egész csak egy hatalmas átverés, egy összeesküvés-elmélet...

De vajon kik és milyen megfontolásoktól vezérelve lennének azok, akik egy olyan, globális jelenséget próbálnak meg tagadni, vagy legalábbis azt másféle indukáló tényezővel felruházni, amivel kapcsolatban a tudományos világ túlnyomó többsége (még mindig arról a bizonyos 95%-ról van szó) teljes konszenzust élvez? Hiszen a klímaváltozás ténye meglehetősen nyilvánvaló dolog, elég, ha átböngésszük az utóbbi évek, évtizedek meteorológiai statisztikáit, és rögtön látni fogjuk, hogy valamiféle planetáris jellegű hőmérséklet emelkedés márpedig észlelhető és kimutatható! Kik azok az ostobák, akik szembe mennek a tudományos, és így megfellebbezhetetlen tényekkel?

Talán nem lesz túlzottan meglepő, de a globális felmelegedés tagadói elsősorban az olyan iparágak legnagyobb és ezzel együtt legerősebb, legnagyobb tőkével rendelkező vállalatai, amelyek nagymértékben érdekeltek a hagyományos, fosszilis, tehát szénre és kőolajra épülő tevékenységek folytatásában. Jól felfogott érdekük az, hogy minden erejükkel olyan szervezeteket, kutatókat támogassanak, akik megkérdőjelezzik az egész jelenség létezését, annak egyre drasztikusabb mivoltát, de ha ez nem megy, akkor legalább képesek legyenek vitatni, hogy mindez az emberi, elsősorban ipari tevékenységnek köszönhető. Ugyanis ha feltételek nélkül elfogadnák azt az alapvetést, hogy a CO₂ és más üvegházhatású gázok okozzák az egyre inkább kibontakozóban levő klimatikus katasztrófát, akkor akár le is húzhatnák a rolót, hiszen ha nincs ellenvélemény, akkor az emberiség egyértelműen fel- és elismeri, hogy valóban ezek az ipari konszernek a legfőbb bűnösök. Ez pedig rájuk nézve beláthatatlan következményekkel járna. Hiszen ez esetben életbe lehetne léptetni olyan regulatív intézkedéseket, amik révén valóban radikálisan csökkenteni lehetne a károsanyag-kibocsátást, ez pedig gigantikus anyagi károkkal járna az olaj- és szén alapokon működő iparágak számára.

Ez a társaság óriási lobbierőt képez a különböző országokban, és nagyban képes befolyásolni a törvényhozó testületeket. Embereik mindenhová bejáratosak, a legmagasabb szintű kapcsolatokkal rendelkeznek és nem riadnak vissza sem a megvesztegetéstől, sem pedig a zsarolástól. A törvényeket ho-

zó politikusokról pedig mindenki tudja, hogy milyen valójában. Távolról sem a nép, az emberek érdekeit képviselik, hanem elsősorban saját magukét, utána pedig azokét, akik őket busásan megfizetik ezért. Ha egy gyáróriás szerint márpedig nincs globális felmelegedés, vagy ha van, azért nem az ipari tevékenység okolható, akkor a törvényhozás pénzzel szépen kitömött bábfigurái egészen addig ezt az álláspontot fogják képviselni, amíg más elő nem áll egy számukra kedvezőbb ajánlattal. Ez tiszta sor.

Ez a világ rendje...

Azonban a tagadók táborába nem csupán az ipar nagymenői tartoznak, vannak olyanok, akik saját meggyőződésük szerint, őszintén képviselik azt az álláspontot, hogy ez az egész klímaváltozás-hishti jócskán túl van lihegve. Ők azt mondják (egyébként teljes joggal és szintén tudományos bizonyítékok tömegével felvértezve), hogy a Föld történelme során már számtalan, kisebb vagy nagyobb mértékű, az egész bolygót érintő felmelegedés vagy éppenséggel lehűlés következett be, a legtöbb éppenséggel akkoriban, amikor az embernek még az elődje sem létezett.

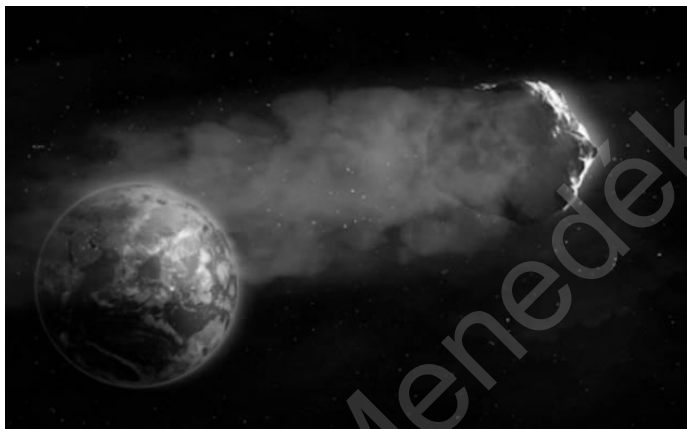
Ezek a klimatikus változások mind-mind természetes eredettel rendelkeztek. A témában kicsit is tájékozottak nagyon jól tudják, hogy efféle eseményeket kiválthatnak nagyobb vulkán kitörések, a Nap aktivitásának változása, vagy éppenséggel

egy hatalmas meteorit becsapódás is képes egyfajta másodlagos hatásként alapvetően felborítani a Föld klímáját. Tény, hogy mindezek többször is megesetek már, és most sincs ez másként. A tagadók szerint jelenleg is bizonyos természetes folyamatok indukálják ezt az egyébként is rövid ideig tartó, átmeneti felmelegedést és mi emberek csupán elhanyagolható mértékben járulunk hozzá ahhoz.

Fontos érvnek tartják, hogy az emberiség által felszabadított hőtermelő és hőfokozó energia a Föld teljes energiaforgalmának csupán 0.01 %-a. Minden ésszerűen gondolkodó ember könnyedén beláthatná tehát, hogy ezzel a részesedéssel tényleg rendkívül kicsi a ráhatásunk erre az egész glóbuszra és annak éghajlatára. És valóban! Néha hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy noha kozmikus viszonylatban a Föld tényleg egy apró kis golyócska (például egy Jupiterhez vagy akár Uránuszhoz hasonlítva), emberi léptékkel mérve viszont továbbra is egy elképesz-

tően hatalmas égitest, amin mi szinte láthatatlanul aprók vagyunk mind a hét és fél milliárdan.

Ahhoz, hogy erre a bolygóra pusztán az ipari szennyezés, a kipufogógázok és a dezodorok, vagy a légkondicionáló berendezések és hűtő- illetve fűtőgépek révén tartósan negatív hatást gyakorolhasunk, nagyságrendekkel több ilyen jellegű eszköz működtetésére lenne szükségünk. De lehetséges, hogy minden erőfeszítésünk teljességgel felesleges, mivel egy olyan erő mozgatja a szálakat, küld ránk szó szerint hideget-meleget, amire semmiféle hatást nem tudunk gyakorolni, teljesen ki vagyunk szolgáltatva annak. Ez pedig nem más, mint a Nap...

Gyilkos Nap

Nem feltétlenül csak tudományos közhely, hogy központi csillagunk, a Nap nélkül nem alakulhatott volna ki élet a Földön. Ezzel mindenki tisztában van, mondhatni magától értetődő alapvetés. A Nap adta az éltető energiát, ami által az ósóceánokban megjelenhettek az élet kezdetleges formái, majd az onnan áramló hő tette lehetővé a teljes ökoszféra kialakulását. Azonban a Nap önmagában inkább egy pusztító gyilkos, semmint valamiféle kedves, életadó óriás, hiszen olyan sugárzást bocsát ki magából irdatlan mennyiségben, ami alkalmas lenne arra, hogy minden élő organizmust elpusztítson. Ezt a káros hatását bolygónk mágneses védőpajzsa képes nagy mértékben semlegesíteni, ez véd meg minket és az élővilágot attól, hogy egyszerűen megsüljünk. Az élet folytatólagos meglétét tehát egy igen komplex rendszer biztosítja, és amennyiben az egyik részegységben valamiféle működési zavar lép fel, akkor bizony alapvető veszélybe kerül a teljes bioszféránk. A Föld mágneses mezőjének ereje a bolygó magjának aktivitásától függ, annak saját tengelye körüli forgása következtében úgynevezett örvényáramok keletkeznek, amik aztán mágneses teret gerjesztenek.

A legújabb kutatások szerint ez a sajátos védőpajzs folyamatosan veszít az erejéből, és az előrejelzések azt prognosztizálják, hogy körülbelül ezer év múlva ez a mágneses mező teljes egészében el fog tűnni. Értelemszerű módon ez borzasztó katasztrófákhoz fog vezetni, akár lesz akkoriban még emberi-

ség (nem lesz...), akár nem. Teóriák szerint a mágneses mező erejének csökkenése egy pólusváltás bekövetkeztét jelzik. Az ilyesféle események egyáltalán nem szokatlanok a Föld életében, olyannyira nem, hogy a tudományos állásfoglalások szerint nagyjából és átlagosan körülbelül 200 ezer évenként bekövetkezik az északi és déli mágneses pólus felcserélődése és az ezzel járó planetáris katasztrófák. Igen ám, csak hogy a jelenlegi tudásunk szerint ebben immár igen nagy és érthetetlen késést tudhatunk be, hiszen az utolsó ilyen pólusváltás mintegy 780 ezer évvel ezelőtt következett be. Tehát igencsak időszerű lenne a következő – de ez valamiért jócskán elmaradni látszik. Minden esetre a szakemberek egyelőre tényként kezelik azt, hogy legkésőbb a mágneses mező teljes megszűnésekor (ez évente 5%-ot veszít az erejéből!) mindenképpen aktuálissá válik egy pólusváltás is.

Az ekkor az élővilágra leselkedő katasztrófa sokrétű és ezzel együtt rendkívül pusztító lehet. A mágneses mező eltűnésével a Napból érkező sugárzások önmagukban elegendőnek bizonyulhatnak arra, hogy megsemmisítsék az élőlények túlnyomó részét, a pólusváltás következtében pedig elképesztő kiterjedésű és erejű giga-földrengések és vulkánkitörések várhatók, kombinálva az ugyancsak iszonyatos méretű hurrikánokkal, szuperviharokkal. A kataklizma szerencsére még odébb van (a legpesszimistábbak szerint legalább 1000 év, az optimista jóslatok adnak még nekünk 2000 esztendőt), így az akkori problémákkal még jócskán lesz időnk foglalkozni.

De a Nap minden látszat és felületes vizsgálódás ellenére nem éppen egy nyugodt égitest. Csillagunk különböző, periódikusan ismétlődő aktív-passzív tulajdonsággal bír, az úgynevezett napfolt tevékenység például nagyban befolyásolja bolygónk klímáját. Olyannyira, hogy a múltban bekövetkezett jégkorszakok, eljegesedések, sőt, egyértelműen természetes eredetű felmelegedések (hiszen akkoriban a legjobb tudomásunk szerint nem létezett a környezetet súlyosan károsítani képes civilizáció) is ennek a bizonyos napfolt tevékenységnek voltak köszönhetőek.

Ezeket a bizonyos napfoltokat már régóta felfedezték és figyelemmel kísérik a tudósok. Az első, ezzel kapcsolatos bejegyzést Galileo Galilei tette meg még 1610-ben. Volt idő tehát ahhoz, hogy alaposan kiismerjük ezeknek a napfoltoknak az okát, illetve hatásukat mind a Nap, mind pedig Földünk életére. De hogyan alakulnak ki ezek a napfoltok? Nos, a jelenlegi tudásunk szerint ennek egyik legfőbb oka az, hogy a Nap gyorsabban forog az egyenlítőjénél, mint a sarkok közelében. Ezért a mágneses

erővonalak folyamatosan úgymond felcsévélődnek a gyorsabb forgás miatt. Ez a folyamat mindaddig folytatódik, amíg egy adott pillanatban egyszer csak megszűnik a mágneses erővonal, és ekkor az északi és déli pólus helyet cserél egymással. Mindaddig történik ez, amíg egy pillanatban megszűnik a mágneses erővonal az északi és déli pólus megfordul. A megfigyeléseink szerint ezek a pólusváltások 11 éves ciklusok szerint következnek be, vagyis 22 évente van ugyanott az adott mágneses pólus. A felcsévélődés során a gravitációs erővonalak fokozatosan egymás mellé kerülnek, ennek következtében a mágneses erők összeadódnak, így létrejöhet egy-egy kisebb-nagyobb északi és déli mágneses központ, amik következtében a napfoltok megjelennek. A már említett ciklikusság szerint van a napfoltoknak egy minimumuk (kevesebb napfolt) és egy maximumuk (jóval több napfolt), amit ugyancsak 11 év alatt érnek el, egyikből a másikba fordulva.

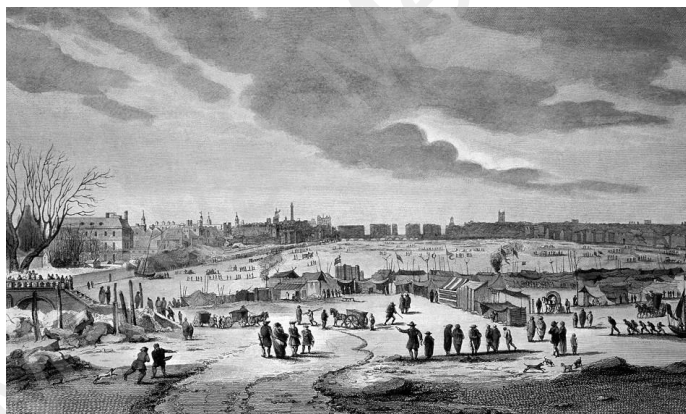
A napfolt minimumok idején bolygónk klímája, az átlaghőmérséklet a naptevékenység redukciója okán értelemszerű módon jelentősen csökkent, ilyenkor jöhettek létre a kisebb-nagyobb jégkorszakok, amikor pedig a napfolt tevékenység a maximumához közeledett, akkor jellemzően egy-egy globális felmelegedés kísérte ezt a jelenséget. Tudósok egy része ezért gondolja úgy, hogy a klímaváltozásban sokkal fontosabb és jelentősebb szerepe van a Napnak, mint az emberiség bármilyen tevékenységének, és ez ma sincs másként. Lehetséges ugyan, hogy minimális mértékben tényleg hozzájárulunk a

mindenütt megtapasztalt felmelegedéshez, azonban ez az arány elhanyagolhatóan minimális valójában. A Nap ellen pedig sok mindent nem vagyunk képesek tenni, a naptevékenységet, a napfoltok számát még jó ideig nem tudjuk szabályozni – ha erre egyáltalán valaha is lesz bármilyen technológiai-tudományos megoldás. Így nincs más hátra, mint beletörődni abba, hogy még ebben az értelemben is ki vagyunk téve csillagunk szeszélyeinek.

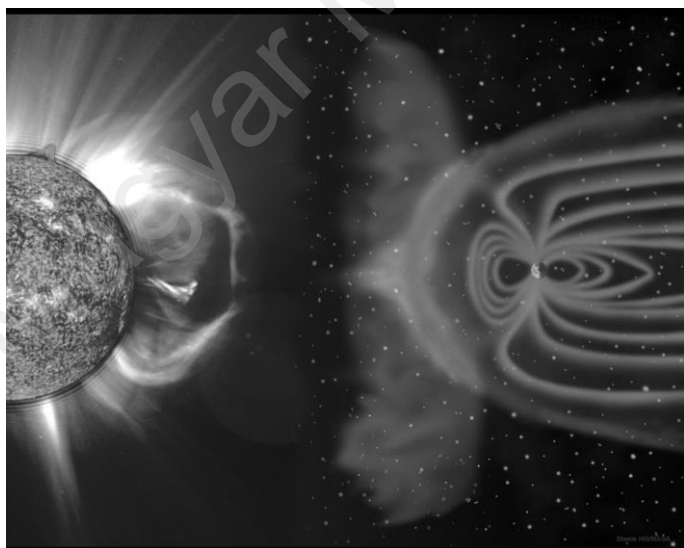
De persze vannak, akik határozottan vitatják, hogy a napfolt minimumok és maximumok önmagukban olyan brutális változásokat idézhetnének elő a klímánkban, mint ahogyan azt mások előadják. Egyik fontos érvük az, hogy lám, a napfolt tevékenység az utóbbi időben egyre inkább csökken, vagyis közeledünk egy újabb minimum-periódushoz, ráadásul egy olyanhoz, ami még a szokásosnál is jóval radikálisabb. Ezt nevezik tudományos körökben Maunder-minimumnak, amikor szinte teljesen

eltűnnek a foltok a Nap felszínéről. Amennyiben tényleg a napfoltok száma befolyásolja a klímát, akkor a jelenleg tapasztalható felmelegedést csakis a naptevékenység aktivizálódásával lehetne magyarázni, ám éppenséggel ellentétes a kialakuló szituáció, hiszen egyre kevesebb a napfolt, vagyis közeledünk ehhez a bizonyos Maunder-minimumhoz. Ennek következtében nem hogy felmelegedést kellene mérjünk, de inkább drasztikus lehűlést tapasztalhatnánk meg, ahogyan ez a középkorban is történt, amikor ez a Maunder-minimum 1560 és 1740 között planetáris méretű lehűlést és egyfajta mini-jégkorszakot eredményezett Európában.

Ebben az időszakban a tél novembertől egészen márciusig kitartott, még hozzá igen kemény formában, súlyos mínuszokkal, befagyott tavakkal, folyókkal, jócskán meghízott gleccserekkel. A márciustól novemberig tartó, úgynevezett nyár azonban

nem volt az igazi, hűvösnek bizonyult, csapadékos, szeles volt, gyakran fordultak elő pusztító erejű viharok. A 180 éves periódus, az európai mini-jégkorszak során gyakoriak voltak a járványok, éhezések, illetve a háborúskodások, amik célja a megmaradt erőforrások feletti uralom lehetett. Az emberek isteni csapásként élték meg ezt az időszakot, és emberáldozatokkal (pl. boszorkányüldözés) próbálták meg kiengesztelni a legfelsőbb hatalmat. A Maunder-minimum jelentős hatással volt tehát civilizációnk életére, a gazdaságra és a társadalomra egyaránt. Ma sem lenne ez másként, és úgy néz ki, hogy nagyjából 2030 körül ismét szembesülnünk kell egy hasonló helyzettel. A globális felmelegedés ellenére is...

Persze ekkorra már teljes zavar lehet a kedves olvasó fejében. Mindeddig arról volt szó, hogy a globális felmelegedés, a klímaváltozás elkerülhetetlen, micsoda problémákat, katasztrófákat okozhat a közeljövőben, erre most meg arról kell tudomást szereznie, hogy a napfolttevékenység a ritkán tapasztalt mértékű minimumához közelít, ami akár egy globális mértékű lehűlést és újabb mini-jégkorszakot is eredményezhet (elsősorban az északi félgömbön). Akkor most mire számíton az ember?

Nos, ez tényleg egy nehéz és nehezen megválaszolható kérdés. Az kétségtelen ténynek tűnik, hogy egyelőre a Föld klímája, átlaghőmérséklete egyre melegszik, és az ezzel járó másodlagos de igen pusztító jellegű hatások is nagyságrendekkel növekedni látszanak. Az összes prognózis azt vetíti előre, hogy 2050-re a Föld több pontján elviselhetetlenné, az emberi élettel összeegyeztethetetlené válnak a körülmények, jön az elsivatagosodás, országok, szigetek, városok tűnnek el a nagymértékű sarki olvadások okozta áradásokban, mindezek tetejébe pedig szuperviharokkal, félelmetesen megerősödő és egyre gyakrabban kialakuló, akár városokat is romba dönteni képes hurrikánokkal is szembe kell néznünk. Sajnos az a helyzet, hogy a klimatológusok, illetve a Napot elsősorban vizsgáló csillagászok nem egy csónakban eveznek, a legkritikább esetben hangolják össze ismereteiket, és így nem csoda, ha minden egyes szakág csakis és kizárólagos jelleggel a saját szakterületével foglalkozva nem törődik a másféle vonatkozásokkal, tényezőkkel. Ezért alakulhatott ki

egyfajta skizofrén állapot a globális felmelegedéssel kapcsolatban is, hiszen azok, akik a Földet, annak légkörét, klímáját illetve az arra gyakorolt közeli hatásokat vizsgálják, egyértelműen arra jutottak, hogy a forrósodás brutálisan növekedni fog, míg a csillagászok, akik a Nap természetét fürkészik, biztosra veszik, hogy alig néhány éven belül részünk lesz egy nagyobb mértékű lehűlésben.

Minden esetre nem biztos, hogy szerencsés az, ha a Nap nyilvánvalóan létező hatásait nem vesszük figyelembe és mindenféle fenntartások nélkül hiszünk a globális felmelegedés-ipar hangadóinak. Nem tételezhetjük fel ugyanis, hogy ők olyannyira fafejűek lennének, hogy mit sem tudnak a legújabb, a csillagunkkal kapcsolatos eredményekről és az ezekből levezetett prognózisokból. Hogyne tudnának ezekről! Csakhogy a globális felmelegedés immár tényleg egy sokat profitáló iparaggá változott, és ugyebár addig kell ütni a vasat, amíg meleg, vagyis minden egyes dollárt ki kell termelni belőle. Valahogy úgy működik ez, mint az olajlobbi. Noha már most is le lehetne cserélni minden járművet elektromos, és egyéb, alternatív energiával működő eszközre, a zöld energia térnyerésének rendre gátat vetnek és ezt a viselkedésüket mindaddig folytatni fogják, amíg egyetlen csepp kitermelhető és eladható olajat találnak a földben.

A lényeg az, hogy a Nap periodikus aktivitás minimuma és maximuma mindenképpen döntő tényezőként hat Földünk klímájára, ezt pedig számba kell venni akár a közeljövőt érintő prognózisokban.

Amennyiben a jelenlegi előrejelzések helyesek, és a napfolt tevékenység minimum 2030 körül valóban bekövetkezik, mégpedig olyan mértékben, ahogyan azt az emberiség már megtapasztalhatta a középkor során, akkor bizony azt kell mondanunk, hogy középtávon már nem globális felmelegedéssel kell számolunk, hanem egy jelentős, planetáris méretű lehűléssel, ami Európa számára is rendkívül veszélyes helyzetet teremthet.

Mielőtt még bárki ujjongani kezdene azért, mert látszólag megússzuk a klímaváltozás okozta globális hőgutát, és nem tartaná jelentősnek azt, hogy kicsivel hosszabb és hidegebb telek, illetve mérsékeltebb és esősebb nyarak következnek, javasoljuk, hogy kissé jobban gondoljon utána a következményeknek. Kis segítséget adunk ehhez most.

Mert nem csupán arról van szó, hogy eggyel több pulóvert kell felvennünk, hiszen egy ilyen mini-jégkorszak majdhogynem végzetes hatással járna például a mezőgazdaságra, így az élelmezésre, de ugyanilyen könnyedén robbanthat ki komoly társadalmi, sőt, nemzetközi konfliktusokat is.

Először is a hosszú, és esetenként igen kegyetlen hideg telek jócskán megnövekedett energiaigényt is jelentenek, hiszen sokkal többet kellene fűteni. Az energiaárak így csakhamar jelentősen megemelkednének (hiszen a szabadpiacon a kereslet mértéke és a szóban forgó árucikk rendelkezésre állása, elérhetősége, mennyisége határozza meg az árat), amit mindenki megérezne a pénztárcáján. Ráadásul ugyanilyen, ha nem nagyobb szintű áremelkedés lesz ta-

pasztalható az élet szinte minden területén. Az élelmiszerek előállítása a megváltozott és igen barátságtalan klíma okán rendkívüli módon nehézkessé válna, hiszen jelentős termőföld területekről lennének kénytelenek lemondani, illetve a hosszú telek és a nagyon enyhe tavaszok, nyarak miatt sokkal csekélyebb mértékű terméssel számolhatunk – miközben a népesség száma például a migrációs hullámok okán egy jó darabig biztosan emelkedőben lesz. Nem kell nagymatematika zseninek lenni ahhoz, hogy kiszámoljuk: Az egyre csökkenő élelmiszer készletek és a növekvő populáció relációja nem éppen kedvező hatást gyakorol a helyzetre...

A szakértők szerint ráadásul a kis-jégkorszak beköszöntével számolnunk kellene azzal, hogy a légkör kevésbé lesz ellenálló a kozmikus- és UV-sugárzással szemben, így a haszonnövények és állatok ebből az eddiginél jóval nagyobb dózist kapnának ami tömeges pusztuláshoz, illetve genetikai rendellenességekhez, mutációkhoz vezetne. Nem kétséges tehát, hogy 2030-tól kezdve Európának rendkívül komoly élelmezési problémákkal kellene

szembenéznie, olyannal, amit talán megfelelően menedzselni sem tudna, így egyes térségekben hosszan tartó éhezés ütné fel a fejét, számtalan áldozatot szedve.

A drasztikusan növekvő árak természetesen alapjaiban rendeznék át a társadalom struktúráját, és noha a gazdagok vélhetően komolyabb gondok és lemondások nélkül megfizetik az otthon melege és a jó minőségű élelmiszerek árát, addig a középosztály óhatatlanul elszegényedésen esne keresztül és legfőbb kiadási tételükké az úgynevezett rezsiköltségek válnának. A szegények pedig koldusbotra jutnak, az élet és a társadalom peremére szorulva, ami bizonyos idő elteltével komoly társadalmi elégedetlenséghez és lázadásokhoz vezetne.

A már említett, nagyobb dózisú sugárszennyeződés minket, embereket sem kímélne, így nagyon sokan betegedhetnek meg, ugrásszerűen megnöve-

kedne például a rákosok száma, ami könnyedén felboríthatja a közgyógyellátási rendszer jelenleg sem stabilnak mondható pénzügyi alapjait. Milliók maradnának biztosítás, ellátás nélkül, és ismételten a felső réteg az, ami mindenhez hozzáférhetne. Újabb tényező, ami tovább gerjeszti az eljövendő feszültségeket, amik végül nyílt lázadásokhoz, forradalom-szerű harcokhoz, polgárháborúhoz vezethetnek.

A negatív klímaváltozás, vagyis a lehülés következtében a teljes Földi ökoszisztéma alapvetően megváltozna, már csak azért is, mert akár évtizedeken keresztül jelentősen csökkenne a napsütéses órák száma, ráadásul a napfény messze nem lenne képes annyira felmelegíteni a légkört, mint korábban. Ennek következtében a növényvilág nagy része egész egyszerűen ki is halhat, az ezekkel táplálkozó állatok pedig élelemforrás nélkül maradnának. Ez egy gigászi kihalási hullámot indukálna, aminek a

végét, mértékét és következményeit jelenleg még megbecsülni is lehetetlen – vagy csak túl félelmetes végeredményre jutnánk... Nagy kérdés, hogy az egyébként igen rugalmas természet hogyan alkalmazkodna a merőben új körülményekhez, képes lenne-e arra, hogy mihamarabb regenerálódjon és mi, emberek alkalmasak vagyunk-e arra, hogy háborúk, népiirtások és a szegények, a világ elesettjeinek kizárása nélkül megbirkózzunk a következő, hamarosan globálissá váló problémákkal: Élelmiszerválság, energiaválság, szállítmányozási, ellátási nehézségek, a megnövekedő ultraibolya sugárzás, kozmikus sugárzás következtében egyre több rákos és egyéb megbetegedések kezelése, a közgyógyellátási rendszer várható összeroppanásának megelőzése.

Mindehhez vegyük hozzá, hogy a teljes földi klíma megváltozna, hosszú évtizedekig csak alig-alig sütne a nap. A növényvilág átalakulna, sok faj akár végleg eltűnhetne a föld színéről, és kérdés, az álla-

tok hogyan alkalmazkodnának a drasztikus hőmérsékletváltozáshoz. Az új éghajlati viszonyok a társadalomra is elképesztő nyomást helyeznének. Komplet települések rekednének a hó és a fagy fogságában, szinte állandóan fűtenünk kellene, miközben energiahordozóink készlete véges. A mínusz 10 vagy akár mínusz 20 fokos dermesztő hidegben mindennaposak lennének a hótorlaszok, akadozna a közlekedés.

Nemcsak a közvetlen természeti, hanem a gazdasági hatások is elkésérítők lennének. Gondoljunk csak az állandóan magas fűtésszámlára, az élelmiszerkészletek csökkenésére, és az ennek következtében folyamatosan emelkedő árakra. Ráadásként kapnánk a nyakunkba egy olyan diktatórikus hatalmat, ami semmibe veszi az emberi élet szentségét és szemrebbenés nélkül áldozna fel akár több milliárd embert annak érdekében, hogy a természet rendje végre helyreálljon.

Sötétzöld környezetvédők a civilizáció ellen

Noha számos érv szól az mellett, hogy a globális felmelegedést esetleg mégis természetes folyamatok indukálják, és hamarosan annak éppen ellentétje, egy nagy lehűlés fog következni, ez az érdekelteket cseppet sem hatja meg. Továbbra is kiállnak meggyőződésük (?) mellett, és megpróbálnak minél töb-

bet kihozni ebből az alaposan hiszterizált témakörből. Anyagi értelemben – később pedig akár hatalmi ambícióik kiteljesítése érdekében. Azok, akik tagadják, hogy a klímaváltozásnak antropogén tagadónak okai lennének, összehoztak egy saját kis összeesküvés-elméletet arról, hogy vajon miért áll ki a tudományos világ szinte teljesen egységesen a globális felmelegedés teóriája és annak vészjósló jövőképet vizionáló propagálása mellett. Mint mindig, itt is a pénz, a jólét és a szakmai elismertség, biztonság játssza a legfőbb szerepet. Miután a klímaváltozás apostolai elterjesztették hitvallásukat, és teóriájukat meggyőző módon, tudományos tényekkel is alá tudták támasztani, a legtöbben ész nélkül csatlakoztak hozzájuk, mert meggyőződtek arról, hogy a felvetésben tényleg lehet valami. Mindezen túl az is motiválhatta őket, hogy a globális felmelegedés időközben önálló és önjáró iparággá változott, ahová ömlött a pénz, és így jó kis összegeket lehetett lehívni különböző kutatások, projektek támogatására, amik mind-mind a klímaváltozás összes lehetséges aspektusát a lehető legrészletesebben kivizsgálják, részletezik, feltárják, elemzik.

Magyarul arról van szó, hogy a tudósok, szakemberek számára kapóra jött egy új, globális probléma, amivel aztán hosszú évtizedekre remekül elfoglalhatják magukat és nem mellékesen biztosíthatja megélhetésüket. Ezen kívül mindenféle támogatói pénzekből járhatnak konferenciákra, biztosított számukra a közismertség, újabb és újabb elismeréseket söpörhetnek be kiváló munkásságuk ellentételezése-

képpen, és persze főszerepük lehet egyfajta világformálásban. Tehát alapvetően a pénzéhség, a tudományos hiúság az, ami a neves szakembereket egyetlen, hatalmas csoportba terelte, és noha időközben számos alapvetés megkérdőjeleződött, most már elemi érdekük, hogy a végletekig kitartsanak a globális felmelegedés és annak emberi okait firtató-bizonyító elméleteik mellett.

Az őket mozgató háttérerők persze merőben másféle megfontolások mentén igyekeznek az egész emberiségben valamiféle büntudatot kelteni azért, hogy aztán erre a rossz lelkiismeretre apellálva erőszakolhassák rá akarataikat az emberiségre...

Kétségtelen tény, hogy azok, akik azt állítják, hogy a globális felmelegedés elsődleges oka az emberi tevékenység (ezt nevezik antropogén hatásnak), azok egyre erősödő hevülettel és egyre erőszakosabban lépnek fel világszerte, azt követelve, hogy a teljes populáció lássa be bűneit, és ennek megfelelő-

en gyakoroljanak bűnbánatot és önmegtartóztatást. Vannak, akik azt feltételezik, hogy az egész program lényege egyáltalán nem a környezetvédelemről, a jövő megmentéséről szól, sokkal inkább arról az emberellenességről, ami a világot uraló Elit meghatározó ideológiája évszázadok óta!

Minden bizonnyal a legtöbb hallottak-olvastak olyan *összeesküvés-elméletekről*, amik azt taglalják, hogy különböző titkos társaságok (vagy ezek sajátos összessége) irányítják a világot és szinte totális ellenőrzés alatt tartanak minden eseményt, folyamatot. Ez a titokzatos szervezet az a bizonyos háttérhatalom, más néven Elit. A nemzeti kormányok, nemzetközi szövetségek mind-mind ennek vannak alárendelve, de még a tudományos élet kulcsfontosságú intézetei, kutató központjai és prominens figurái is nekik dolgoznak. Az Elit egyik legfontosabb célkitűzése az, hogy praktikus okokból kifolyólag mielőbb lecsökkenjen a világ népessége a jelenlegi 7 és fél milliárról legalább egymilliárdra, de egyes vélekedések szerint inkább az 500 millió lenne a végső cél. Miféle praktikus okokról van szó? Nos, elsősor-

ban az a meggyőződés vezeti őket, ami szerint az emberiség jelen formájában, ezzel a civilizációval rendkívül káros a bolygóra nézve, és veszélyezteti a természet egyensúlyát, vagyis az egész ökoszfért, abban minden egyes élőlényt.

Tulajdonképpen arról van szó, hogy az Elit vezetői szerint ilyen mértékben és mennyiségben az emberiség alapvető veszélyt jelent a Föld jövőjére, mivel a mértéktelen szaporodásunk és az ezzel járó fogyasztási igények előbb-utóbb borzasztó katasztrófához fognak vezetni, aminek során talán helyreálíthatatlan károk keletkeznek. Ez a háttérhatalom az ideológiája szerint úgy tekint az emberek túlnyomó többségére, mint kártevőkre, és meggyőződésük, hogy egy jóval kisebb számú populáció nem csak egyszerűbben és hatékonyabban irányítható, de a kiválasztott kevesek számára könnyebben biztosíthatók a létezés és a minőségi élet alapfeltételei, ráadásul úgy, hogy eközben nem kerül veszélybe a Föld élővilága.

Mindezen túl egyre inkább meggyőződésük, hogy az emberek döntő hányada teljesen felesleges, és ahogy haladunk előre az időben, egyre inkább azzá válik. Gépek, robotok helyettesíthetik az élő munkerőt, ezeknek pedig nem lesz olyan hatalmas ökológiai lábnyoma (ez a létfenntartásunk, fogyasztásunk következtében keletkező környezetkárosítás szinonimája), mint nekünk. Ha úgy tetszik, az Elit kinevezte magát a *Föld gondnokságának*, felismerte azt, hogy a jelenlegi formában az emberiség tulajdonképpen sehová nem tart, sőt, miközben egyre rosszabb körülmények várnak a következő generációkra, a környezetünkben is jóvátehetetlen károkat okozunk. Így alakulhatott ki egy emberellenes ideológia, amiben a legfontosabb cél az, hogy magát az embert kiiktassák, de legalábbis jelentősen csökkentsék szerepét a világ életében.

Ennek egyik eszköze lehet a globális felmelegedés veszélyeire való állandó hivatkozás és annak antropogén okainak hangoztatása, vagyis az, hogy az egyre szélsőségesebb időjárási jelenségekért maga az emberi populáció a felelős. Ennek a felfogásnak a gyakran hangoztatott része az, hogy nem csupán az ipar, a tömegközlekedés és a féktelen energiafogyasztás az, ami nagy mértékben hozzájárul a klímaváltozáshoz, hanem például az ételmiszer fogyasztásunk. Hiszen ahhoz, hogy elegendő húshoz jussunk, elképesztő mennyiségű állatot kell tenyésztenünk, azokat pedig etetni-itatni kell, hogy időben elérjék a vágósúlyukat. Ez a tömérdek állat azonban természetesen az anyagcsere folyamatok révén iszo-

nyatos mennyiségű gázt juttat a levegőbe, amik hozzájárulnak az üvegházhatáshoz. A földművelés tönkreteszi a földeket, szinte kiszívja abból a hasznos anyagokat és nagyon hamar terméketlen ugarrá tesz hatalmas területeket. Ezeket aztán magára hagyjuk, és máris megindul az elsivatagosodás folyamata. Az erdőirtások is alapvetően bolygatják meg a környezet rendjét, hiszen ezzel jelentősen csökkentjük például a vízgyűjtő területek hatékonyságát, eltűnik a szelek természetes gyengítő közege, és nem utolsósorban a CO₂ felhalmozódás is növekszik, hiszen egyre kevesebb a zöld terület, ami ezt a gázt képes lenne megkötni. Mindez azért, mert túl sokan vagyunk a Földön, túl sokat fogyasztunk, és túl sok káros anyagot hagyunk hátra.

Nem csoda hát, hogy az Elit teljes mellszélességgel támogatja a globális felmelegedéssel riogató csoportok, szervezetek és egyének tevékenységét, és egyre inkább azon vannak, hogy egy központosított,

globalizált felügyelő testületet életre hívva átvegyék az irányítást a nemzetállamoktól, mondván: Egy független hatalmi ág sokkal hatékonyabban érvényesítheti a regulatív jellegű intézkedéseket, mintha azok betartását a különböző országok (bárki által kilóra megvehető) kormányaira bíznák. Az ilyesféle törekvések az idők során egyre inkább kitapinthatóbbá váltak, és az Elit által támogatott erők mind határozottabban, erőszakosabban követelik egy ENSZ-nél is erősebb, nagyobb hatáskörrel és büntetési jogokkal felruházott szuperszervezet megalakítását. Sokak szerint ez lenne az első igazán konkrét lépés a Világállam, a sokat emlegetett Új Világrend és a Világkormány létrehozása felé. Egy minden nemzeten felül álló csoport, ami teljesen autonóm módon képes arra, hogy a környezetvédelmi törekvések legvadabb, legelvetemültebb kezdeményezéseit, javaslatait, ötleteit is rákényszerítse az emberiségre.

Ezek az úgynevezett „sötétzöld” irányzatok évtizedekkel vetnék vissza a gazdasági fejlődést, hatékonyságot, a legtöbb embertől megtagadnák a jóléthez való alapvető jogot, és elvárnák mindenkitől, hogy nagyon kemény áldozatokat hozzanak annak érdekében, hogy a lehető legkevesebb károsanyag termelés és kibocsátás terhelje a közvetlen környezetünket. Képzeljék csak el: Korlátoznák az egyén energiafogyasztását, akár napi szintre lebontva. Megvizsgálnák minden ember adott életkörülményeit és javaslatokat tennének arra, hogy hol húzzuk meg a nadrágszíjat, vagy miről mondjuk le esetleg

végleg. Ha nem megyünk bele a játékba, akár büntető adót is kiszabhatnának ránk, még hozzá jelentős mértékű anyagi forrásmegvonással. Magyarul: A jövedelmünk egy részét egyszerűen levonják, ha nem tartjuk be a vészhelyzeti környezetvédelmi előírásokat és ajánlásokat, továbbá megbélyegeznének azzal, hogy micsoda gonosz öko-terroristák vagyunk, akik nincsenek tekintettel a jövőre, és arra, hogy unokáink milyen állapotban levő bolygót örökölnék tőlünk. Az is elképzelhető, hogy a renitensek jóval magasabb áron vásárolhatnának bármit!

Az ilyesféle kezdeményezések korántsem a képzeletünk szülöttei, ennek a rémes sötétzöld diktatúrának a palántái világszerte megtalálhatók, már most is működnek, és például az Egyesült Államokban igen aktívan próbálják rávenni az állampolgárokat arra, hogy jelentős mértékben csökkentsék ökológiai lábnyomukat. Olyanok, mint annak idején, a II. Világháború előtti Németországban a Stosstrupp Adolf

Hitler (Adolf Hitler rohamcsapat) volt, és amiből hamarosan létrejött a Schutzstaffel, vagyis az SS.

A zöld lobbi legvadabb képviselői szerint most azonnal be kéne szüntetni szinte minden civilizációs jelenséget, és akkor is csak reménykedhetnénk abban, hogy a folyamat nem visszafordíthatatlan. A magukat mérsékeltebbnek mutatók ennél sokkal veszélyesebbek, és okunk van azt gyanítani, hogy tulajdonképpen egy, az Elit által kitervelt hadműveletet hajtanak végre, aminek célpontja minden ember a Földön!

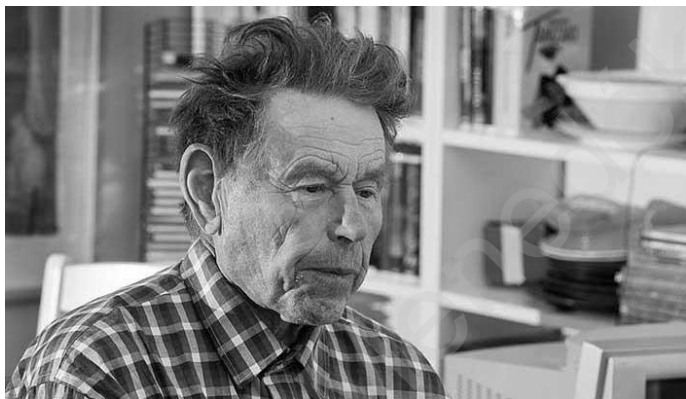
Ez az az új irányzat, amely az emberi tevékenység által generált globális felmelegedés eszméjét meglovagolva egyfajta *ökofasiszta* rendszer kiépítésén fáradozik. Ennek alapvetése az, hogy mi magunk vagyunk a természet, a Föld ellenségei. Minden egyes ember ezen a bolygón. Bűnösségünk súlyosságát a fogyasztásunk mértékén és a különböző

szolgáltatások igénybevételén keresztül mérik, amit összességében ökológiai lábnyomnak neveznek. Minél többet fogyaszt valaki, annál nagyobb lesz ez a bizonyos lábnyom, és így az általa okozott környezeti kár.

Az ökofasiszták egyre erősödő lobbija azt szeretné kiharcolni, hogy az ENSZ segítségével vezessenek be egy globális adórendszert, ami egyfajta büntetőpontok osztogatásán alapulna, és ezeknek a pontoknak a mennyiségétől függően sarcolnák meg az állampolgárokat. Az Egyesült Államokban olyan csoportosulások látogatják meg a házakat, lakásokat, akik felmérik az ingatlanban lakó családok szokásait, fogyasztását, majd szembesítik őket azzal, hogy ők milyen mértékben járulnak hozzá a környezetszennyezéshez, és persze a globális felmelegedéshez. Itt nem valamiféle barátságos beszélgetésről van szó, hanem szemrehányásról, erőszakos stílusról, és arról, hogy ezek a *zöld nácik* megpróbálnak lelkiismeret furdalást kelteni a hétköznapi emberekben – miközben a nagyipari és a gigászi mezőgazdasági potentátokat békén hagyják. Pedig ők azok, a leg súlyosabb mértékben szennyezik a környezetet!

A pénzügyi elit által bőkezűen támogatott ökofasiszta csoportok képviselői egyre bátrabban nyilatkoznak arról, hogy szerintük miképpen lehetne megoldani az egyébként nem létező, vagy legalábbis nem oly mértékben fenyegető környezeti válságot. Szerintük ez az egész emberiséget fenyegeti, de elsősorban az ökoszisztéma épségét féltik, és úgy gondolják, hogy ezt a problémát csak úgy lehet

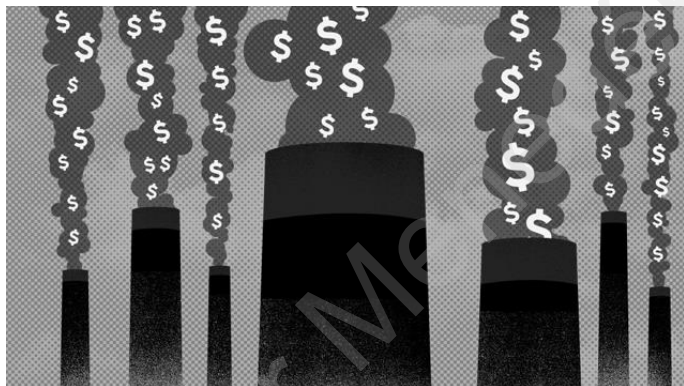
megoldani, ha rendkívül szigorú intézkedéseket hoznak meg a különböző országok kormányai – vagy egy, a válság menedzselése érdekében létrehozandó világkormány! Lássunk konkrét példákat!

Pentti Linkola

Pentti Linkola, az egyik vezető finn környezetvédő csoport hangadója azt javasolta, hogy mindazokat, akik tagadják a globális felmelegedés tényét és azt, hogy azért az emberi tevékenység a felelős, tartóztassák le, és helyezték el őket átnevelő táborokban! Ezekben az „öko-gulágokban” megfelelő oktatásban, felvilágosításban részesítenék az ellenállókat. Linkola szerint a következő évek során feltétlenül meg kell szabadulni az emberiség egy részétől, akik pedig túlélnek ezt a zöld aratást, egy ökorendőrség felügyelete alá kellene helyezni. Eszményi megoldásnak tartja, hogy a világ népeit egy olyan felügyeleti szerv ellenőrizze, ami drákói szigorral csap le mindazokra, akik nagyobb ökolábnymot produ-

kálnak, mint amit engedélyeznek számukra. Ez gyakorlatilag nem más, mint egy *zöld diktatúra*. Munkatársai szerint azonnal be kellene tiltani a személyautók használatát, korlátozni kell az utazási lehetőségeket és a világ minden országában be kellene vezetni a kényszerabortuszt.

Ezt az elképesztő hozzáállást képviseli az a Keith Farnish is, aki könyvében szabotázsra és környezetvédelmi terrorizmusra buzdítja a hozzá hasonló módon gondolkodókat. Szerinte az lenne a legfontosabb, hogy a földet visszaállítsuk az agrárkorszak kezdeti időszakában jellemző állapotokra. Ennek egyik szükségszerű hozadéka, hogy az így lebutított és produktivitásának jelentős részétől megfosztott ágazat nem lenne képes annyi embert ellátni, mint jelenleg. Nos, őket hagyni kell éhen halni, probléma megoldva! Az igazán ijesztő ebben az egészben az, hogy a kormányzati körök egyáltalán nem határo-

lódnak el az efféle, nyilvánvalóan elmebeteg állásfoglalásoktól.

dr. James Hansen

Mint ahogy annak a dr. James Hansennek, a neves NASA szakembernek a véleményétől sem, aki szerint már maga a levegővétel is bűn és mindenkinek adót kellene fizetnie a kilélegzett szén-dioxid mennyiség után. Csak hogy tisztán lássunk: Az az Al Gore, aki komoly tekintéllyel és befolyással rendelkezik a nemzetközi politikában és üzleti életben, kimondottan támogatja a hasonló, eszement javaslatokat.

Mindezek fölött áll egy titokzatos milliárdos, egy bizonyos Sir Maurice Strong, a zöldek mozgalmának szellemi atyja és elindítója, aki pályafutása során

igen magas rangú ENSZ tisztviselő lett. Ő immár nyíltan kimondja, hogy mielőbb szükséges lenne létrehozni egy Világkormányt, ami hathatós módszerekkel, központi irányítás révén, a demokratikus elveket elhagyva erőltetné rá a világ népeire a környezetvédelmi alapelveket, még akkor is, ha azok elképesztő borzalmakkal, áldozatvállalásokkal járnának. Szerinte alapvetően szükséges lebontani a jelenlegi civilizációs szerkezetet és helyébe egy jóval kisebb lélekszámú társadalmat felépíteni, ami már az alapoktól a zöld technológiákat használja.

Ő egyébként a Chicagói Klíma Tőzsde igazgatója, illetve olajmilliárdosként is számon tartják. 2005-ben Strong váratlanul Kínába emigrált és azóta is ott él. Komoly részesedéssel bír egy ottani autógyárban, a Cherry-ben, ami olcsó, azonban igen erősen környezetszennyező gépjárműveket gyárt és exportál az USA-ba...

Amennyiben általános módon elfogadottá teszik a globális felmelegedés elméletét és annak okaként az embereket jelölik meg, beláthatatlan következményekkel kell számolnunk. Hiszen maga az ember válik ellenséggé, a Föld potenciális, sőt, a legtöbb esetben tevőleges terroristájává! Az ENSZ és a Klímaváltozást Vizsgáló Kormányközi Bizottság hihetetlen lobbizási tevékenységet folytatnak annak érdekében, hogy egyfajta globális törvényeket alkossanak a globális felmelegedés megállítására és hatásainak csillapítására érdekében. Ezek közül csupán egy a karbon-adó, hiszen szándékukban áll megszabni az emberek fogyasztási limitjét – vagyis csökkenteni az úgynevezett biológiai lábnyomunkat –, korlátozhatnak a szabad mozgásunkban – felállíthatnak egy felső határt, például, hogy egy hónap alatt mennyi kilométert vezethetünk – de még azt is megmondhatják, hogy mennyi gyereket vállalhatunk. A közeljövőben létrejöhet egy testület, ami teljes hatalommal bír az egész világ fölött, és szabadon rendelkezhet bármilyen kérdéskörben. Azt hiszem, nyugodtan nevezhetjük ezt a szerveződést Világkormánynak, ami ebben az értelemben a környezetszennyezés következményeitől való rettegés révén kaphat legitimitást.

Ahogy az eddigiekből leírtakból világosan látszik, ez is egy nagyszerű lehetőség arra, hogy a háttérhatalom emberei a kezükbe kaparinthassák a totális és végleges uralmat a bolygónk fölött.

Az egyre radikalizálódó zöld lobbizás tehát egyáltalán nem valamiféle perifériás jelenség, akikre moso-

lyogva legyinthetnénk. Komoly szervezetek támogatják működésüket, állnak mögéjük súlyosan emberellenes propagandájukban, és mostanra már nemzetközi befolyásra tettek szert.

A Római Klub néven ismert, rendkívül befolyásos személyiségekből álló csoport évente közzétesz olyan jelentéseket, amikben a világ közeljövőben várható pusztulását vizionálják, amennyiben nem teszünk valamit sürgősen. Szerintük civilizációnk legfőbb rákfenéje a túlnépesedés, az éhezés és persze a globális felmelegedés. A szervezet még 1991-ben publikálta a *The First Global Revolution* (Az első globális forradalom) című kötetet, amiben szóról szóra ez olvasható: „Kutatva egy új ellenséget, amely egyesít minket, úgy találtuk, hogy a környezetszennyeződés, a globális felmelegedés, az édesvízhiány, és az éhínség megfelelne erre a célra... Mindezeket a veszélyeket az emberi beavatkozás

okozza... Vagyis az igazi ellenség, maga az emberiség."

Nos, ezek után már nincs mit tagadni. Az Elit hadüzenete ez ellenünk, és apró, ám határozott, jól kitervelt lépésekkel készítik elő a világot arra, hogy hamarosan beköszöntsön egyfajta zöld terror, az ökodiktatúra világa. Most még a propaganda időszakát éljük, amikor az emberekben megpróbálják elültetni a bűntudat érzését, esetleg egyfajta öngyűlöletet keltene. A helyzet súlyosbodásával aztán egyre bátrabban támadhatják a fennálló rendszert, és végül

társadalmi közmegegyezést elérve (az agymosó világmédia hathatós segítségével, mesterségesen kreált katasztrófákkal) vezethetik be azokat az intézkedéseket, amelyekről most még csak az általuk megbízott képviselők fantáziálnak.

Bernard Russel, Nobel-díjas filozófus szerint meg kell akadályozni a Föld lakosságának növekedését. „Ha ezt nem háborúk, pestisjárványok és éhínség útján kívánjuk elérni, akkor egy nagy hatalommal rendelkező nemzetközi hatóságra lesz szükség. Ennek a hatóságnak olyan arányban kell szétosztania a föld élelmiszer forrásait az egyes nemzetek lakói között, amely megfelel népességük egymáshoz viszonyított arányának a világhatóság megalakulásának az időpontjában. Ha ezt követően bármely nemzet megnövelné a lakosságát, erre hivatkozva nem részesülhetne több élelmiszerben. Ez igen erősen ösztönözné a népesség növekedésének a megakadályozására.”

Láthatjuk, tapasztalhatjuk tehát, hogy a környezetvédelem eme része, ami érdekes módon komoly támogatást élvez a nagyhatalmak úgynevezett ellátó egységei, a bankok és politikusok részéről miféle ideológiák mentén cselekszik. Már nem általlanak megfogalmazni, hogy az egész emberiség ellenség, és mindenképpen tenni szeretnének az áldatlan helyzet orvoslása érdekében. A most még pszichológiai hadviselést hamarosan tényleges háború válthatja fel, egy őrült, zöld diktatúra képében! Készülhetünk a legrosszabbra, vagyis az emberiség megtizedelésére – mindezt persze a lehető legjobb szándéktól vezérelve *természetesen*...

A környezetvédők elitje nem más, mint egy jól szervezett multinacionális vállalat, amely kereskedelmi társaihoz hasonlóan a minél nagyobb profit összeharácsolására törekszik. A globális felmelege-

dés riasztó víziójával házalva ezek a szervezetek óriási összegekhez jutnak hozzá különböző alapítványi és állami támogatásokon keresztül, továbbá a környezeti katasztrófa-irodalom is igen jól hoz a konyhára. A Greenpeace afféle aranyborjává vált, amelyet jóformán senki sem ellenőriz, így vezetői azt tesznek a beáramló pénzekből, amihez csak kedvük van. Például nagyságrendekkel növelik a bankszámlájukat. A maradék összeget, pedig a szervezet működésére és elsősorban a „rémképkeltő-osztály” működésére fordítják, hogy tovább növeljék a világméretű, klimatikus-pánikot. Ehhez mostanában a legmagasabb szinten járulnak hozzá, ráadásul olyanok is, akik nem hisznek a globális felmelegedésben. Mutatunk is egy példát...

Ki szelet vet...

Donald Trump 0.3 fokkal emelte a globális hőmérsékletet! - Legalábbis ezt állítják az ENSZ klímatudósai, akik szerint az, hogy az Egyesült Államok 2017 júniusának legelején kitáncolt a Klímaegyezmény néven ismertté vált nemzetközi meg egyezésből, ennyivel járul hozzá a globális felmelegedéshez – évente. De miféle adat ez, és hogyan jutottak a szakemberek erre a meghökkentő következtetésre? Nos, először is nem maga Donald Trump az, aki egyfajta szupergonosz módjára egy speciális eszközzel elkezdte melegíteni a légkörünket. Az Egyesült Államok elnöke már a választási kampány

alatt is világossá tette, hogy amennyiben ő kerül a Fehér Háza, első cselekedetei között lesz az, hogy felülvizsgálja a Klímaegyezményt, ami arra kötelezné a résztvevő országokat, hogy bizonyos mértékben (ez az USA esetében 4% lett volna) visszafogják a károsanyag-kibocsátásukat, amik a légkörbe kerülve üvegházhatást produkálnak. És végül 2017 júniusában tényleg megtették, az USA a továbbiakban nem szándékozik hozzájárulni ahhoz, hogy ezen a módon legalább megpróbálják csökkenteni a globális felmelegedés mértékét. Ezt több okból tették, az egyik nyilvánvalóan gazdasági jellegű, míg a másik viszont ideológiai irányultsággal rendelkezik.

Trump meg van győződve arról, hogy az Egyesült Államok csak úgy nyerheti vissza régi fényét, dicsőségét, gazdasági erejét és csak úgy tudja megoldani az egyre nagyobb munkanélküliség jelentette krízist, ha feltámasztja, illetve az országhatárokon belülre visszacsalogatja az ipar és a mezőgazdaság legfontosabb résztvevőit. Ezek az elmúlt évtizedek során kiáramlottak Ázsiába, a Közel-Keletre, illetve Kelet-Európába, mivel ezekben a térségekben jóval kedvezőbb adózási körülményeket biztosítottak az adott országok, illetve a munkaerő is jóval olcsóbbnak bizonyult. Ennek lett aztán az az igen kellemetlen következménye, hogy például az USA egy belföldi ipar nélküli országgá változott és ezzel együtt dolgozók százai kerültek az utcára. A Trump-adminisztráció különböző kedvezmények és regulációs intézkedések révén szeretné elérni, hogy ezek a termelő egységek ismét az Egyesült Államokban

működjenek, így számos munkahely jönne létre, és persze a belföldi tevékenység olcsóbb termékeket, illetve kincstári bevételeket is jelenthet.

Azonban ahhoz, hogy az amerikai ipar magára találjon és ismét beinduljon, a legkevesbé van szükség arra, hogy mindenféle környezetvédelmi szabályozásoknak kelljen eleget tenni. Sőt, ezek sokkal inkább a gátja lehetnének az USA ilyen értelemben veendő felemelkedésének – gondolja ezt egyebek mellett Trump elnök. A Klímaegyezmény éppen egy ilyen gátló tényező, ami arra kötelezte volna az országot, hogy fogja vissza magát, éppenséggel például az ipari termelésben, amit Trump éppen most próbál meg fellendíteni. Ezért is következett be az, amit számos szakember egyenesen katasztrófának tart, vagyis az, hogy az USA egyszerűen felmondta ezt a megállapodást és ennek hiányában gyakorlatilag még egy lapáttal rátesz, még inkább növelni fogja az ipar teljesítményét, ami értelemszerű módon még több károsanyag-kibocsátással fog járni.

És hogy ez miért tragédia? Hiszen mindösszesen árva 4%-ról van szó, abból olyan nagy baj nem lehet! Igaz, az USA eredetileg azt vállalta volna, hogy a saját 16%-os részesedését (100% az, amit a világ minden országa hozzátesz a légkör szennyezéséhez) leviszi 12%-ra, és ez nem tűnik egy radikális csökkentésnek, de így is dollár százmilliárdokról van szó. Mindezen túl olyan precedenst jelenthet, ami után az olyan, már így is súlyosan környezetszennyező államok, mint Kína, India, vagy Brazília is dönthet úgy, hogy ezek után nem hajlandók önként visszafogni a saját termelésüket-fejlődésüket, pláne nem akkor, amikor a legfőbb vetélytárs, az USA még nagyobb sebességre kapcsol. Hiszen nemzetközi versenyhelyzet van, egy globális monopoly zajlik, ahol a legvégén (Isten tudja mikor lesz ez...) csak egy maradhat állva, még hozzá az, aki minden más riválist maga alá tud gyűrni. Ez a mai, egészen elmebeteg közgazdaságtan egyik alapvetése.

A szabad piacgazdaság keretein belül egy olyan, véres játszma folyik, ahol szabadon esnek egymásnak a résztvevők, és az alapvetően mindenki számára ellenséges, halálos közegben zajlik a véget nem érő öldöklés azért, hogy végül csak egy maradjon, ami aztán uralhatja a teljes piacot. Közgazdászok szerint ez ugyan soha nem történhet meg, de máris készültek olyan kimutatások, amik nem csak a gazdaságban, de az élet minden területén elképesztő mértékű koncentrálódást, homogenitást kezdenek mutatni. Ami pedig más cégek, vállalkozások bekebelezésével egyre nagyobbá és erősebbé válik, az még félelmetesebb ellenfél, így nem megengedett, hogy az ádáz harc közben különféle engedményeket tegyünk olyan elszállt és nem bizonyított ügyek felé, mint ez a globális felmelegedés. És ebből a gondolatmenetből következik a Trump-adminisztráció következő, immár ideológiai jellegű megközelítése, ami újabb érv volt a Klímaegyezmény felmondása mellett.

Ez pedig az, hogy Trumpék nem hisznek ebben az egészben, sőt, kimondottan összeesküvés-elméletnek tartják ezt az egész globális felmelegedés hisztit! Az elnök többször is kategorikusan kijelentette, hogy szerinté egészen biztos, hogy a klímával nincs az égvilágon semmi probléma, akadnak ilyen-olyan jellegű kilengések ugyan, de ezek teljesen természetesek, így aztán nincs miért aggódnunk, nyugodtan eregethetjük az üvegházhatású gázokat a légkörbe még nagyon sokáig.

A hivatalos amerikai álláspont tehát az, hogy a globális felmelegedés úgy ahogy van, egy olyan mondvacsínált probléma, amit bizonyos üzleti körök találtak ki, ennek a hazugágnak a támogatására pedig megnyerték a tudományos élet legfontosabb hangadóit, akik némi júdáspénzért cserébe (további kutatások anyagi támogatása) lelkesen bólogatnak és rémisztgetik a világot egy klímakatasztrófa rémképével.

Ráadásul ezzel az állásponttal egyáltalán nincs egyedül a Trump-adminisztráció, vannak ugyanis olyan kutatói csoportok, akik szintén kétségbe vonják a hivatalos mérési eredményeket, figyelmeztetéseket.

Szerintük a globális felmelegedés nem más, mint egy pénznyerő gépezet, aminek révén el lehet adni a különböző, környezetvédelmi eszközöket, szűrőket, tisztító berendezéseket, új típusú adókat lehet kivetni a vállalatokra és a lakosságra, és természetesen, egyfajta pozitív mellékes hozadékként meg lehet fékez-

ni bizonyos országokat abban, hogy az ipari- mezőgazdasági fejlődés terén vezető szerepre törhesse nek.

Ez a felfogás azért lehet nagyon veszélyes, mert egyrészt semmibe veszi a Föld bolygó által folyamatosan adott figyelmeztető jeleket (különböző és egyre szaporodó öko-katasztrófák képében), másrészt pedig a tagadás éppen olyan profitéhes indokkal vert gyökeret, mint amivel a környezetvédőket is megvádolták. Trump egy új Amerikát akar felépíteni, új iparral, megerősödő mezőgazdasággal, egy folyamatosan és gyors ütemben növekvő fejlődési pályára állítaná az országot. Ennek azonban komoly ára van, hiszen a hagyományos modell (szén- és olaj alapú ágazatok) mindenféle kétség és vitathatóság nélkül súlyosan környezetszennyező jelleggel bír. Amennyiben engedne a nemzetközi és komoly befolyással bíró környezetvédő lobbinak, úgy önkéntelenül rábólintana arra, hogy sokkal komolyabb összegeket

feláldozva egyelőre sokkal kevésbé hatékony eszközökkel és módszerekkel lenne kénytelen megpróbálni „újra nagyvá tenni Amerikát”. Ez a hosszabb és nehezebb út, ami számára nem túl vonzó. Ezért inkább követi Kína példáját és tekintet nélkül a globális következményekre, teljes gőzre kapcsolna, még akkor is, ha a kiáramló füstben milliók fuldokolnának.

Az Egyesült Államok jelenlegi, újszerű viszonyulása az egész Földet érintő és az emberiség jövőjét veszélyeztető problémával kapcsolatban komoly aggályokat vet fel, és félő, hogy a rossz példát mások is követni fogják – ezzel tovább növelve a már most is hatalmas kockázatot.

Kijelenthető tehát, hogy legalább egy összeesküvés-elmélet valóságosságát az új amerikai kormány elismerni látszik, még akkor is, ha ebben nagyon kemény üzleti és nemzeti (már-már nacionalista? America first!) érdekek vezérlik.

De mi van akkor, ha tényleg nekik van igazuk, és a klímakatasztrófát vízionálok valóban csak önös érdekekből kiindulva riogatják az emberiséget egy szó szerint igen borús jövővel? Mi van akkor, ha az emberiség és az általa működtetett civilizáció nagyon kevés ahhoz, hogy egy egész bolygó légkörét alapvetően befolyásolja, még akkor is, ha emberi léptékkal mérve a károsanyag-kibocsátásunk tényleg riasztóan hatalmasnak tűnik? Ezek a számok a planetáris méretek szempontjából nagyon csekélynek látszanak és akkor még szót sem ejtettünk arról, hogy a Föld öntisztító mechanizmusa valamiképpen biztosan ellensúlyozni képes az általunk okozott károkat, negatív behatásokat. Vagy tényleg ennyire rossz alapokon nyugszik a civilizációnk és eszközeink valóban alkalmasak lennének arra, hogy megmérgezzenek egy egész bolygót és felborítsák annak időjárási rendszerét?

Trump állásfoglalása szerint erről szó sincs, és minden mehet tovább a régi módon. Azonban az ő véleményével szembe helyezkedő tudósok szerint azzal, hogy az USA az utolsó pillanatban visszatáncolt a Klímaegyezmény ratifikálásától, azt fogja eredményezni, hogy innentől kezdve minden egyes esztendőben csak az Egyesült Államok (ami egyébként is magasan a legnagyobb károsanyag-kibocsátó a világon) miatt 0,4 fokkal emelkedni fog a globális átlaghőmérséklet. Ez pedig az egyre súlyosabb jelenségek további megszaporodását és még drasztikusabbá válását eredményezheti – nem csak az Egyesült Államokban, hanem szerte a glóbuszon. Ilyen értelemben ez egy globális bűncselekménynek tűnik, hiszen a globális felmelegedés folyamata során iszonyatos mértékű anyagi kár keletkezik majd, illetve rengeteg ember halhat meg a szélsőséges időjárási körülmények közepette. Mások (több millióan, sőt, százmillióan) olyan környezetben találhatják magukat, ahol immár szinte teljesen lehetetlen megélni. Egész népek, országok szegényedhetnek el még jobban, válhat a helyzetük teljesen kilátástalanná. Látható tehát, hogy Trump meglepő döntése valós veszélyeket tartogathat a számunkra, és nem valamikor a távoli jövőben, hanem itt, és most.

Mindezzel együtt nem szeretnénk pálcát törni a Trump-adminisztráció fölött, hiszen nem célunk bárkivel elhitetni azt, hogy a globális felmelegedés folyamata valóban egy reális veszélyforrás lehet a jövőnkre nézve, azt meg pláne nem akarjuk kizárólagos jelleggel kijelenteni, hogy ha létezik is, azt

mindenképpen az emberi tevékenység generálja. Ebben a kérdésben komoly szaktekintélyek hadseregei állnak egymással szemben és a mai napig nincs teljes konszenzus a kérdéskört illetően.

Donald Trump: „Én nem vagyok egy nagy globális felmelegedés hívő”

Egy valami azonban biztosnak tűnik: Valami olyasmi folyik szerte a bolygón, ami nem tekinthető normálisnak. A klíma változóban van, legalábbis akadnak bőséggel erre utaló jelek, események, és ha a folyamat valóban exponenciálisan növekszik, akkor csakhamar igen nagy bajban leszünk. Már mostanában is egyre többen kénytelenek szembesülni a klímakatasztrófa előjátékszerű, beharangozó jellegű károkozásával...

Klímaexodus

Nevezzük bárhogy, legyen globális felmelegedés vagy egyszerűen csak klímaváltozás, az biztosnak tűnik, hogy a folyamat márpedig létezik és egyre brutálisabb hatást gyakorol a Föld szinte minden térségére. A problémakörrel foglalkozó tudósok szerint nagyon hamar olyan állapotok alakulhatnak ki egyes régiókban, amiknek összhatása lehetetlenné teszi az emberi életet. Ha ez tényleg így lesz (és sajnos minden jel ennek a megállapításnak a helyességére mutat), akkor bizony éveken, de legfeljebb évtizedeken belül egy rendkívül súlyos, globális jellegű humanitárius vészhelyzettel, katasztrófával fogjuk magunkat szembe találni. Nem csak azok, akik a közvetlen érintettjei, kárvallottjai lesznek ennek a gigászi problémának, hanem mi, magunk is, akik azt feltételezik, hogy viszonylagos biztonságban vagyunk a természet csapásai előtt.

A Föld számos régiójának lakhatatlanná válása ugyanis törvényszerű módon generál majd egy hatalmas elvándorlás-hullámot, egy valóságos embercunamit, aminek humánus eszközökkel lehetetlenség lesz ellenállni. Az elvándorlás egyben bevándorlás is jelent máshová, ez pedig azzal fog járni, hogy a lakhatóbb zónákban élőknek szembe kell nézniük több millió klímamenekült érkezésével. Ha akarják, ha nem.

Nagyon jól ismerjük ennek a modern népvándorlásnak a természetrajzát, hiszen egy ilyen épp most zajlik, Európát célponttá téve a közel-keleti és afrikai térségekből érkezők milliói számára. Ők sem kérdezték meg, hogy beengedjük-e őket a kontinensre, egyszerűen elindultak, és előzönlöttek minket. Méghozzá úgy, hogy egyetlen másodpercig nem vették figyelembe a törvényeket, a szabályokat, mindenre fittyet hányva kelnek át határokon, és szóródnak szét a kontinensen, eközben tökéletesen figyelmen kívül hagyva azt, hogy az „öslakosok” mit szólnak hozzá. Sőt! Most már jól érzékelhető törekvés a részükről az, hogy Európát megpróbálják a saját képükre formálni, és kiszorítani onnét a fehér embert. Ha másként nem megy, hát az ősi módszerrel: Egészen egyszerűen nagyságrendekkel több utódot szülnek, mint mi. És a hihetetlenül szenvtelen, de rendkívül nagy igazságot magában hordozó mondas szerint „azé a föld, aki teleszüli”. Ez egy lassú, de rendkívül hatékony biológiai fegyver, amit kizárólag radikális módszerekkel lehetne semlegesíteni. De Európa erre még (?) nem hajlandó...

Visszatérve a jövő klímamenekültjeinek kérdés-köréhez, kijelenthető, hogy a holnap, holnapután, öt vagy tíz éven belül bekövetkező exodusok hasonló módon fognak végbe menni. Nem hangoznak el udvarias kérdések, nem várnak belépési engedélyre, egyszerűen elindulnak, útközben mindent letarolnak, majd ahol szeretnének letelepedni, gigászi etnikai-gazdasági-politikai-társadalmi feszültségeket fognak gerjeszteni a pusztá jelenlétükkel. Ismét a jelen, hasonló jellegű krízisével kell példálózunk, hiszen jól tudjuk, hogy a mostani „menekültek”, „migránsok”, „bevándorlók” valójában szintén klímamenekültek. Még azok is, akik Szíriából, ebből a háborús térségből érkeznek meg hozzánk.

A legtöbben nincsenek tisztában azzal, hogy az ottani polgárháborút mi robbantotta ki, csak annyit tudnak, hogy az emberek megelégtették a gonosz Aszad elnök rémuralmát (azt a világias, nyugatias

jellegű demokráciát, amit a fundamentalista fanatikusok zsigerből gyűlölnék), és azért tört ki a forradalom, hogy ezt a gazembert végre eltávolítsák a hatalomból. Nos, ez a liberális narratíva, ami természetesen hazug és manipulatív módon bizonyos „részletkérdéseket” nem tár fel.

Arról ugyanis valahogy nem igazán esik szó a főáramlatú média ezen fertályában, hogy Szíriát a kétezres években rendkívül súlyos, esztendőkön át tartó aszály sújtotta. A vidéken élő és termelő gazdák élete lassan ellehetetlenedett és így százezrek költöztek be a nagyobb városokba, a jobb megélhetés reményében. Azonban nem találták meg számításukat. A jobb élet helyett ugyanis inkább egy szembenállás alakult ki a városiak, illetve a nemrég oda költözött emberek között. Az előbbieket (joggal) attól tartottak, hogy a bevándorlók súlyosan rontani fogják az ő megélhetési esélyeiket, telítődik, sőt, túl is csordul a munkaerő piac, ami munkanélküliséghez és a bérek csökkenéséhez vezet. A százezrek betódlása jelentős mértékben felverte a lakás bérlemények árát is, így összességében a szír városokban még rosszabb lett az életszínvonal, mint addig, nőtt a bűnözés, a nyomor és persze az ezzel járó elégedetlenség, feszültség is. Az alap probléma azonban az aszály volt, nem pedig Aszad rendszerének milyensége.

Az egyre mélyülő társadalmi krízisre rájátszottak a fundamentalista vallási fanatikusok és végül sikerült kirobbantaniuk egy forradalomnak nevezett háborút, aminek fő célja az volt, hogy létrehozzanak

egy saria alapokon nyugvó törvénykezési módszert alkalmazó fundamentalista kalifátust, az Iszlám Államot. Szó nem volt semmiféle demokráciáról, és az emberek megsegítéséről, sőt, az általuk elképzelt rendszer egy jóval keményebb és embertelenebb diktatúrának felelt volna meg. De mindennek előzménye az a súlyos, éveken át tartó aszály volt, aminek következtében a vidéki lakosság elkezdett beáramlani a városokba. Az így létrejövő társadalmi feszültségek voltak azok, amik végül szétrobbantották Szíriát és a polgárháború pokla beindította a rendkívül masszív, több milliós menekült áradatot. És ez a történet csupán egy ártatlan előjáték ahhoz képest, ami az elkövetkezendőkben egészen biztos, hogy be fog következni...

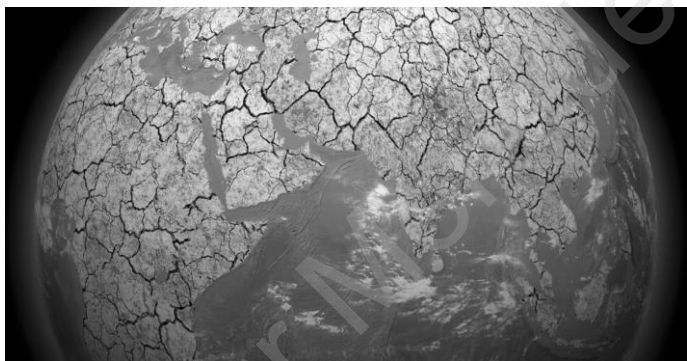
Ahogy már mintegy mellékesen megemlítettük, a Föld bizonyos területei éveken, vagy legfeljebb egy-két évtizeden belül lakhatatlanná válhatnak (azért a

feltételes mód, mert bármennyire is csekély erre az esély, de nem zárható ki teljes egészében, hogy végül sikerül vagy megálljt parancsolni a folyamatnak vagy megfordítani azt), és akkor egy mostaninál is masszívabb klímamenekült áradat érkezésére kell majd felkészülnünk.

A közel-keleti térségnél maradva ilyen krízis vár az Arab-öböl menti területekre, ahol már most elviselhetetlen forróság tombol hosszú heteken át. Katarban a 45-50 fokos, szó szerint gyilkos hőségek sem ritkák. A hely egyébként is meglehetősen elszivatagosodott, víznek igen csak szűkében vannak, de a közeljövőben ezek a csapások fokozottabb mértékben jelentkezhetnek. A rendkívül lesújtó, a közeljövőt fürkésző jelentések szerint a térség összes országának a létezése alapvetően fog megkérdőjeleződni a következő évtizedek során. A legnagyobb bajban Bahrein, Kuvait, Katar, Izrael, Szaúd-Arábia, Omán, Irán, Libanon és az Egyesült Arab Emírátsok lesznek, ezzel pedig százmilliós azon emberek száma, akik hamarosan költözésre lesznek kényszerítve a természet által.

Vajon hová fognak menni? Afrikába? Hiszen onnan is menekül, aki tud! A legközelebbi, élhetőnek tűnő célpontok: Európa, illetve Oroszország. Az oroszokra azonban nem fog senki számítani, hiszen könnyen kiszámolható reakciójuk az lesz, hogy megerősített katonai erővel védik majd határaikat és adott esetben nem riadnak vissza a fegyverhasználatól sem. (Teszem hozzá: A saját túlélésük érdekében teljesen jogosan.) Ez a ma még szinte elképzelhetet-

len tömeg tehát Európa felé fog megindulni. Vajon képesek leszünk őket feltartóztatni? Akarjuk-e átvenni és alkalmazni az imént feltételezett orosz példát? Vagy addigra már véget is ér a jelenleg is mutatott és gyakorolt önfeladó magatartásunk és Európa helyett egy iszlamizált földrész, Eurázia várja sok szeretettel a hittestvéreket?

A klímaszakértők és más szakemberek szerint a Közel-Keletnek valóban meg vannak számlálva az órái. Számítások szerint a Jordán folyó a századfordulóra (2100) vízhozamának mintegy 80%-át el fogja veszíteni, a felszín alatti vízkészletek pedig legalább 90%-os csökkenéssel válhatnak minimálisra. Eközben a helyi időjárás egyre extrémebbé válik, ami végül (hangozzék ez bármilyen furcsán) a megszokott lesz errefelé. Itt fog kialakulni a Föld Halál Völgye, egy hatalmas terület, ahol akár 60-65 fokig is felkúszhat a hőmérő higanyszála, és ahol ember nem maradhat meg hosszú ideig. Abu Dhabiban már

most is kritikus a szituáció. A fölfelszín alatti vízkészletek szintje minden évben hat méternyit süllyed, tiszta ivóvízhez a lakosság 50%-a szinte soha nem jut hozzá és ez az arány minden esztendővel egyre csak romlik. A vidéki területeken az emberek a napjuk felét azzal töltik, hogy víz után kutassanak, és bizony vannak olyan napok, amikor nem képesek elegendőt összegyűjteni még abból sem, ami már rövid távon is ártalmas lehet az egészségre.

A Közel-Keleti régió nagyon gyorsan teljes egészében lakhatatlanná válhat, és már most annyira drámai a helyzet, hogy Mohammed bin Zayed al-Nahyan, Abu Dhabi uralkodója egyszer azt mondta: „Számunkra a víz már fontosabb, mint az olaj.” Azt hiszem, ez mindent elárul az ottani állapotokról. Nem kérdés tehát, hogy ha a mi életünkben talán még nem (szerintem egyébként igen), de gyermekeink bajoktól, gondoktól sújtott, szörnyű világában az életüket komolyan, alapvetően meghatározó problémává növi ki magát a klímaváltozás, a globális felmelegedés által okozott hatások.

Közel 150 millió emberről van szó – most. Ne feledjük azonban, hogy ez a szám évről évre egyre nagyobbra duzzad, hiszen az arab népesség meglehetősen szaporának számít, így alig néhány év elteltével milliós nagyságrendben lesz szükséges a populáció számának kiigazítása. De ha csak ezzel a 150 millióval számolunk (ez a legborúlátóbb előrejelzés, ami azt feltételezi, hogy a térségből mindenki útnak indul), akkor is egy elképesztő és tökéletesen kezelhetetlen helyzettel találjuk szembe magunkat. Gondoljanak csak bele: 2015 óta nagyjából kétmillióan érkeztek Európába, és alig két év alatt kaotikus, kezelhetetlen állapotok alakultak ki a befogadó (önfeladó?) nyugat-európai államokban. Mi fog történni, ha ennél 70-75-ször ennyien követlenek maguknak itt helyet? De ha csak a népesség harmadával számolunk, akkor is egy ötvenmilliós tömegről van szó, akik szó szerint ostrom alá fogják venni Európát. Igazi élet-halál harcra kell számítanunk – még hozzá hamarosan.

Jól látható tehát, hogy ha még csak a Közel-Keleti térségről beszélünk, akkor is egy egészen borzasztó kataklizma van kilátásban, amihez képest a jelenlegi migránsválság csupán egy könnyed, alig érzékelhető előjáték. Ráadásul még nem beszéltünk Afrikáról, ahol nagyságrendekkel többen kerülnek egyre rosszabb és rosszabb helyzetbe...

Mini-Atlantiszok tragédiái

Egy pillanatra érdemes megvizsgálunk olyan országokat is, amelyek számára a globális felmelegedés gyorsan bekövetkező, elkerülhetetlen világvégeként értelmezhető. Ilyen például Tuvalu, amit most még egyfajta turistaparadicsomként tartunk számon, és vágyakozva gondolunk arra, hogy egyszer eltölthessünk ott néhány hetet. Eközben az ottaniak szabályosan rettegnek a közeljövőtől, és jól tudják, hogy ott eltöltött napjaik meg vannak számolva, és hamarosan el kell hagyniuk ezt a csodálatos szigetvilágot.

Tuvalu a Csendes-óceán egyik ékköve, valahol félúton Ausztrália és Hawaii között. Ez az ország több, apró, lapos szigetből áll, nem rendelkezik hegyekkel, magasföldekkel, a legmagasabb pontja alig magasabb, mint két-három méter a tenger szintjéhez képest. A vízszint pedig évről-évre emelkedik, még hozzá olyan ütemben, hogy a számítások szerint az évszázad végére az összes szigetcske a víz alá fog

kerülni. Nincs feltételes mód, ez sajnos tényleg meg fog történni.

Nagyjából tízezer lakos (vagyis ezek utódainak) élete került tehát már most veszélybe és a helyzetük egyelőre teljesen kilátástalannak tűnik. Fogalmuk nincs arról, hogy amikor elérkezik az idő, akkor hová mehetnek, ki, melyik ország fogadja be őket. És ha ez meg is történik, vajon hogyan fogják ezt feldolgozni a túlélők, akik örökre elveszítették hazájukat, szülőföldjüket, egy egyedülállóan csodálatos, valóban paradicsomi helyet? Ezen felül elveszítik önrendelkezésüket, és kénytelenek lesznek beleolvadni a befogadó ország népességébe, ahol talán nem mindenki üdvözli őket kitörő örömmel. Vajon mihez fognak kezdeni ezek az emberek?

A szintén a Csendes-óceán térségében található Kiribati hasonló sorsra ítéltetett. Ez is egyfajta eszményi szigetvilág, ragyogóan kék éggel, fantasztikusan tiszta vízzel, változatos állat- és növényvilággal. Az ország 33 atollból és apró szigetekcskéből áll, ezek alig két méternyire emelkednek ki az óceán vizéből. A lassú vízszint emelkedés 1993 óta egyre fokozódik, átlagosan évente mintegy 7.3 milliméter, és 2100-ra akár 1.8 méter is lehet az áradás mértéke. Kiribati tehát szinte mindenestül el fog tűnni, az a százezer lakos pedig, akik ennek a miniállamnak a polgárai, teljes kétségbeesésben várják a feltartóztathatatlan jövőt. Nem csoda hát, ha már most azon gondolkodnak, hogy miképpen vészeljék át ezt a sajátos, helyi kis világvégét.

Az egyik terv az, hogy egyszerűen átköltöznek máshová. Ennek érdekében máris megvásároltak egy közel 6000 hektáros szárazföldet a Fidzsi-szigeteken, azonban az kérdéses, hogy az ottani kormány engedélyezi-e számukra az országalapítást, vagy egyáltalán bármilyen autonómiát. Mert ha nem, akkor a Kiribati lakosság tulajdonképpen Tuvalu lakosságának vélhetően dicstelen sorsára juthat. Pedig szerencsétlenek nem tétlenkednek, és minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy elődázhassák a költözést. Sajnos igazán komoly védekezési módszereket nem tudnak megvalósítani, hiszen azok rendkívüli költségekkel járnak, amik az országocska több évtizedes költségvetésével egyenlő összegű beruházást igényelnének. Minden esetre saját erejükből emeltek gátakat, védműveket, amik ideig-óráig képesek lehetnek ellenállni a roppant víztömegnek. Persze ezek a gátak többnyire csak homokzsákokból állnak, amik nem nevezhetők végleges megoldásnak. Olyan egyébként sincs ebben az esetben. Mármint megoldás. Véglegesség az sajnos van és elkerülhetetlen Kiribati számára.

Egy másik elképzelés szerint úgy lehetne legyőzni az óceánt, ha olyan mesterséges szigetet emelnének, mint amilyen például az Egyesült Arab Emírátusok által létrehozott Pálma-szigetek az Arab-öbölben, ami létrejötté óta a világ sokadik csodájának számít, és közkedvelt turisztikai célpont, illetve látványosság. Csakhogy egy ilyen beruházás megint csak iszonyatos összegeket emésztene fel, amit Kiribati lakosai még részben sem tudnának előteremteni.

Úgy gondolják, hogy ha eléggé hangosan kiabálnak segítségért, akkor a világ közvéleménye felfigyelhet rájuk és ez esetben nemzetközi adakozás keretében összejöhet annyi pénz, amivel megoldható lenne a mesterséges szigetvilág létrehozása. Naiv emberek. Jó ideje kiabálnak ugyanis, és eddig senki nem mozgatta meg a füle botját sem. Nagy eséllyel ezen sorok olvasói között is nagy többségben vannak azok, akik életükben most először értesülnek Kiribati drámájáról. Ráadásul világszerte annyi probléma, válság, krízis van, hogy az ilyesféle tragédiákra már sem elegendő figyelem, sem minimális energia nem marad. Az emberek túlnyomó többsége el van foglaltva a saját nehézségeivel, majd éppen egy távoli kis szigetcsoport megpecsételt sorsa fogja megragadni a figyelmét...

Reálisan nézve tehát Kiribati nehéz sorsú lakóinak egyetlen esélye maradt, ez pedig a Fidzsiszigeteki 6000 hektáros birtok, ahol ha menekültek-

ként, bevándorló státuszban ugyan, de legalább tovább élhetnek. Nem túl fényes jövőkép, de legalább beszélhetünk valamilyen jövőről, egyfajta perspektíváról - ha az meglehetősen szegényes is. És itt, a számtalan emberi tragédia és hihetetlen mértékű anyagi kár, illetve a Föld legcsodálatosabb gyöngyszemeinek elvesztése mellett feltétlenül meg kell említenünk egy újabb lehetőséget, ami sokak szerint a valódi oka a klímakatasztrófának. Ez pedig nem más, hogy valakik szánt szándékkal idéznek elő olyan folyamatokat, amik révén tényleg megbolondítják a légkört, összezavarják a természetes folyamatokat. Vagyis a globális felmelegedés igazából nem más, mint egy titkos katonai projekt...

A klímafegyver-összeesküvés

Az egyik korai feltételezés szerint a vegyi permetezés (közkeletű nevén chemtrail) voltaképpen egy gigantikus, a bolygó és az emberiség jövőjét megmenteni hivatott program, aminek az a célja, hogy megpróbálja csillapítani a globális felmelegedés, az üvegházhatás káros hatásait. Az alapvetés szerint ugyebár minden akkor kezdett elromlani, amikor az ipari forradalom szó szerint gőzerővel beindult, és onnantól kezdve, mintegy 150 éven keresztül okádkta ki civilizációnk a károsabbnál károsabb anyagokat a légkörbe. Ezek aztán jól ott ragadtak az atmoszférában, talán azt sem túlzás állítani, hogy átalakították annak szerkezetét, méghozzá olyan szerencsétlen

módon, hogy így a bolygónkat érő hő egy része nem képes távozni a világűrbe. Ebből következően a Föld légköre folyamatosan melegszik, ez pedig olyan, igen kellemetlen mellékhatásokkal jár, mint a teljes klíma megváltozása, jobban mondva felborulása, kaotikussá válása.

A klímaváltozás ténszerűségét érdekes módon még mindig vitatják, és egyáltalán nincs megegyezés ebben a kérdéskörben a szakértők, tudósok között. De mivel ezt a polémiát korábban már részletesebben is elemeztük, most induljunk ki abból az uralkodó felfogásból, hogy a globális felmelegedés valóban egy létező, ráadásul általunk kiváltott jelenség. Amivel valóban kezdeni kellene valamit, mivel ha minden abban az ütemben megy tovább, ahogy ed-

dig, akkor a különböző, jövőbelátó szimulációk szerint csakhamar komoly bajba kerülhetünk a totálisan megbolonduló időjárás okán. Ha ez a helyzet, akkor evidencia, hogy a hozzáértők az üvegházhatás érvényesülésének kezdete óta töprengenek azon, hogyan lehetne valamiképpen megelőzni egy klimatológiai katasztrófát.

Az eddig hozott intézkedések semmiféle eredményt nem hoztak. Tudjuk, hogy a megszorító jelleű megállapodások a káros anyag kibocsátásról fabatkát sem érnek, mivel azokat nagyjából senki nem tartja be. Tudjuk, hogy egyre több gépkocsi pöfög az utakon, egyre több gyárkémény hányja sötét mérget a légkörbe. Azzal is tisztában vagyunk, hogy a különböző nemzetközi konferenciákon meghozott egyezményeknek semmiféle foganatja. Mit lehet akkor tenni? Nos, a probléma csillapítására már jó ideje megoldást vélt találni két amerikai tudós, David Chang és I-Fu Shih, akik még 1992 márciusában benyújtották ide vonatkozó megoldásukat az USA szabadalmi hivatalába, levédendő szerintük nagyszerű ötletüket. A szabadalmi kérelem „A sztratoszféra dúsítása Welsbach-részecskékkel a globális felmelegedés csökkentése érdekében” néven került bejegyzésre.

A leírásban rendkívül érdekes dolgok olvashatók, olyasmik, amik feltűnő módon passzolnak a vegyi permetezés vizsgálatai során kapott eredményekkel. A két tudós egy még korábbi szabadalomra, az úgynevezett Welsbach-részecskékre alapozza világmegmentő eljárásukat. Szerintük ezek a fém-oxidok

képesek arra, hogy a légkörben megrekedő hőt infravörös hullámokká alakítsák át, amik ezt követően már akadálytalanul kijuthatnak a világűrbe. És most figyeljenek: a feltalálók szerint úgy lehet a lehető legnagyobb hatást elérni, ha a fémrészecskéket sugárhajtású repülőgépek üzemanyagához kevernék! Vagyis arról van szó, hogy a Föld klímájának megmentése érdekében minden egyes repülőgépet az úgy szolgálatába állítanának, még hozzá úgy, hogy arról a legtöbb embernek nem kell tudnia!

David Chang és I-Fu Shih szabadalmi leírásukban meglehetősen részletesen ismertetik a Welsbach-részecskék légkörre gyakorolt hatását, ami nem csupán abból áll, hogy a földről érkező hőt infravörös hullámokká alakítják és ezt aztán az űrbe sugározzák, de a Földet érő napfény bizonyos hányadát is megtörik, és visszatükrözik! Így garantált a bolygó hatékony lehűtése. Hozzáteszik azonban, hogy a kívánt hatás elérése érdekében szükséges a légkör folyamatos beszórása ezzel a részecskével, éppen

ezért javasolják, hogy az általánosan használt repülőgép üzemanyagokba keverjék azt.

David Chang és I-Fu Shih elméletét többen ellenőrizték, egyebek között a Livermore Intézet munkatársai, akik számítógépes szimulációkkal igazolták, hogy ezzel a módszerrel már rövidtávon 1-2%-os globális lehűlést lehetne produkálni. Kérem, ne feledjék, mindez 1992-ben történt, vagyis évekkel azelőtt, hogy az első chemtrail csíkokat megpillanthattuk volna az égen! Látható, hogy a szabadalom szinte kísértetiesen hasonlít arra, amit manapság már szinte minden nap megtapasztalhatunk a fejünk felett, és bizony a kutatók eredményei nagyfokú hasonlóságot mutatnak a feltalálók által leírt részletekkel. Lehetséges tehát, hogy a chemtrail valójában egy gigantikus bolygó- és ezzel együtt civilizációmentő program, aminek semmilyen ártó szándéka nincs, sőt, ez esetben szó szerint a jövőnk a tét?

De akkor mi végre a titkolózás, sőt, a merev tagadás, elutasítás? Amennyiben valóban ilyen nemes cél vezérli a program irányítóit, miért nem lépnek a nyilvánosság elé, és tájékoztatják az emberiséget a valós helyzetről? Hiszen ezzel megelőzték volna a találgatásokat, az *összeesküvés-elméletek* megszületését, és persze rengeteg embert megóvtak volna attól, hogy rettegetve tekintsenek az égboltra...

Talán arról lehet szó, hogy az a bizonyos Welsbach-részecske ilyen nagy mennyiségben biztosan káros hatást gyakorol az emberi szervezetre, vagy a bioszférára, azonban akik meghozták a végső döntést, a „valamit valamiért” elv alapján gondolkodtak, vagyis számoltak a járulékos áldozatokkal, károkkal? Úgy gondolták, hogy a nagy cél érdekében bizonyos áldozatokat meg kell hozni, és azért hallgatják el ezt az egész világmegmentő programot, mert az emberek képtelen lennének mindezt megérteni és elfogadni? Nem tudhatjuk biztosan, akár ez is lehet, de azért nem árt, ha más lehetőségeket is számba veszünk.

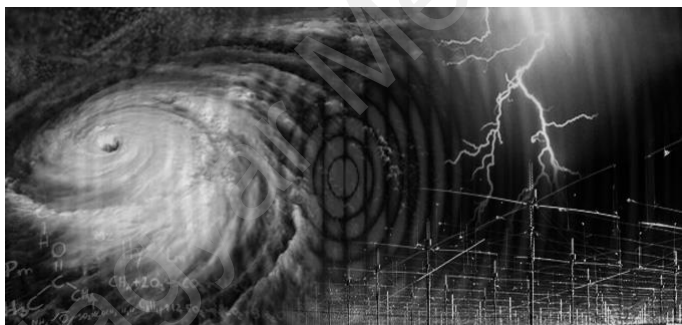

A legkülönbözőbb szinteken már évtizedek óta kutatják annak a lehetőségét, hogyan lehetne manipulálni az időjárást.

Alapvetően ez egy nagyszerű dolog, hiszen így megszüntethetők lennének a hónapokig tartó gyilkos aszályok, vagy éppenséggel a hatalmas, városokat elmosó esőzések, a gyilkos hőség, avagy a mindent megbénító hideghullámok. Ugyanakkor tudjuk, hogy a téma iránt elsősorban a nagyhatalmak hadseregei érdeklődnek élenken, mivel ők remek hadászati eszközök között látnának egy, az éghajlati viszonyokat előre látható módon megváltoztatni képes technológiában. Így hadüzenet nélkül lehetne megtámadni országokat, és azokat klimatológiai katasztrófák, szuperviharok, és akár évekig tartó aszályok segítségével legyőzni úgy, hogy a tettes, az agresszor fél kiléte végig titokban marad. Bizonyos tények arra engednek következtetni, hogy a chemtrail szoros összefüggésbe hozható az ez irányú törekvésekkel.

Dr. Coen Vermeeren, a Delft Műszaki Egyetem munkatársa ennek a teóriának az egyik élenjáró szószólója. Meg van győződve arról, hogy a chemtrail jelenség valójában egy időjárás-manipulációs fegyverrendszer része, ami kiegészülve a HAARP-projekttel nagyszerűen alkalmas arra, hogy a Föld tetszőleges pontján, tetszőleges éghajlati körülményeket hozzanak létre. Szerinte az időjárás-módosítás program legalább 60 éve folyik, eme kijelentés alátámasztásaképpen pedig több, valóban igen érdekes tényről felsorol. Az egyik ilyen egy találmány, amit még 1975-ben szabadalmaztattak, és valójában

egy igen furá eljárást részletez. A szabadalom neve: „Kondenzcsík por előállítása”, és ebben arról van szó, hogyan lehetne létrehozni egy berendezést, ami fémrészecskéket, kolloid szilícium-dioxidot és szilikát gélét keverne össze és juttatna a légkörbe, ahol aztán akár heteken keresztül képes lenne kifejteni a hatását – ami nem más, mint bizonyos felhők szerkezetének a módosítása, attól függően, hogy adott területet milyen mennyiségben szórnak be. Ez által szabályozható lenne az esőfelhők kialakulása, vagyis egy ilyen chemtrail alkalmazásával lehetővé válna az, hogy előre elhatározzák, hol essen, és hol ne – még hozzá tetszőleges időn keresztül.

A szabadalom tulajdonosa nem egy magánember, egy „őrült tudós”, hanem egy cég, a Hughes Aircraft Company, amit később, 1997-ben magába olvasztott a Raytheon vállalat, ami köztudottan igen szoros kapcsolatokat ápol a mindenkori amerikai kormánnyal és kormánysszervezetekkel. A fúzióval pedig hozzájuk került az időjárás-manipulációs eljárások

szabadalma. Úgy tűnik tehát, hogy egy magánkézben levő vállalat próbálta meg kisajátítani az időjárás-manipulációs piacot, és azt akarták elérni, hogy globális szinten ők legyenek az egyetlenek, akik képesek ilyesféle műveletekre. Az állammal való összefonódásuk egyben azt is jelentette, hogy – minden bizonnyal jó pénzért –, a működő technológiát átadták a hadseregnek, akik ezt követően tovább fejlesztették azt, és a HAARP-rendszerekkel együtt egy olyan szuperfegyverre tettek szert, ami által bárhol, bármilyen változtatást képesek elérni. Így lett a kezdetben jó ötletnek tűnő időjárás-szabályozásból egy potenciálisan tömegpusztításra alkalmas szörny-szülött, aminek könnyen lehet, hogy valóban része a chemtrail, vagyis a vegyi permetezés.

De ez még mindig nem minden. Dr. Vermeeren szerint komplett menetrend készült azzal kapcsolatban, hogy milyen lépésekben, pontosan mikorra szándékoznak elérni azt, hogy valóban teljes hatás-

fokkal, a lehető legbiztosabb módon képesek legyenek kontrollálni az időjárást. Szerinte már 2000 óta hadrendbe állítottak egy ionos tükrökből álló rendszert, 2004-től nanorészecskék alkalmazásával úgynevezett intelligens felhőket képesek irányítani, a 2000 és 2025 közötti időszakban pedig a polgári és katonai repülőgépek segítségével az egész atmoszférára szerkezetét átalakítják úgy, hogy annak működését gombnyomásra lehet akár nagymértékben befolyásolni. Csak hogy megértse mindenki: ez a tudós úgy gondolja, hogy a vegyi permetezés egy sokkal szélesebb körű program része, aminek célja az egész légkör fegyverzetté alakítása! Ha tényleg így van, akkor bizony rögtön érthetővé válnak az utóbbi években mind erősebbé váló hurrikánok, a teljesen váratlanul kialakuló, katasztrofális mértékű esőzések, és a világ bizonyos pontjait sújtó, mindeddig példa nélkül álló aszályok megszorodása.

Lehetséges, hogy egy fegyverrendszer próbaüzemének az áldozatai vagyunk mindannyian? Most még nem tudjuk egyik teóriát sem érdemben sem cáfolni, sem igazolni. Minden esetre valamiféle, bolygóléptékű dolog biztosan zajlik körülöttünk, legyen az akár természetes, akár mesterséges eredetű. Lehet, hogy csak egy néhány évtizednyi periódust él meg a globális felmelegedés, aztán törvényszerűen minden helyreáll, vagy éppenséggel egy eljegesedés követi a klímakatasztrófát, a végletekig próbára téve ezzel az egész emberiséget. Sajnos olyan sok az információ, vélemény-ellenvélemény, felvetés, teória, hogy nagyon nehéz, ha nem egyene-

sen lehetetlen utat vágnunk magunknak az igazság felé.

Utószó

Azt hiszem, a könyv elolvasását követően sem lettünk sokkal okosabbak. Azzal vigasztalom magam, hogy ez nem feltétlenül az én hibám, hiszen a globális felmelegedéssel kapcsolatban a felszín alatt hihetetlenül komoly erők csapnak össze, és rendkívüli az a bizonytalanság, ami a jelenséget kíséri. Noha a tudományos világ színe-java és azzal karöltve a média azt a látszatot kelti, hogy egyáltalán nincs semmiféle kérdés, széthúzás, és a propagált nézetek immár végleges, vitathatatlan álláspontnak tekintendők, azért annyit sikerült feltárnunk, hogy erről szó sincs. A klímakrízisnek épp úgy akadnak akár a tudományos világban is kritikusai, szkeptikusai, mint az olyan témaköröknek, mint az UFO-jelenség, vagy a kormányzati összeesküvések, ráadásul mindkét térfélen igen komoly érvrendszereket sorakoztattak fel pro és kontra.

Ilyen értelemben nagyon nehéz eldönteni, hogy kinek lehet igaza. Hiszen van, amit a saját bőrünkön érzünk, az egyre forróbb nyarakat és enyhülő teleket, értesülünk a hírekből a pusztító tornádókról, elsivatagosodásról, áradásokról, a kiszámíthatatlan időjárásról. Azonban így is figyelembe kell vennünk a mérsékeltebbnek tűnő tábor figyelmeztetéseit, miszerint ha van is valamiféle felmelegedés, ez koránt

sem az első ilyen esemény sem a Föld, sem az emberiség történetében, és bizony nagyon is lehetséges, hogy a folyamatot sokkal nagyobb részben gerjesztik természetes indikátorok (a Nap, az óceánokból kipárolgó vízgőz, a föld alól és szintén az óceánok mélyéből felszabaduló metán, stb.), mint az emberiség tevékenysége. Persze ettől még tudomásul kell vennünk, hogy civilizációnk messze nem nevezhető környezetbarátnak, sőt...

Az ipari tevékenységgel, a továbbra is igen kezdetleges módszerekkel végzett mezőgazdasági munkákkal, az erdőirtásokkal, a szeméttengerek létrehozásával, az egészen elmebeteg földfelszíni és földalatti kísérleti nukleáris robbantásokkal, az atomerőművekből származó, elhasznált, de nagyon is pusztító hatású fűtőrudakkal döbbenetes mértékben

használjuk el és tesszük tönkre saját környezetünket, életterünket, ami minden bizonnyal előbb-utóbb így is, úgy is meg fogja bosszulni magát, ha nagyon gyorsan nem változtatunk a hozzáállásunkon, felfogásunkon. Talán nem mi okozzuk a globális felmelegedést és nem mi leszünk teljes mértékben a felelősek akkor, ha egyszer kiteljesedik a klíma katasztrófa. De felelősek vagyunk ezért a bolygóért és az eljövendő generáció tiszta, élhető jövőjéért.

Nekünk kell tennünk annak érdekében, hogy az emberiségnek egyáltalán legyen jövője, de jelenleg sokkal inkább feléljük azt, semmint gondoskodnának róla. Szemlélet- és életmód váltás egyaránt szükséges lenne ahhoz, hogy a krízishelyzetet kezelni tudjuk, és képessé váljunk megtisztítani a Földet a saját mocskunktól. Ez talán keményen hangzik, de valóban ez lenne a feladatunk. Mindezen túl le kellene számolnunk azokkal a hatalmi erőkkal, amik egyfajta kollektív öngyilkosságba kergetik az egész emberiséget azért, hogy rövidtávú érdekeik érvényesülhessenek és napról napra extra profitot zsebelhessenek be. Ezek a nagyvállalatok, cégek, kilóra megvásárolt politikusok a jövő gyilkosai. Csakúgy, mint az a háttérhatalmi csoport, amit régen nem a profit hajt, hanem egy, a hétköznapi ember számára örütlének és kivitelezhetetlennek tűnő ideológia, illetve a féktelen hatalmi vágy, az, hogy ők uralkodhassanak az egész Földön és sajátjukként tekintsenek annak minden kincsére, gyümölcsére, adományára.

Nem lenne szabad hagynunk, hogy ez a szervezet a legkülönbözőbb ármánykodásokkal (akár az időjá-

rás módosításával, általunk alig ismert, high-tech eszközök és eljárások révén) ellopja tőlünk a tisztább, élhetőbb jövőbe vetett hitünket és persze azt sem tehetjük meg, hogy bedőlve cselszövéseiknek felhatalmazzuk őket arra, hogy egy nemzetek, országok feletti, kvázi világkormányt alakítva menedzseljék az éppenséggel általuk kialakított klíma krízist, vagy bármi mást. Mert ez kegyetlen világuralomhoz, világdiktatúrához vezetne, és tulajdonképpen nekik ez a legfőbb céljuk.

Most már Ön is tudja, hogy nagyon is elképzelhető, hogy a Föld sorsa iránti aggodás álcája alatt miféle sunyi, aljas akarat és szándék húzódik meg. Lehet, hogy egyáltalán nincs globális felmelegedés, és az egész hiszti csupán egy rövid és természetes periódust lovagol meg abban a reményben, hogy azt ma-

ximálisan kihasználva elérjék globális jellegű céljait? Bizony, nagyon is lehetséges.

Üdvözöllek a valóság sivatagában, kedves Olvasó. Egy olyan sivatagban, ahol minden egyes homokszem egy-egy vélemény, teória, felfogás, világnézet, indíték, mozgatórugó, amik közül egyik-másik időnként a közös cél érdekében összeáll, és megpróbál minél több más homokszemet is magába olvasztani. Ebben a döbbenetes kavalkádban kellene eligazodnunk és igazságot tennünk. Jóformán lehetetlen feladat ez. Annyit azonban megtehetünk, hogy minden egyes kinyilatkoztatást, állásfoglalást, hírt a kötelező fenntartásokkal és alapvető kétkedéssel fogadunk, bármely oldalról, bármelyik féltől is érkezzenek ezek. Ebben a világban egyetlen kapaszkodónk lehet, ez pedig nem más, amit én úgy nevezek, hogy gyanakvó objektivitás, vagyis egy olyan látásmód, világnézet, amikor ugyan mindent meg-

próbálunk befogadni, értelmezni ami történik, ugyanakkor semmit nem veszünk abszolút és megkérdőjelezhetetlen igazságnak, és minden egyes esetben azt kutatjuk, hogy az információk, amiket ránk szabadítanak, vajon milyen célt és kit szolgálnak.

Sajnos ez egy ilyen, alapvetően hazug világ, ahol már abban sem lehetünk biztosak, hogy milyen az időjárás, és miért olyan, amilyen. Ha tudni akarod, ki kell lépned a rád erőltetett burokból és fel kell nézned az ég felé. Magadnak kell megkeresni az igazságot, vagy annak elérhető részeit, mert ebben a világban, ebben a velejéig hazug korban senki nem fogja azt tálcán átnyújtani senkinek...

Az Angyali Menedék Kiadó az alábbi könyveit is
ajánlja a szíves figyelmedbe!

Teljes kínálatunk: www.angyalimenedek.hu

Az Összeesküvés Elméletek sorozat eddig megjelent részei:

A korábbi számok kizárólag az Angyali Menedék
Kiadó mintaboltjában még kaphatóak:
1126 Budapest, Márvány utca 48.

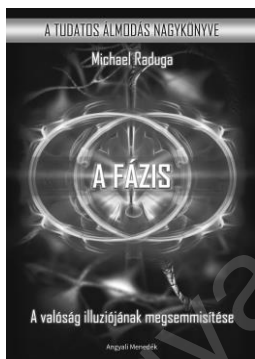

Althea S. Hawk

Kvantum DNS gyógyítás

Gyakorlatok tudatosságod emeléséhez és genetikai kódod megváltoztatásához

Az orvostudomány jelenleg a DNS feltérképezésével és a sejtszintű gyógyítással foglalkozik, de még mindig a fizikai behatások révén várják a „gyógyítás”-t, pedig egy sokkal egyszerűbb és fájdalommentesebb módszer is létezik a szervezetünk átprogramozásához. Ehhez nyújt segítséget Althea S. Hawk könyve, mellyel bárki megtanulhatja a sejtszintű gyógyítást, és érheti el a tudatosság magasabb szintjeit!

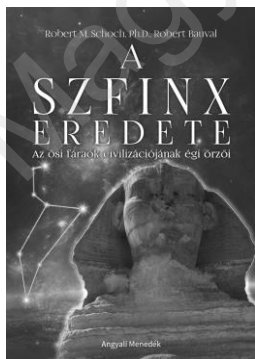

Michael Raduga

A FÁZIS

A valóság illúziójának megsemmisítése

Éltél már át valóságos álmot? Ébredtél már úgy fel, hogy szeretted volna, ha az álmod újra folytatódna? Michael Rudiga könyvében végre megtanulhatsz irányítani az álmaidat! Sőt, olyan technikák birtokába juthatsz, ami teljesen átvértékelteti benned a valóságról szőtt minden eddigi elképzelésedet, és megismerheted az „igazi mátrixot”! Ismerd meg, tanul meg, éld át A FÁZIS-t!

Robert M. Schoch, Ph.D., Robert Bauval

A Szfínx eredete

Az ősi fáraók civilizációjának égi őrzői

Schoch és Bauval, a két óriási népszerűségnek örvendő tudós tette egybe kutatásait a Szfínx-szel kapcsolatban, amivel végérvényesen lerombolják a köré épített hazug történelmet. Bizonyítják a szoros kapcsolatot a Szfínx, a piramisok és a Göbekli Tepe között, ideértve a különös összefüggéseket is a csillagképekkel, illetve vadonatúj eredményeket publikálnak az ősi Egyiptommal kapcsolatosan.

HATALMAS NEMZETKÖZI BESTSELLER, KÖTELEZŐ DARAB MINDEN KÖNYVESPOLCRA!

David Wilcock

A felemelkedés rejtélyei

David Wilcock legújabb könyve hamarosan magyarul is elérhető az olvasóink számára! A világhírű és hatalmas népszerűségnek örvendő szerző az új könyvében a jó és a gonosz kozmikus csatáját mutatja be, amely azóta zajlik, amióta világ a világ!

David nem csak arra mutat rá új munkájában, hogy Földünk immár a csatamező kellős közepén található, de segítséget nyújt abban is, hogy hogyan vívjuk meg a saját, hétköznapi életünkben zajló kozmikus csatát is!

A világ sorsa immár a mi kezünkben is van!

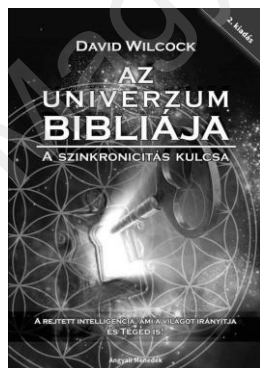

David Wilcock

A Forrásmező felfedezése

David Wilcock könyve egy csodálatos szintézise az ősi proféciáknak és az eltitkolt tudományoknak.

Megtudhatsz mindent a DNS transzformációkról, multidimenziós utazásokról, a féreglyukak és az időutazások titkáról, szakrális geometriáról és ősi összeesküvésekről, a maja naptár kódolt titkairól, és egy olyan energiáról, mely mentális, lelki és biológiai fejlődést hozhat az egész emberiség számára. Hála az alternatív tudományok fejlődésének, David Wilcock immár olyan tudományos módszerekkel mutatja be a lehetséges új jövőnket, amire eddig még nem volt példa a történelemben...

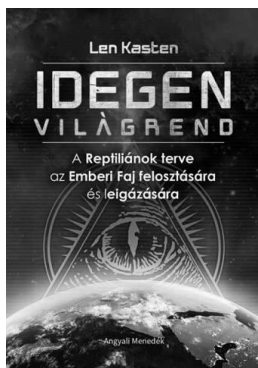
David Wilcock

Az Univerzum bibliája

A Szinkronicitás Kulcsa

David Wilcock csodálatos könyve fellebbenti a fátylat arról az évmilliók óta elhallgatott titokról, ami akár az egész emberiség történetét újraírhatja! Tudj meg Te is mindent arról, hogy miként és hogyan működik az Univerzum, és ismerd meg a Szinkronicitás fogalmát, mely akár a Te életedet is új megvilágításba helyezheti!

A NAGYSIKERŰ KÖNYV ÚJRA KAPHATÓ!!!!

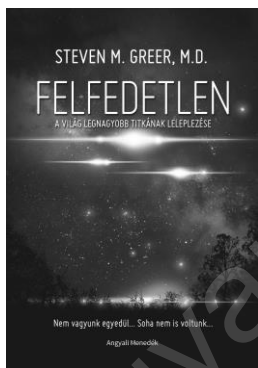

Len Kasten

Idegen világrend

A Reptiliánok terve az Emberi Faj felosztására és leigázására

Valóban létezik egy földönkívüli terv, amellyel le akarják igázni az idegenek az emberiséget? Tényleg tudnak erről a tervről a földi kormányok, akik ráadásul együttműködnek ezekkel az erőkkel? Mi köze az ex-náciknak a mostani amerikai kormányzathoz? Ember-földönkívüli hibridek kifejlesztése zajlik a titkos laborokban? A földönkívüliek segítségével jelent meg az ember a Földön? Len Kasten könyvében minden kérdésre fény derül!!

Steven M. Greer, M.D.

Felfedetlen

A világ legnagyobb titkának leleplezése

Korunk történelmének egyik legnagyobb hazugságáról rántja le a leplet Steven Greer, a nemzetközi szinten elismert, hiteles forrásokkal rendelkező UFO kutató. Hogy miért is hazudnak nekünk a kormányok a földönkívüliekről? Ebből a könyvből derül ki a megdöbbentő igazság!

AZ ÓRIÁSI BESTSELLER VÉGRE MAGYAR NYELVEN!

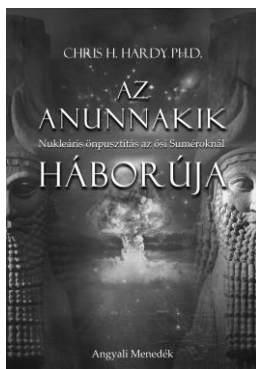

Alfred Lambremont Webre

Omniverzum

Az elsőre meghökkentőnek és hihetetlennek tűnő könyv egy olyan világba kalauzolja el a kedves olvasót, amely eddig csak a kíváncsiak számára volt ismert. A könyvben olyan információkhoz férhetünk hozzá, amelyek egyértelműen bebizonyítják azokat a hatalmi és politikai játszmákat, melyek az emberiség sorsát nap, mint nap befolyásolják...
...de nem a Földön születnek!

Az exopolitika alapkönyve – végre magyarul!

Chris H. Hardy Ph.D.

Az Anunnakik háborúja

Háborúk, ármány, intrika, nukleáris katasztrófák...

A világot teremtő istenek, az Anunnakik nemcsak az emberiséggel, de sokszor saját fajukkal is háborúban álltak. Zecharia Sitchin műveit kedvelők az Anunnakik életének egy újabb szeletébe nyerhetnek bepillantást a könyvből! Chris Hardy rengeteg ténnyel és cáfolhatatlan bizonyítékkal támasztja alá az eddig csak a sumér agyagtáblákról ismert eseményeket. Tudd meg Te is, hogy milyen volt az Anunnakik háborúja!

Kistelegi Géza

Az aranylemezek üzenete

A hatalmas érdeklődésre való tekintettel újra kapható az Aranylemezek üzenete című könyvünk, melyben Kistelegi

Géza egyedülálló módon megismerteti az olvasókkal azokat az elhallgatott titkokat és megdöbbentő felfedezéseket, amelyeket eddig igyekeztek eltitkolni az emberiség elől. A magyarság történelme szorosan összefügg a szírusziak történelmével, és nem véletlen, hogy ennyi támadás érte eddig a magyar népet! Tudj meg Te is mindent a magyarok és szírusziak kapcsolatáról!

Bővített, javított, átdolgozott kiadás!

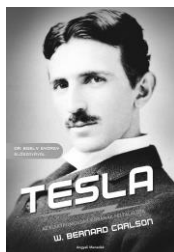
Michael Tellinger

Az Anunnakik titkos története

A földönkívüliek és törekvések a Földön

Milyen titkot rejtenek a sumér agyagtáblák? Az emberiség teremtése mégsem úgy zajlott, ahogy eddig gondoltuk? Vajon kik és miért állnak ennek a titoknak a háttérben a mai napig? Miért érdeke a hatalomnak, hogy ez a titok ne kerüljön napvilágra?

Michael Tellinger 25 éves kutatómunkája során mindenre fényt derített, mely ebben a kötetben végre a magyar olvasóközönség számára is hozzáférhető!

Tim R. Swartz:
**Nikola Tesla elvesztett
feljegyzései – 2. kiadás**

W. Bernard Carlson:
**Tesla – Az elektromosság
korának feltalálója – 2. kiadás**

Nincs több titok! Tudj meg mindent Nikola
Tesláról ebből a két fantasztikus könyvből! A
feltaláló teljes életét megismerheted!

Otto Rahn
**Keresztis hadjárat a
Szent Grál ellen**

Lucifer udvartartása

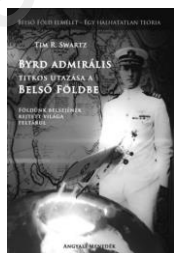
A német történész és tudós könyvei
végre magyar nyelven is
hozzáférhetőek! Tudj meg mindent a
katarok elhallgatott történelméről és a
Szent Grál legendájáról!

Kozsdi Tamás
A Magyar Korona könyve

**A magyar ősemlékezet és az
Arvura világkép**

A szerző átdolgozott, kibővített kiadásokkal
lepi meg az olvasóközönséget, így azoknak
is rejtegetnek újdonságot a könyvek, akik
már olvasták!

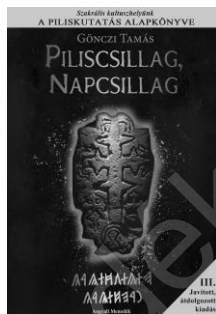
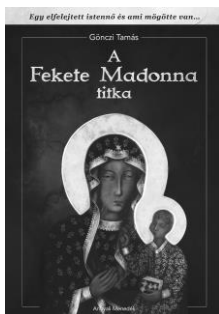
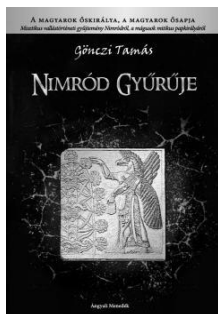

Belső Föld Almanach

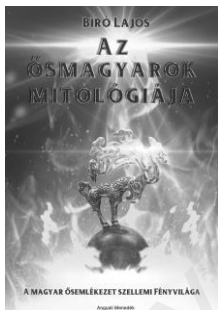
**Byrd Admirális titkos utazása a
Belső Földre**

Minden, amit tudni akartál a Belső Föld
elméletről! Végre magyar nyelven!

Gönczi Tamás könyvei

Bíró Lajos művei

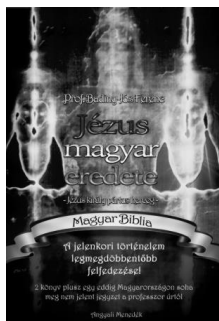

Bíró Lajos

Őseink Fényvallása

Az ősmagyarok tűz- és naptisztelete
Bíró Lajos vallástörténész és ősmagyar-kutató legújabb művében megtudhatjuk, hogy mit is jelentett a magyarság „fényvallása”, milyen ősi kultusznak és természeti vallásnak voltak a tisztelői és gyakorlói elődeink. Ha szeretnéd megismerni ősid igazi hitét, ha szeretnéd közelebb kerülni a magyarság ősi vallásához, ha szeretnéd megismerni az egyik legősibb hit titkait, akkor válaszd Bíró Lajos könyvét, amiben minden kérdésre választ találsz!

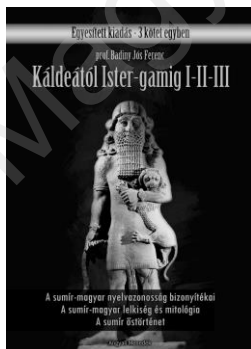
A Badiny-életmű sorozat eddig megjelent kötetei:

prof. Badiny Jós Ferenc

Trianon és a harmadik világháború

A Badiny hagyatéka ezidáig kiadatlan műve kerül most a magyar olvasókörözönség elé! Egy olyan mű, amely minden magyar érzelmű embernek kötelező elolvasni, hogy megértse és megismerje az igazi magyar történelem eddig elhallgatott, eltitkolt és szándékosan szönyeg alá söpört témájának, a trianoni országvesztésnek igaz történetét. A könyv kendőzetlenül és fájóan meséli el 1920. június 4-ének előzményeit és következményeit, korabeli fényképekkel illusztrálva.
„Magyar ember az, akinek fáj Trianon!”

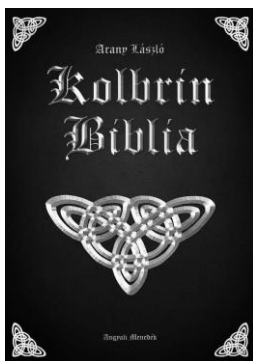

prof. Badiny Jós Ferenc

Káldeától Ister-gamig I-II-III

1. A sumír-magyar nyelvazonosság bizonyítékai
2. A sumír-magyar lelkiség és mitológiája
3. A sumír őstörténet

Az ősi magyar történelem eddig feltáratlan titkaira bukkanhatnak rá az olvasók ebben a régóta várt könyvben! Badiny tanár úr elvezet minket az ősi magyar földre, hogy újra megtaláljuk gyökereinket...
A 3 könyv 1 kötetben jelenik meg!

Arany László fordításában és szerkesztésében

Kolbrin Biblia

Egy igazi vallástörténeti csemegéhez juthat hozzá az olvasó ezzel a könyvvel, aminek korát 3600 évre becsülik, és már az ősi Egyiptomban kezdték el írni! A könyv 11 részből áll, 5 könyvet egyiptomi, 6 könyvet pedig kelta papok írtak. A könyvben lévő események szorosan kapcsolódnak valós történelmi időpontokhoz, tehát már a történészek is valódinak tekintik ezt a művet. A Kolbrin Bibliából kiderül, hogy milyen katasztrófa fogja kipusztítani az emberiséget, mely hamarosan bekövetkezik...

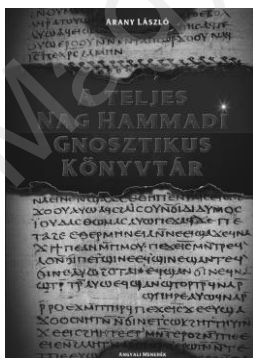
Michael O. Wise

A teljes Holt-tengeri tekercsek

Végre magyar nyelven is hozzáférhető a teljes Holt-tengeri tekercsek legújabb fordítása!

Az elhallgatott apokrif iratok azokat az írásokat tartalmazzák, amik kimaradtak a mai Bibliából, de alapvetően részei a judeo-keresztény kultúrának.

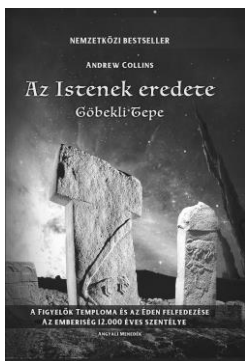
Tudj meg Te is mindent a Biblia hiányzó részeiről ebből az egyedülálló kötetből! A teljes Holt-tengeri tekercsek a könyvespolcod ékszere lesz!

*Arany László
szerkesztésében és fordításában*

A teljes Nag Hammadi gnosztikus könyvtár

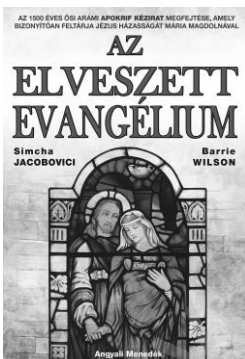
Szeretnéd megismerni azokat a vallástörténeti eseményeket, amiket igyekeznek elhallgatni az emberiség elől? Hol és hogyan találták meg ezeket az iratokat? Miért lesz egy irat apokrif, amikor több információ van egy kis részletében is, mint az egész Bibliában? Immár magyar nyelven is hozzáférhetsz az évezredek óta elhallgatott titkokhoz, a végre Magyarországon is megjelent teljes Nag Hammadi könyvtárból!

Andrew Collins Az Istenek eredete

Göbekli Tepe

Hallottál már arról az ősi szentélyről, amely Kelet-Törökországban találtak meg pár évtizede, és a legviszafogottabb megállapítások szerint is legalább 12.000 éves? Vajon hol volt az Édenkert? Kik voltak Göbekli Tepe készítői és miért építették? Tarts Te is a szerzővel erre a teret és időt átszelő utazásra, és ismerd meg a világ legősibb spirituális szent helyét, olyan szemmel, amilyennel még nem láthatta senki sem...

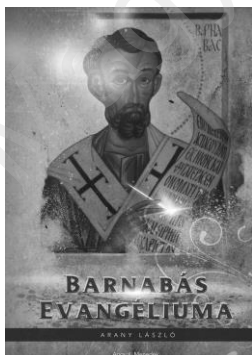

Simcha Jacobovici és Barrie Wilson Az elveszett evangélium

Az 1500 éves ősi arámi apokrif kézirat megfejtése végre magyar nyelven is hozzáférhető, amely bizonyítóan feltárja Jézus házasságát Mária Magdolnával! A könyv, amelyből Jézus életének olyan részeit is megismerheted, amelyről eddig még sehol nem olvashattál!

Figyelem!

A könyv olyan információkat tartalmaz, amely esetleg a mélyen vallásos embereket mebotránkoztathatja!

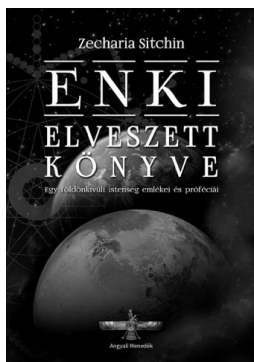

Arany László fordításában és szerkesztésében Barnabás Evangéliuma

Egy eddig ismeretlen evangélium, amely alapjaiban rázza meg a Szentírás világát! Ismerd meg

Te is azt az apokrif iratot, amelyet szándékosan kihagytak a keresztény Bibliákból, mivel olyan történetet mesél el, amely alapjaiban ellentmond az egyház által elfogadott kánonnal!

Figyelem! A könyv tartalma mebotránkoztatja a mélyen vallásos olvasókat!

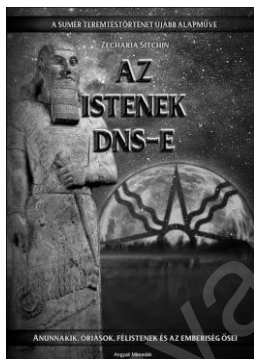

Zecharia Sitchin

Enki elveszett könyve

Egy földönkívüli istenség emlékei és próféciai

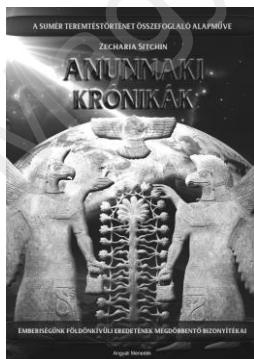
A sumér agyagtáblák szövegei végre a magyar olvasók számára is hozzáférhetőek! Sitchin mester nagyszerű fordításában betekintést nyerhetünk az Anunnakik életébe, megismerhetjük azokat az eseményeket, amik befolyásolták életüket és az egész emberiségre hatással voltak! Ezzel az autentikus munkával Enki hétköznapijaiba kaphatunk betekintést, és megismerhetjük életének minden apró részletét!

Zecharia Sitchin

Az istenek DNS-e

A sumér agyagtáblák nagy ismerőjének új könyve igazi világszenzáció a témáját tekintve! Smerd meg Te is azokat a felfedezéseket és titkokat, amiket az agyagtáblák tartalmaznak, és eddig igyekeztek elhallgatni az emberiség elől! A teremtés története nem egészen úgy zajlott, ahogy azt eddig a vallások szent könyvei elmesélték. Az igazság végre teljesen megismerhető. Tudj meg mindent az Istenek valódi törekvéseiről és az emberiség valós szerepéről!

Zecharia Sitchin

Anunnaki krónikák

Sitchin professzor hiánypótló kötete végre magyar nyelven is hozzáférhető! A könyv azokat az elméleteket és kutatásokat tartalmazza, melyet a szerző életében nem publikált, így először itt, ebben a könyvben tár a nagyközönség elé. A 14 fejezetet tartalmazó könyv Sitchin kutatásait mutatja be az olvasóknak! Tudj meg Te is mindent a sumér agyagtáblákról, a Földet uraló óriásokról, vagy az Anunnakikról! A könyv, amely nem hiányozhat a polcodról!

**Grandpierre K. Endre – Grandpierre Attila –
Blaskovics József**

Tárik-i Üngürüsz

A magyarok összesztája

I. Szulejmán bajor tolmácsa által török nyelvre lefordított szöveg végre vágatlanul és teljes terjedelmében a magyar olvasók számára is hozzáférhető! Az autentikus élményről az eredeti megtalálók – Grandpierre K. Endre – fia, Grandpierre Attila gondoskodik, aki ebben a kötetben összegyűjtötte az édesapja, és a magyar fordító – Blaskovics József – összes írását, és egy külön tanulmányban értelmezi is a művet! Eddig kiadatlan részek és a mű teljes anyaga és története egy kötetben!

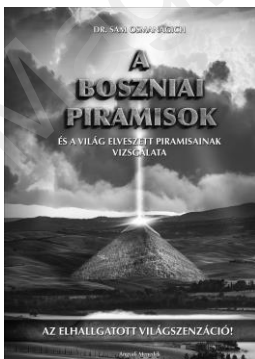

Philip Coppens

Ősi idegenek misztériuma

Erich von Däniken előszavával

Az emberiség már évezredek óta kapcsolatban állt a földönkívüliekkel, és ezekről írásos emlékeink is vannak, amit a történészek és tudósok igyekeznek eltitkolni az emberiség elől. A tévéből már ismert nagysikerű sorozat immár könyv formában is hozzáférhető! Ismerd meg a földönkívüliek és az emberiség ősi titkait! Az elhallgatott igazság végre feltárul!

dr. Sam Osmanagich, Ph.D.

A boszniai piramisok és a világ elveszett piramisainak vizsgálata

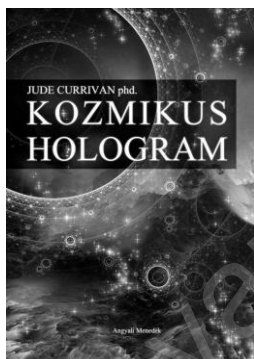
A piramisok évezredek óta részei az emberi kultúrának. De valóban csak temetkezési célokra használták őket? Vajon hány piramis található a világban, amiről még csak nem is tudunk? Tarts Te is dr. Sam Osmanagich-al, és ismerd meg a világ elveszett piramisainak titkait, köztük a legérdekesebbeket is, a frissen megtalált boszniai piramisokat, melyek teljesen új megvilágításba helyezték a piramiskutatást!

Von Brachler

Az időutazás 7 titka

Szeretnél Te is utazni az időben? Szeretnél megtudni, hogy mi történt az előző életeidben? Szeretnél ismerni a jövőt? Eddig ez lehetetlennek tűnt, de Von Brachler új könyvében végre feltárul a megoldás! Ismerd meg Te is azokat a technikákat, amelyek segítségével biztonságosan utazhatsz az időben! Egyedülálló könyv, amely bebizonyítja, hogy a világ másképp is megismerhető és sokkal több titok van körülöttünk, mint azt sejtenénk!

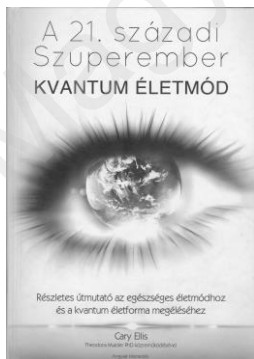

Jude Currivan PhD.

Kozmikus hologram

László Ervin előszavával

Számtalan tudományos kutatás bizonyítja, hogy világegyetemünk holografikus információkat hordoz. A tudat a legfőbb magyarázat a kozmikus hologram létezésére, hisz egyszerre bizonyítja létezésünket, és általunk is képes a teremtésre. Einstein relativitás elméletének és a kvantummechanikának a segítségével Jude Currivan bebizonyítja, hogy az energia = anyag és a tér = idő. Olyan összefüggések rejlenek ebben a könyvben, amelyekről legmerészebb álmaidban sem képzeltél még el sohasem...

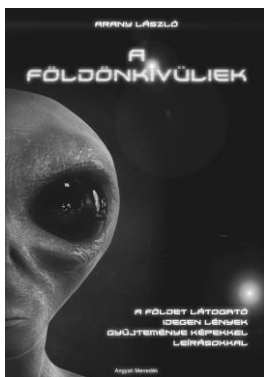

Cary Ellis és Theodora Mulder

Kvantum életmód

A 21. századi Szuperember

A több, mint 10 évig íródott könyvben a természetgyógyász Cary Ellis és a biológus professzor Theodora Mulder végre bebizonyítja, amit a tudósok évtizedek óta igyekeznek elbágyatellizálni, mely szerint az ezotéria és a fizikai tudományok igenis egymás szoros részei és kiegészítői egymásnak. Ismerd meg Te is azt a világot, melyet manapság egyre többen „kvantum lét”-ként aposztrofálnak, és válj Te is 21. századi Szuperemberré!

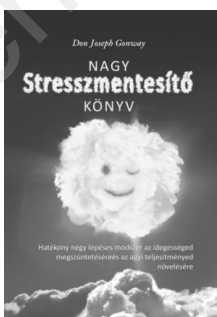
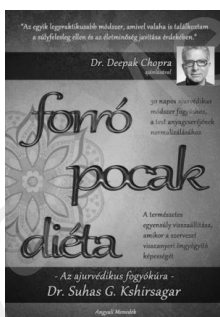
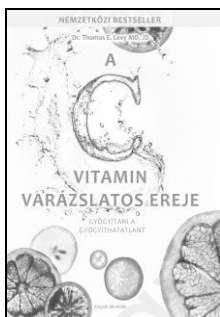

Arany László A Földönkívüliek

**a Földet látogató idegen lények
gyűjteménye,
képekkel, leírásokkal**

Te hány földönkívülit tudsz megnevezni?
Tudtad, hogy az ismerteken kívül – szürkék,
reptiliánok, szíriuszziak, stb. – számtalan más
idegen létforma látogatja rendszeresen
bolygónkat? Ismerd meg Te is azokat a
lényeket, akik szerves részei hétköznapjainknak,
de eddig még senki, sehol nem beszélt róluk!
Nem vagyunk egyedül...

Egészségmegőrzési kiadványaink

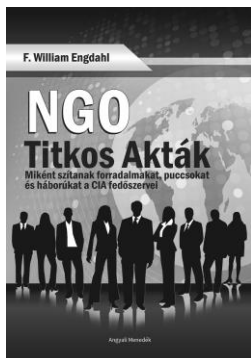
Wallace Sife Ph.D.

A szivárványhíd túloldalán

Útmutató kedvencünk elvesztésének feldolgozásához

Sokan tartunk háziállatokat, de sajnos kiskedvenceink ideje a Földön épp úgy véges, mint sajátunk. Vajon fel vagyunk készülve elvesztésükhöz? Ez a könyv egy hatásos útmutató, hogy miként kell feldolgoznunk háziállataink elmúlását, hogyan kell közölnünk gyermekünkkel kedvecnk kisállatának elvesztését, miként álljunk az állati eutanáziához. A kézikönyv minden állattartónak hasznos és hatásos tanácsokkal szolgál a nehéz időkben.

A Magyar Menedék Könyvesház bemutatja

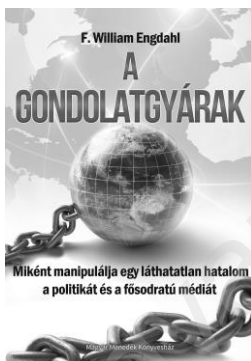

F. William Engdahl

NGO – Titkos akták

Miként szítanak forradalmakat, puccsokat és háborúkat a CIA fedőszervei

Szeretnéd megtudni, hogy miként manipulálja a háttérhatalom a forradalmakat, hogyan visznek véghez puccsokat, és miként bújnak el civilszervezetek álcája mögé? Itt a könyv, mely leleplezi az összes tevékenységüket! Ismerd meg Te is a titkos „hadműveleteket”, mely a világ bármelyik országában bevezethető! A világunk már rég nem az, mint aminek hiszed!

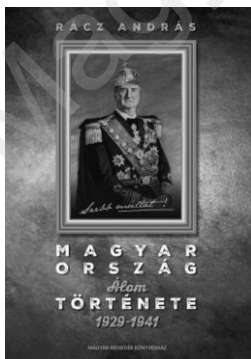

F. William Engdahl

A gondolatgyárak

Miként manipulálja egy láthatatlan hatalom a politikát és a fősodratú médiát

Valóban csak az jelenhet meg a médiában, amit a háttérhatalom emberei jóváhagytak? A politikusok is csak bábok a világkormány kezében? William Engdahl könyvében mindenre fény derül! Ismerje meg Ön is azokat a módszereket és eljárásokat, amikkel manipulálják az egész világot! Szerezze be minél hamarabb, amíg el nem tűnik a piacról!

Rácz András

Magyarország álmotörténete

1929-1941

Mindenki eljátszott már a gondolattal, hogy „mi lett volna, ha...” Ezt tette Rácz András író is, aki több éves kutatómunkáját követően megírta ezt a mesterművet, amelyből megismerhetjük Magyarország történelmét, ahol hibás döntések helyett pozitív végkifejlete van a számos fájó és negatív történelmi ténynek. Ismerd meg Te is azt a Magyarországot, ami lehetett volna, ha...

Az Angyali Menedék Kiadó
szeretettel ajánlja figyelmedbe:

Hihetetlen!

MAGAZIN

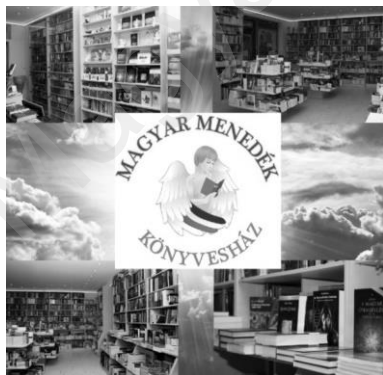
A SPIRITUALITÁSTÓL A TUDOMÁNYIG

Magyarországon egyedülálló tartalmi összeállítással jelentkező havilap, melyben az olvasók megtalálhatják a legegzetikusabb sztorikat, tanulmányokat, a parajelenségektől kezdve a történelmi rejtélyeken át a tudomány legérdekesebb és legtitokzatosabb témaköréig.

Előfizetés:

Szerkesztőségi nyitva tartás:
H-CS: 10-16 óráig P: 10-14 óráig
Cím: Jövővilág Kft. 1124 Bp. Németvölgyi út
47. 1/1.
Telefonszám: +36-1/202-2853
Tel./Fax: +36-1/202-0158
E-mail: hihetetlen.magazin@t-online.hu
vagy
elofizetes@hihetetlenmagazin.hu

Az Összeesküvés elméletek régebbi számai
még kaphatók a kiadó mintaboltjában!

**Magyar Menedék
Könyvesház
1126 Budapest
Márvány u. 48.
tel: 061-2137057**

www.magyarmenedek.com